

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

woensdag

mercredi

19-12-2001

19-12-2001

18:05 uur

18:05 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail: aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
BEGROTINGEN	1
Ontwerp van Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1447/1 tot 6 en 1446/1)	1
- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1448/1 tot 41)	1
- Wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001 (1524/1 tot 3)	1
- Wetsontwerp houdende vierde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (1551/1 en 2)	1
<i>Algemene bespreking (voortzetting)</i>	1
<i>Sprekers: Karel Van Hoorebeke, Marie-Thérèse Coenen, Jean Depreter, Rik Daems, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties, Yves Leterme, voorzitter van de CD&V-fractie, Jos Ansoms, Olivier Chastel, Lode Vanoost, Jan Mortelmans, Isabelle Durant, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer, Ludo Van Campenhout, Luc Paque, Maggie De Block, Bruno Van Grootenbrulle, Koen Bultinck, Anne-Mie Descheemaeker, Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid, Magda Aelvoet, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Frank Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken en Pensioenen</i>	
<i>Bespreking van de artikelen</i>	79
<i>Spreker: Gerolf Annemans, voorzitter van de VLAAMS BLOK-fractie</i>	

SOMMAIRE

Excusés	1
BUDGETS	1
Projet de budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2002 (1447/1 à 6 et 1446/1)	1
- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 (1448/1 à 41)	1
- Projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 (1524/1 à 3)	1
- Projet de loi contenant le quatrième ajustement du budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (1551/1 et 2)	1
<i>Discussion générale (continuation)</i>	1
<i>Orateurs: Karel Van Hoorebeke, Marie-Thérèse Coenen, Jean Depreter, Rik Daems, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques, Yves Leterme, président du groupe CD&V, Jos Ansoms, Olivier Chastel, Lode Vanoost, Jan Mortelmans, Isabelle Durant, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports, Ludo Van Campenhout, Luc Paque, Maggie De Block, Bruno Van Grootenbrulle, Koen Bultinck, Anne-Mie Descheemaeker, Greta D'Hondt, Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre de l'Emploi, Magda Aelvoet, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Frank Vandenbroucke, ministre des Affaires sociales et des Pensions</i>	
<i>Discussion des articles</i>	79
<i>Orateur: Gerolf Annemans, président du groupe VLAAMS BLOK</i>	

PLENUMVERGADERING

van

WOENSDAG 19 DECEMBER 2001

18:05 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 19 DÉCEMBRE 2001

18:05 heures

De vergadering wordt geopend om 18.05 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 18.05 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering:
Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance:
Rik Daems.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

Berichten van verhindering
Excusés

François Bellot, Joos Wauters, wegens ziekte / pour raison de santé;
Pierre Chevalier, met zending buitenslands / en mission à l'étranger;
Magda De Meyer, buitenslands / à l'étranger.

Begrotingen**Budgets**

01 Ontwerp van Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1447/1 tot 6 en 1446/1)

- Ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 (1448/1 tot 41)
- Wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001 (1524/1 tot 3)
- Wetsontwerp houdende vierde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001 (1551/1 en 2)

01 Projet de budget des Voies et Moyens pour l'année budgétaire 2002 (1447/1 à 6 et 1446/1)

- Projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 (1448/1 à 41)
- Projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001 (1524/1 à 3)
- Projet de loi contenant le quatrième ajustement du budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001 (1551/1 et 2)

Algemene bespreking (voortzetting)
Discussion générale (continuation)

Nous restons dans les compétences de M. Rik Daems, c'est-à-dire les Télécommunications et les Entreprises publiques.

01.01 **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, **01.01** **Karel Van Hoorebeke**
mijnheer de minister, het lijkt mij aangewezen dat in dit virtueel (VU&ID): Le dossier Sabena est

begrotingsdebat, zoals het in de pers werd omschreven, een aantal concrete vragen kunnen worden gesteld omtrent De Post, Sabena, DAT+ en dergelijke.

Mijnheer de minister, het dossier over Sabena mag niet te snel uit ons geheugen worden gewist. In dat verband las ik uw interview in de Gazet van Antwerpen, waarbij u de zaken op een rijtje en de punten op de i's zette.

Wellicht zal omtrent dit dossier een onderzoekscommissie worden opgericht; hopelijk zal dit morgen in plenaire vergadering worden goedgekeurd. Ik voeg er inderdaad aan toe dat ik dat hoop, mijnheer Coveliers, want in deze instelling weet men nooit met zekerheid wat er kan gebeuren.

Het feit dat de hele ontwikkeling van dit dossier door een onderzoekscommissie wordt behandeld is waarschijnlijk een geruststelling voor u, mijnheer de minister, aangezien men u dan niet meer rechtstreeks kan aanspreken over dat dossier.

Kort na het faillissement van Sabena belandde het andere dossier dan toch op tafel. In dat verband verwees de heer Letermé reeds naar de verklaring van 7 november, van eerste minister Verhofstadt. Ik weet niet of u toen, samen met de eerste minister, aanwezig was. Het is immers niet altijd even duidelijk wanneer u er al dan niet bij bent. Soms heb ik het gevoel dat het een duobaandossier is, in de zin dat het de ene keer wordt behandeld door de eerste minister en de andere keer door u, mijnheer de minister.

Hoe dan ook, het verheugt mij dat thans een gedachtewisseling kan plaatsvinden over deze zaak.

Mijnheer de minister, toen de eerste minister op 7 november aankondigde dat binnen de week een nieuwe luchtvaartmaatschappij zou worden opgericht, creëerde hij heel wat verwachtingen ten opzichte van de publieke opinie en vooral ten aanzien van het personeel.

Er werden concrete cijfers aangehaald en men garandeerde als het ware dat op termijn bijna zesduizend personen opnieuw aan de slag zouden kunnen. Dit belangrijk cijfer bood soelaas voor de twaalfduizend personen die plots werkloos werden ingevolge het faillissement van Sabena. Wij hebben geen enkel probleem met de oprichting van een nieuwe luchtvaartmaatschappij – ik geef dat eerlijk toe – maar wel met de Belgische image building waarbij men opnieuw over een Belgische luchtvaartmaatschappij wil beschikken. Van bij de aanvang heb ik duidelijk gemaakt dat dit voor mij niet noodzakelijk was en dat indien alleen het imago daartoe de aanzet was, het project op voorhand zou stranden. Ik heb gepleit voor een rendabele en voldoende verankerde luchtvaartmaatschappij die ons in staat zou stellen het personeel opnieuw tewerk te stellen en de toeleveranciers opnieuw bestellingen te garanderen.

Mijnheer de minister, samen met de eerste minister hebt u de dag van het faillissement heel wat verwachtingen gecreëerd. Thans wil ik van u vernemen in welk stadium de zaken zich precies bevinden.

Er werd reeds gewezen op de vrij amateuristische en voluntaristische

encore présent dans tous les esprits. La commission d'enquête, qui devrait être mise sur pied demain, devra déterminer comment les choses ont pu mal tourner.

Aujourd'hui, c'est le dossier de la DAT qui retient toute l'attention. Le 7 novembre, le premier ministre s'est laissé aller à des déclarations excessives: une nouvelle compagnie aérienne devait voir le jour au cours de la semaine suivante, 6.000 personnes allaient retrouver du travail. Quels éléments ont-ils été concrétisés depuis? Les propos optimistes du premier ministre avaient suscité de nombreuses attentes mais les nombreux chômeurs victimes de la débâcle de la Sabena restent sur leur faim.

Le dossier évolue beaucoup moins bien que le gouvernement ne l'avait espéré. Le gouvernement flamand a soudainement renâclé, parce que le *businessplan* de la DAT ne lui inspirait pas confiance. C'est à mon sens un excellent argument.

Où en est le *businessplan* qui a été présenté? Le *businessplan* 1997-2002 de la désormais faillie Citybird, qui avait été approuvé par l'Administration de l'aéronautique, était apparemment très ambitieux. Quelle valeur faut-il donc attribuer à ces *businessplans*?

La DAT n'a prêté aucune attention aux plaintes de la Sabena mais elle a tout de même vendu des billets à des prix dumpés. La CrossAir a fait main basse sur la clientèle fidèle de la Sabena de sorte que la DAT+ a déjà un handicap sur ce plan. Il faut dire que la DAT n'avait aucune expérience dans ce domaine.

La flotte de la DAT n'est pas adaptée aux vols long courrier que ses dirigeants ambitionnent de réaliser. Elle se compose de puissants quadrimoteurs qui sont

wijze waarop het Sabena-dossier naar het faillissement werd begeleid. Het faillissement is er. Thans wordt het DAT+-dossier op dezelfde amateuristische wijze aangepakt. In augustus kwam het hotelakkoord tot stand, waarna het nachtelijk beraad tussen de eerste minister en de deelregeringen plaatsvond, tijdens hetwelk hij wellicht meende zijn eisen te kunnen opleggen, zonder evenwel rekening te houden met zijn goede vriend Patrick Dewael die namens de Vlaamse regering verklaarde terzake niet te zullen meestappen omdat de luchtvaart niet behoort tot de kerntaken van de Vlaamse regering, al bood hij wel aan op een andere manier mee te werken.

Mijnheer de minister, ik deel het standpunt van de Vlaamse regering, onder andere omdat de Vlaamse regering geen geloof hechtte aan het businessplan dat werd voorgelegd.

Ik zou graag weten hoe dat businessplan er nu voorstaat. Ik heb het businessplan van wijlen City Bird in handen gekregen. Ik herinner eraan dat het Bestuur van de Luchtvaart dat businessplan met prognoses van 1997 tot 2002 goedkeurde. De winsten voor de jaren 1997 tot en met 2002 werden erin tot op de frank begroot. Zo zou men in 2002 een nettowinst van 548.996.130 frank boeken. Welnu, mijnheer de minister, het Bestuur van de Luchtvaart heeft wel een heel mooi businessplan van City Bird goedgekeurd, maar intussen is het bedrijf toch maar failliet gegaan. Wat is de waarde van dergelijke businessplannen? Dan heb ik meer vertrouwen in de Vlaamse regering die vragen stelt bij het businessplan van DAT+. Het overtuigt haar niet en daarom doet zij niet mee.

Mijnheer de minister, sta me toe even te wijzen op een aantal blunders dat DAT heeft begaan vanaf het ogenblik dat de onderneming als DAT+ is aangekondigd als opvolger van Sabena. Zo konden we lezen en horen dat de maatschappij geen aandacht heeft gehad voor de bestaande klanten van Sabena. Zij kon via Qualiflyer die klanten bereiken, maar zij heeft dat niet gedaan. Zij heeft wel een aantal tickets aan dumpingprijzen – 50 euro – uitgegeven, geldig tot 31 maart. Zij heeft trouwe klanten die bereid waren om met DAT te vliegen – ikzelf ken personen die geprobeerd hebben om vluchten via DAT te boeken, maar die van een kale reis zijn teruggekeerd –, verwaarloosd en Crossair heeft ze vervolgens ingepalmd. Daardoor heeft DAT+ vandaag al een achterstand opgelopen bij de werving van nieuwe klanten.

Ik begrijp ook waarom DAT+ op dat vlak fouten heeft gemaakt. Wij mogen uiteindelijk niet vergeten dat DAT nooit een echte luchtvaartmaatschappij is geweest. Zij heeft louter vliegdiens ten verleend, maar heeft geen enkele ervaring met ticketing, marketing, public relations enzovoort. Het eerste grote probleem waarmee DAT+ vandaag moet afrekenen, is dat zij klanten in de armen van Crossair of andere concurrenten heeft gedreven, wat het gevolg is van het feit dat zij het klantenbestand dat zij zomaar van Sabena kon overnemen, heeft verwaarloosd.

Een tweede probleem is de ongeschiktheid van de DAT-vloot voor de vluchten die de maatschappij op het oog heeft. Ik heb mij technisch laten voorlichten. DAT beschikt alleen over Avro-toestellen, zeer krachtige viermotorige toestellen die vooral geschikt zijn om op korte startbanen op te stijgen en te landen. Dat betekent, mijnheer de minister, dat die toestellen niet geschikt zijn voor langere startbanen.

parfaits pour décoller et atterrir sur des pistes courtes. Mais leurs frais de maintenance sont beaucoup plus élevés que ceux des Boeing. Dès lors, on devra prendre des appareils en leasing si l'on veut effectuer des vols longue distance.

La DAT s'est dessaisie de la ligne très rémunératrice Deurne-Londres qui est aujourd'hui détenue par la VLM. La DAT a donc gaspillé certains de ses atouts avant même de démarrer.

C'est normalement aujourd'hui que le groupe de repreneurs potentiels, avec à leur tête MM. Davignon et Lippens, devraient avoir fait une offre concernant la DAT. Entre-temps, des moyens suffisants ont-ils été réunis? N'aurait-on pas sous-estimé les fonds nécessaires pour le démarrage de la DAT+?

Quel rôle le gouvernement fédéral joue-t-il dans ce dossier? Qu'en est-il du crédit de soudure qui a été approuvé depuis au niveau européen? Est-il exact que le gouvernement fédéral compensera lui-même le désistement du gouvernement flamand dans le projet DAT?

Zij kunnen daar natuurlijk ook landen en opstijgen, maar moeten op dat vlak concurreren met de Boeing 737, een vlot werkend toestel, de zogenaamde Mercedes, het werkpaard van de burgerluchtvaart. Bovendien liggen de onderhoudskosten van een Avro-toestel 40% hoger dan die van een gewoon Boeing-toestel. Daarom houdt ook de vloot een zware handicap in. De heer Van den Eynde heeft mij gelijk gegeven toen ik die punten opsomde.

Dat zal noodzakelijk zijn om opnieuw rendabel te worden, alsook het opnieuw leasen en dergelijke, wat de kosten andermaal uit de pan zal doen rijzen.

Wat bijzonder ontgoochelend is, is dat een rendabele lijn Deurne-Londen, waarbij de Avro-vliegtuigen zeer goed kunnen worden ingezet, door DAT uit handen werd gegeven. Die lijn is nu naar de VLM overgegaan. Ik bedoel alleen maar dat DAT een aantal troeven aan het verliezen is, terwijl men in feite nog moet starten. Bijgevolg vernam ik graag, mijnheer de minister, hoe u DAT als een goed startende luchtvaartmaatschappij ziet.

Ten slotte, kom ik tot mijn laatste punt inzake de holding van de heren Davignon en Lippens. Mijnheer de minister, het is inderdaad een belangrijke dag vandaag. Wellicht zal de Air Holding rond Davignon en Lippens een bod uitbrengen op DAT. Men kan bijna niet anders. (...)

Het blijkt inmiddels te zijn uitgesteld. Volgens mij moet er in elk geval een bod worden gedaan, al was het maar om het gezicht te redden. Wellicht zal men zeggen dat de curatoren het hebben geweigerd en dat zij daarvoor niet verantwoordelijk zijn. Laten we ervan uitgaan dat er een bod zal worden gedaan.

Mijnheer de minister, de vraag is of men voldoende middelen zal hebben verzameld als startkapitaal. Het komt er immers op aan over voldoende kapitaal te beschikken om degelijk te kunnen starten, niet om slechts enkele weken voort te kunnen. Het is niet omdat de heer Hanson zich bij het initiatief heeft aangesloten dat wij meer vertrouwen moeten hebben. Men heeft 300 miljoen euro nodig en vandaag beschikt men maar over 175 miljoen euro.

Collega's, u mag evenmin vergeten dat volgens het businessplan DAT+ tijdens de eerste maanden 1,2 miljard verlies per maand zal maken. Mijnheer Cortois, dat is toch niet weinig.

Ik stel vast dat het coördinatiecentrum afstand heeft gedaan van de schulden ten aanzien van DAT, wat een verademing is, maar dat heeft geen effect op de cashflow. Dat betekent voor DAT geen bijkomend geld.

Mijnheer de minister, ik kreeg graag een antwoord op de volgende vragen:

Ten eerste, zal er voldoende startkapitaal ter beschikking zijn om te kunnen starten en om op korte termijn de belangrijke rendabele lijnen naar Afrika uit te bouwen? Immers, volgens de commentaren zal DAT+ of wat de naam ook moge worden, alleen maar overlevingskansen hebben als langeafstandsvluchten kunnen worden uitgebouwd, onder meer naar Afrika.

Ten tweede, wat is precies de houding van de federale overheid? De heer Leterme heeft verwezen naar Belgocontrol en BIAC. We weten dat de federale overheid een achtergestelde zal toestaan, die eventueel kan worden omgezet in kapitaal, op voorwaarde dat de Europese Commissie ermee akkoord gaat. Wat is er gebeurd met het overbruggingskrediet waarvoor de Europese Commissie de toestemming heeft gegeven?

Mijnheer de minister, ik meen dat wij vandaag daaromtrent duidelijkheid moeten krijgen.

Mijnheer de minister, ik vraag uw aandacht voor het personeel. Ik merk dat u zucht. Ik vrees echter dat heel wat Sabéniens tijdens de kerstperiode zullen zuchten.

01.02 De voorzitter: Mijnheer de minister, zucht niet te veel. Herinner u de tijd dat de begroting eveneens door de Senaat moest worden behandeld. U moet alleen de Kamer te woord staan.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik herhaal dat de sociale aspecten van de problematiek niet uit het oog mogen worden verloren. Ik vraag speciale aandacht voor de piloten die in een bijzonder moeilijke positie zitten omdat ze dreigen hun licenties kwijt te raken. De piloten stellen dat de oplossing van de regering geen goede oplossing is. De regering heeft instructeurs ter beschikking gesteld die opnieuw opleiding kunnen geven. Dat is echter niet het probleem. De instructeurs zijn bereid gratis te werken voor hun collega-piloten. De piloten moeten een vergoeding krijgen voor de simulatievluchten die ze moeten doen en die zeer duur zijn. Dat kunnen de piloten op het ogenblik niet betalen. Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat de regering dat probleem herbekijkt en een oplossing zoekt, zodat de piloten die willen blijven vliegen, voldoende vergoed worden voor de simulatievluchten die ze moeten uitvoeren om hun licenties te kunnen behouden. Een vergoeding zou de pil kunnen vergulden. Vergeet niet dat die mensen van een pilotenwedde terugvallen op een werkloosheidsvergoeding. Dat zorgt zeker voor familiale problemen. Ik vraag uw aandacht voor dat sociaal aspect van de problematiek en kijk met belangstelling uit naar uw antwoord.

01.04 Le président: Mme Coenen doit encore prendre la parole, de manière générale, sur le secteur infrastructure. MM. Van den Eynde et Depreter s'exprimeront ensuite.

01.05 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, vous devez savoir que la commission de l'Infrastructure est très éclectique, à l'instar des compétences de M. Daems. M. Leterme le répète d'ailleurs régulièrement.

Monsieur le ministre, je me demande parfois si vous n'avez pas le vertige face à l'ampleur de la tâche qui vous attend au niveau de toutes ces entreprises dont vous êtes aussi le représentant. On a parlé de la DAT, de l'ex-Sabena, de La Poste mais il existe aussi d'autres sociétés qui sont encore à l'œuvre. Mes questions concernent les sociétés auxquelles vous accordez une série de priorités.

01.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): J'attire l'attention sur la situation des ex-sabéniens. L'impasse actuelle risque même de coûter leur licence aux pilotes. Le gouvernement devrait à tout le moins pouvoir trouver une solution à ce problème, par exemple en leur donnant la possibilité d'effectuer des vols sur simulateur.

01.05 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Er is niet alleen DAT, Sabena of De Post. De regeringsverklaring van 1999 bevestigde nogmaals het belang van de overheidsbedrijven en hun noodzakelijke modernisering. Vorig jaar kreeg Belgacom al onze aandacht, wat zich vertaalde in een forse daling van het aantal banen. Alle Europese richtlijnen werden door Belgacom nageleefd, maar werd de klant bij dit alles niet

Je me suis amusée à relire la déclaration gouvernementale de 1999 et à relever les priorités accordées aux entreprises publiques autonomes. On y réaffirme heureusement l'importance des entreprises publiques. Je suis une nouvelle parlementaire et cela fait deux ans que je baigne dans cette conjoncture. Je constate que ce sont des dossiers d'une extrême importance, qu'ils concernent beaucoup de travailleurs ainsi qu'une part importante de l'économie belge et internationale. Entreprise par entreprise, des plans stratégiques ont été annoncés: modernisation et ouverture au marché européen, valorisation des actifs visant aussi une diminution de la dette publique, partenariat privé-public pour des investissements importants.

Je voudrais m'arrêter un instant à la société Belgacom qui, l'année passée, faisait l'objet de tout notre intérêt étant donné les changements importants et les adaptations à réaliser en son sein. Je pense aux licences UMTS mais aussi à l'organisation même de la société. Je constate que ces modifications se sont traduites, chiffres à l'appui, par une baisse importante du nombre d'emplois dans le cadre du "plan Best" qui fut présenté et discuté par Mme Onkelinx en commission.

Monsieur le ministre, vous avez annoncé, dans le cadre de la loi-programme, que vous étiez quasiment à jour au niveau du plan d'application des directives européennes. Toutes les directives européennes sont quasiment intégrées et le secteur des télécommunications belge est un bon élève de l'Europe. Cependant, il subsiste un gros problème par rapport à Belgacom. Il s'agit fondamentalement du problème de la clientèle. J'ai l'impression que le client est relativement négligé. Toutes les enquêtes de consommateurs montrent que l'ouverture du marché, la concurrence entre les différents opérateurs et des règles de plus en plus obscures font que plus personne ne s'y retrouve vraiment au niveau des prix, des services et des règles qui doivent gérer les différents services.

Il existe peu d'éléments de référence permettant de savoir où se plaindre et s'informer correctement. Par rapport à cela, il faut donc un régulateur fort, qui surveille les règles du marché, qui définit les critères, les évalue et les contrôle. Il faut aussi des règles claires quant aux droits du consommateur en tant que tel. Il doit savoir à qui s'adresser, où et comment. Un grand chantier reste donc ouvert. J'attends énormément de la réforme de l'IBPT et de toutes les règles qui permettront d'assurer la protection du consommateur.

Pourquoi ne pas envisager des conseils consultatifs plus efficaces, adoptant un meilleur cadre de pensée et de référence?

En juillet 2001, une loi spéciale vous donnait l'occasion d'organiser le destin de Belgacom. Vous envisagiez une alliance avec KPN. Finalement, elle n'a pas eu lieu. Mais l'été fut chaud en rebondissements et en négociations entre KPN et Belgacom. Est-ce un bien ou un mal que cette alliance n'ait pas réussi? En constatant la chute des valeurs des actions de KPN après l'annonce de la rupture des négociations, je me dis que c'est sans doute un bien.

Comme votre note de politique générale n'indique pas beaucoup d'informations à ce sujet, je souhaiterais connaître la stratégie que vous poursuivrez pour Belgacom au cours de l'année prochaine et

wat over het hoofd gezien? Hoe kan hij zich informeren? Ik verwacht heel veel van de BIPT-hervorming.

In juli 2001 werd u met een bijzondere wet gemachtigd het lot van Belgacom in handen te nemen. Welke strategie wordt de volgende maanden voor Belgacom gevolgd?

Ik vestig uw aandacht op de digitale maatschappij die een nieuwe relatie met de burger tot stand brengt. Bestaat er ter zake een wetgeving? Met welke middelen wordt dit alles beheerd? Kunnen die nieuwe geïnformatiseerde trefplaatsen voor het contact met de burger niet bij de Post worden ondergebracht? Het zou interessant zijn in overstapmogelijkheden te voorzien. Hoe denkt u dit alles te concretiseren?

De Federale Participatiemaatschappij (FPM) beheert de activa van de Staat, namelijk het indrukwekkende bedrag van 60 miljard euro. Hoe zal die maatschappij zich na het faillissement van Sabena ontwikkelen? Zal zij niet in moeilijkheden geraken?

U stelt voor die participatiemaatschappij om te vormen tot een regie. Wij kunnen die evolutie moeilijk beoordelen. Kunnen er geen instrumenten gevonden worden om een en ander gemakkelijker te laten verlopen? Wij vinden dat dienaangaande naar een grotere doorzichtigheid moet worden gestreefd.

We zouden over een strategisch plan moeten beschikken voor de Regie der Gebouwen. Er rijzen tal van vragen met betrekking tot de bedongen prijzen, het beheer, enz. Kan hiervan de balans worden opgemaakt?

Het grote probleem is de verkoop

des années suivantes. Un nouveau plan d'association entre deux sociétés plus ou moins équivalentes est-il prévu? Poursuivez-vous des pistes à ce sujet?

Par ailleurs, je souhaiterais attirer votre attention sur la société digitale à laquelle vous consacrez une place relativement importante dans votre note de politique générale. Vous envisagez une nouvelle relation entre l'Etat et le citoyen.

Je n'ai rien trouvé au sujet du fonds d'adaptation aux nouvelles technologies. Cela fera-t-il l'objet d'un projet de loi? Prévoyez-vous des accords de coopération avec les régions? A quoi seront affectés les montants inscrits dans ce fonds? Ce fonds va-t-il permettre d'assurer la formation professionnelle? Sera-t-il géré par les régions? Il y a peu d'explications au sujet de l'objectif poursuivi, qui est précisément l'adaptation de la société aux nouvelles technologies. Je pense notamment à l'"e-government".

Le chapitre de La Poste m'étonne également. Etant donné sa délocalisation et son éparpillement géographique, elle pourrait constituer un partenaire idéal en étant le dépositaire des bornes informatiques et permettre ainsi l'informatisation des relations entre le citoyen et l'Etat. Elle serait chargée de gérer ce nouveau portail. A ce propos, rien n'est indiqué. Etant donné les atouts de ce secteur qui sont à préserver et le projet d'avenir dans lequel le gouvernement se lance, vous pourriez peut-être prévoir des passerelles et examiner comment et à quel prix l'Etat pourrait confier de nouvelles missions au réseau postal qui reste très important. Poursuivez-vous cet objectif? Comment comptez-vous concrétiser les études, les projets, les analyses, les audits et les expertises qui sont en cours? Je souhaiterais savoir si l'on peut attendre des réalisations pour l'année prochaine.

La Société fédérale de participation gère les actifs de l'Etat. Le montant en jeu est impressionnant puisqu'il s'agit de 60 milliards d'euros. La question qui se pose est de connaître les conséquences de la faillite de la Sabena sur cette Société fédérale de participation. Prévoyez-vous ou non des amortissements? Cette société ne sera-t-elle pas mise en difficulté, ainsi d'ailleurs que tous les autres actifs dans lesquels la société a investi? Vous avez prévu un projet important ayant pour objectif la mutation de cette société fédérale en une société de droit privé. A cet égard, vous prévoyez une première étape, à savoir la mise en régie de cette Société fédérale de participation. Pour nous, parlementaires, il est difficile d'évaluer l'évolution des actifs de cette société.

N'y a-t-il pas moyen de mettre en place un instrument qui mette tout cela en évidence et qui nous permette d'assurer le suivi de cette société? Je vous rappelle que la Société fédérale de participation, quoique très peu sous les feux de la rampe de l'actualité, n'en demeure pas moins présente dans de très nombreuses entreprises. A cet égard, le souci de transparence évoqué pour La Poste est tout aussi valable pour des administrateurs de ce type de société assez importante.

Quant à la Régie des bâtiments, je me demande s'il ne conviendrait pas mieux d'adopter un vrai plan stratégique au même titre que ce que l'on pourrait avoir pour La Poste. Cette entreprise est très

van kantoorgebouwen zoals de Financietoren. Wordt het overheidspatrimonium niet verkwanseld? Ook in de toekomst zal de staat nog over kantoren moeten beschikken. Is die verkoop wel verstandig?

Ik stel voor de taakomschrijving van de Regie der Gebouwen te herbekijken.

Ik heb de rekeningen ontvangen van de vennootschap Berlaymont waarvan de Staat voor 70 procent en Fortis Artesia voor 30 procent aandeelhouder is.

Talrijke rampscenario's worden overwogen. Er is zelfs sprake van een failliet naar het voorbeeld van dat van Sabena. Gerechtelijke procedures zijn aan de gang. Tegen welke prijs zal het gebouw worden verkocht? De prijs zou ongeveer 13 miljard frank bedragen.

In de overeenkomst die met de Belgische regering werd gesloten staat dat de Commissie de totale kost van de renovatie ten laste zal nemen. Men spreekt van een prijs van 13 miljard maar dat zou niet voldoende zijn voor de renovatie. Wie zal het verschil betalen? Er is een audit besteld. Op basis van welk bestek? Kunnen wij kennis nemen van de resultaten ervan? Wat zal er gebeuren als de Commissie de gevraagde prijs niet wil betalen? Wat zijn de verschillende mogelijke scenario's en hoe zal de regering handelen? Wat is de toestand nu?

importante du fait de sa gestion des actifs, des avoirs et propriétés de l'Etat. Nous en avons déjà beaucoup parlé, mais de nombreuses questions demeurent en suspens, notamment celle des locations auxquelles elle procède. Selon certains articles de presse, le prix du marché ne correspond pas toujours à celui de la passation du contrat, la gestion ne serait pas optimale. Une évaluation est-elle possible? Un audit est-il en cours sur la gestion de la Régie des bâtiments? La Cour des comptes procède-t-elle régulièrement à un relevé de la situation? N'est-il pas possible en la matière de nous présenter un dossier autrement construit que sur des bribes et des morceaux qui ne nous parviennent que par le biais de la presse ou de certaines informations?

Le gros problème consiste en la mise en œuvre de la politique de grands plannings de bureaux. Vous avez vendu le bureau de la rue Belliard qui abritait le ministère de l'Emploi et du Travail. La Tour des Finances est également en vente pour un montant de 10 milliards. Il s'agit d'opérations qui obligent systématiquement l'Etat à vendre une part de son actif, avec comme condition de reprendre en location le même bâtiment une fois la rénovation terminée. Une évaluation a-t-elle eu lieu en matière de coûts et de recettes? N'y a-t-il pas en la matière déperdition d'un patrimoine qui appartient à l'Etat et, par ailleurs, des charges récurrentes, alors qu'un investissement de rénovation pourrait être amorti, opération dont l'Etat, à terme, sortirait bénéficiaire?

Le choix semble s'être porté sur des méthodologies, des chemins sans avoir, pour autant, une vision d'ensemble tant en amont qu'en aval. Il semble qu'on se soit principalement attaché à l'instant présent. Or, gouverner, c'est prévoir. Car demain, l'Etat continuera à avoir besoin de bureaux, de patrimoines pour pouvoir abriter l'ensemble de ses fonctionnaires et de ses cabinets, même si le nombre de ceux-ci va en diminuant.

Je voudrais encore m'exprimer sur la cellule Energie qui a été transformée en cellule de Plan fédéral de développement durable. Je n'ai pas trouvé une mention de cette cellule dans le cadre de la note. Or, elle a reçu une mission importante. M. Picqué, en sa qualité de ministre de l'Economie, estimait que le Plan de développement durable devait figurer parmi les priorités du gouvernement. Or, je constate que la Régie chargée de la mise en œuvre de cette cellule et devant soumettre des propositions à l'ensemble de l'administration n'est pas outillée pour le faire et ne reçoit pas les moyens pour le faire. Le suivi en la matière n'est pas assuré et ce volet est un peu le parent pauvre de toute cette organisation "Plan fédéral de développement durable".

A cet égard, je propose qu'une redéfinition de cette mission ait lieu en 2001-2002 et que l'attention soit réellement portée sur la mission que la Régie des bâtiments a reçue et acceptée et pour laquelle elle devrait pouvoir rendre un rapport d'activités.

Je terminerai en évoquant un cas plus précis qui, normalement, ne fait pas partie du budget de l'Etat: c'est la situation de la société Berlaymont 2000. En réponse à une question écrite, j'ai reçu les comptes de cette société, appartenant à concurrence de 70% à la Régie des bâtiments et de 30% aux banques Fortis et Artesia.

Monsieur le ministre, vous n'ignorez certainement pas les informations fort négatives qui circulent à propos du Berlaymont, notamment dans de nombreux articles de presse. Cet immeuble est un important symbole européen, dont je ne vous retracerai pas toute l'histoire, rassurez-vous. Il existe un "livre noir", dont je peux vous fournir une copie, au sujet duquel le ministre a participé à un débat très intéressant au Sénat en janvier 2001. Cet ouvrage relate essentiellement des scénarios catastrophes dans le cadre des accords que la société Berlaymont 2000 doit conclure avec la Commission européenne.

L'un d'eux met en scène une faillite de la société, un peu comme ce qui se passe avec la Sabena, c'est-à-dire avec des faillites en cascade. Les causes en seraient multiples. Premièrement, le dépassement budgétaire, le chantier coûtant en réalité pratiquement un milliard de francs. Deuxièmement, le non-respect des délais, le chantier ne prenant pas fin avant 2003. Troisièmement, les sous-traitants mis en difficulté par des procédures judiciaires intentées à cause des retards et générant des difficultés financières. Et enfin, on est en justice contre la société Berlaymont 2000.

Le gouvernement doit négocier avec la Commission une convention en vue de la remise des clefs du Berlaymont moyennant paiement d'un certain prix. Il me revient que la Commission européenne aurait demandé de nombreuses informations complémentaires en vue d'évaluer le prix qu'elle serait disposée à avancer. Il semblerait que celui-ci soit de l'ordre de 13 milliards de francs belges.

A l'occasion d'une interview donnée à la VRT, vous avez déclaré que la convention prévoit que la Commission prendra en charge l'entière responsabilité du coût de la rénovation. Le prix déterminé dans la convention doit donc être le reflet fidèle de ce coût. Or, l'évaluation faite par la Commission (13 milliards de francs) ne correspond absolument pas au coût de la rénovation. Se pose donc la question de savoir qui se chargera de payer la différence.

En juillet dernier, vous avez annoncé qu'un audit a été commandé à la société Deloitte & Touche. Un cahier de charges a-t-il été rédigé? Si oui, quelle en est la teneur? Quand la société d'audit remettra-t-elle ses conclusions? Et le parlement pourra-t-il disposer de ces conclusions en vue d'organiser un débat de fond sur la société Berlaymont 2000?

Que se passe-t-il si la Commission européenne ne veut pas reprendre le bâtiment parce que celui-ci coûte trop cher? Existe-t-il une autre alternative à son occupation? Quelles sont les conséquences sur la société Berlaymont elle-même? N'ira-t-elle pas en faillite? Quelles sont les garanties? Quelles sont les différents scénarios possibles? Comment le gouvernement compte-t-il gérer cette insécurité qui existe aujourd'hui entre un prix coûtant de rénovation et le prix de location qui est proposé? Qui va assumer cette différence? Quelles sont les conséquences que cela peut entraîner?

Pour l'année prochaine, et pour l'avenir de cette société, beaucoup de questions restent posées. Vous avez dit vous-même lors de votre visite du chantier, qu'il fallait définir un planning, un projet, une vision réaliste. Des accords sont à finaliser. J'aimerais savoir, monsieur le

ministre, où cela en est et dans quel scénario nous nous trouvons concrètement.

01.06 Jean Depreter (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la confection du budget 2002 n'a certainement pas été une sinécure pour cette équipe gouvernementale: croissance économique en ralentissement posant problèmes, présidence ambitieuse de l'Union européenne, le contexte étant par ailleurs particulièrement chargé. Nous avons eu beaucoup de travail, mais les arbitrages nécessaires sont intervenus. Heureusement l'orthodoxie budgétaire n'a pas complètement freiné le rythme des réformes engagées.

Le groupe PS m'a demandé de faire une brève synthèse, en relevant les points essentiels – dégageant l'unanimité d'une part et les éléments délicats justifiant des précisions ultérieures d'autre part – de la note de politique générale qui concerne l'économie, les communications et les infrastructures, et les télécommunications. Etant donné que l'ordre du jour a été modifié, j'ai préféré diviser ceci en trois parties. J'irai directement à l'essentiel. A propos du volet « télécommunications », nous prenons acte positivement de la prise de conscience – qui n'est pas neuve d'ailleurs – du gouvernement, par rapport à l'évolution vers une société digitale, moteur du développement économique.

Soulignons la pertinence du plan cinq étoiles présenté dans la note de politique générale. Il nous semble également intéressant que la Belgique prenne en compte les sept recommandations de la Commission européenne en matière de communication. Nous insistons surtout sur les deux premières recommandations, à savoir une compréhension, une connaissance d'un emploi sûr des équipements ICT, et par ailleurs un système européen d'avertissement et d'informations. L'e-government constitue en effet une véritable révolution technologique touchant les relations entre les citoyens et l'administration. Cependant, l'utilisation des technologies avancées doit bien être au service d'une simplification administrative.

J'avais préparé un paragraphe sur le volet postal, mais le président me demande d'être extrêmement bref à cet égard. Je rappellerai simplement que nous insistons sur le double objectif que nous devons poursuivre: une nécessaire modernisation de notre opérateur historique en raison de la libéralisation du marché, et la préservation des missions de service public, en ce compris les obligations en matière de service universel, que nous devons privilégier dans l'intérêt de nos concitoyens.

La note de politique générale est particulièrement volontariste et positive. Elle prépare l'avenir. Les orientations définies dans cette note recueillent notre adhésion. Cependant, certains passages sont marqués par le temps, les textes de la note ayant été rédigés depuis un moment déjà. Les événements se sont accumulés: la catastrophe de la Sabena, La Poste... La sensibilité de l'ensemble des députés a évolué. Nous pouvons sans doute mieux nous axer sur l'essentiel et réduire les excès. En commission, nous avons cité quelques paragraphes de la note qui méritent d'être affinés. Le ministre en a convenu et a même reconnu l'aspect exagérément simplificateur de l'un ou l'autre élément de la déclaration de principe. La discussion devra reprendre en janvier. L'analyse de certains dossiers doit être

01.06 Jean Depreter (PS): De opmaak van de begroting 2002 was zeker geen sinecure voor de regering, maar men heeft de onontkoombare keuzen gemaakt en knopen doorgehakt. Gelukkig heeft de budgettaire orthodoxie de op stapel gezette hervormingen niet helemaal doen stilvallen.

Wat de telecommunicatie betreft, nemen wij met vreugde nota van het feit dat de regering zich bewust wordt van de evolutie naar een digitale samenleving als motor van de economische ontwikkeling.

Bovendien lijkt het ons interessant dat België de zeven aanbevelingen van de Europese Commissie inzake communicatie in acht neemt, waarbij de nadruk gelegd wordt op de know-how voor het werken met ICT-systemen en op een Europees waarschuwings- en informatiesysteem.

E-government is een heuse technologische omwenteling die niet zonder gevolgen zal blijven voor de relaties tussen de burger en het bestuur. Geavanceerde technologieën moeten tot administratieve vereenvoudiging leiden.

Wat De Post betreft, streven wij een dubbel doel na, namelijk een modernisering van onze operator wegens de liberalisering van de markt en het veilig stellen van de opdrachten van openbare dienstverlening, met inbegrip van de na te komen verplichtingen op het gebied van de universele dienstverlening.

De beleidsnota bereidt de toekomst voor. Zij draagt onze goedkeuring weg. Bepaalde passages zijn evenwel achterhaald. De nota werd namelijk al een poosje geleden opgesteld. De minister erkent zelf de fors vereenvoudigde

poursuivie.

Nous demandons simplement que les orientations soient pratiquées avec nuance même si elles ne sont pas contestables.

Au sujet de la Société fédérale de participation, nous lisons: "Elle continuera à assurer la concrétisation d'un partenariat avec des actionnaires privés, comme par le passé, et ce à l'occasion des privatisations partielles puis totales des entreprises publiques". Le scénario des privatisations totales à tout prix n'est pas la solution à envisager. L'actualité économique et sociale nous montre que la complémentarité privée et publique est souvent nécessaire. Les principes de l'économie mixte nous conviennent parfaitement. La Société fédérale de participation deviendrait par étapes une société anonyme de droit privé. Prenons les précautions nécessaires! Récemment encore, la SFP s'est révélée un outil bien utile.

A propos de la bourse, puisque le CA de La Poste a décidé de préparer son entrée en bourse dès 2004, nous attirerons l'attention sur les risques de la mise en bourse en général. Le ministre a d'ailleurs exprimé un avis très réservé en constatant les excès de l'univers boursier actuel. Nous partageons son point de vue.

Pour ce qui relève de la Régie de bâtiments, en matière de bâtiments dits "conformes au marché", il est devenu impossible à la Régie, surtout à cause d'un manque de moyens et de "management tools", de satisfaire aux exigences d'une gestion moderne et dynamique des actifs et de garantir en même temps un logement de qualité aux fonctionnaires. Cette constatation, d'après nous, ne rencontre pas l'ensemble des situations vécues. Dans certains cas très difficiles, le "sale and lease back" est une procédure adaptée. Si nous évoquons la gestion en bon père de famille, il est plus intéressant d'être propriétaire que locataire. Au total, nous évaluons positivement la note de politique générale au chapitre "entreprises et participations publiques". L'objectif est particulièrement ambitieux.

Les formules sont très jolies: "Transformation de la Belgique en un Etat modèle", rien que ça! "Déploiement d'un Etat-providence actif" et "Service d'un niveau égal ou plus élevé que celui des meilleures entreprises du secteur privé", il ne faut pas demander! C'est poétique et quasi utopique mais c'est la bonne direction. La liste des objectifs opérationnels, stipulée à la page 17, est davantage réaliste. Elle rencontre des besoins évidents et intègre positivement la notion de modernité. En conclusion, une bonne note mais il ne faut pas oublier de préciser les formulations qui doivent être affinées.

denkbeelden van een aantal elementen in de beginselverklaring. Vandaar de noodzaak om sommige dossiers verder te analyseren.

Ik wil dit aan de hand van drie passages illustreren.

Vooreerst is er, in verband met de FPM, de passage met betrekking tot de gedeeltelijke en vervolgens de totale privatisering van de overheidsbedrijven. Het scenario van de totale privatiseringen koste wat kost, is niet de juiste oplossing aangezien de complementariteit privé-publiek vaak zonder meer noodzakelijk is. De FPM zou dus in fasen een privaatrechtelijke naamloze vennootschap worden.

Ten tweede lezen wij dat De Post inzake de beursgang vanaf 2004 een beslissing heeft genomen. Wij delen het zeer gereserveerd standpunt van de minister wat dat initiatief betreft.

Ten derde is er de vaststelling dat de Regie der Gebouwen niet meer in staat was aan de vereisten van een modern beheer te voldoen en de ambtenaren een kwalitatief hoogstaande huisvesting te bieden. Zij is niet bij machte in te spelen op alle mogelijke situaties.

Kortom, wij staan positief ten opzichte van de beleidsnota.

De doelstelling in het hoofdstuk betreffende de overheidsbedrijven en participaties is uiterst ambitieus. Het is immers de bedoeling van België een modelstaat te maken, een actieve welvaartsstaat te ontwikkelen en een dienstverlening aan te bieden die gelijkwaardig is aan of kwalitatief hoger ligt dan die van de meeste bedrijven uit de privé-sector. Dat is enigszins utopisch, maar niettemin de juiste richting. De lijst van operationele doelstellingen getuigt van meer realisme; zij speelt in op evidente behoeften en houdt rekening met

het moderniteitsbeginsel. Dat alles lijkt ons positief, maar men mag niet vergeten de formuleringen nauwkeuriger te omschrijven.

01.07 Minister **Rik Daems**: Mijnheer de voorzitter, er werd een aantal opmerkingen geformuleerd over DAT en over het Berlaymont-gebouw. Voorts werden ook enkele algemene beschouwingen gewijd aan verschillende departementen.

Wat DAT betreft, er werd gevraagd of 200 miljoen kapitaal wel toereikend was. Ik denk dat er nooit voldoende kapitaal is, maar met 200 miljoen euro startkapitaal kunnen de luchtvaartactiviteiten worden heropgestart. Ik heb ook via de pers vernomen dat de heren Lippens en Davignon toch graag een "klein kussentje" zouden hebben. Dat is nu eenmaal altijd veiliger.

Er zijn vragen gesteld over de beursgang. De beslissing terzake behoort toe aan het bedrijf.

Hoe zal de Europese Commissie eventuele achtergestelde leningen beoordelen? Er is ons inderdaad gevraagd of de techniek mag worden gebruikt. Dat wordt thans onderzocht. Of die techniek ook zal worden gehanteerd, is een andere vraag. In dat geval gaat het vaak om virtueel kapitaal.

De participatie van Belgocontrol kan natuurlijk alleen binnen de reglementaire en wettelijke mogelijkheden. Ik heb vandaag nog geen rapport van mijn regeringscommissaris ontvangen, maar ik veronderstel dat, indien het bedrijf in DAT instapt, het wel zal hebben geverifieerd of zulks kan en mijn regeringscommissaris ingelicht. Of de tussenholding een vennootschap is naar Belgisch recht, dat weet ik niet. Ik zal daarover inlichtingen inwinnen.

Voorts kan ik de parlementsleden de stand van zaken betreffende de dagvaardingen geven.

De ratificatie van het akkoord zou in principe geen problemen meer mogen opleveren, tenminste voor zover ik weet.

Dan was er nog de vraag in verband met dubieuze debiteuren en andere. Dat die vraag te berde wordt gebracht, is begrijpelijk. Aangezien ik evenwel geen inzage in de documenten heb, lijkt het me riskant om daar zelf op te antwoorden. Graag schuif ik ze dan ook door naar mijn collega van Financiën.

De heer Van Hoorebeke merkte op dat ons beleid inzake DAT na het faillissement van Sabena nogal voluntaristisch is. Na het dramatische bankroet was het heel duidelijk dat er een tweesporenbeleid moest worden gevoerd. Enerzijds moest een sociaal plan worden opgesteld en anderzijds, moest worden gepoogd om de luchtvaartactiviteit herop te starten. Ik heb me volledig geconcentreerd op het sociale plan en ik meen dat het nu vrij behoorlijk werkt. Mag ik de heer Van Hoorebeke aanraden Brucargo te bezoeken, waar we een werkgelegenheidscel hebben gecreëerd? Het sociale plan, dat door veel wat burgers als te genereus wordt beschouwd, kan moeilijk slecht worden genoemd. Heel wat van de vroegere werknemers van Sabena hebben reeds een job gevonden, omdat ze hooggeschoold zijn.

01.07 **Rik Daems**, ministre: Je répondrai succinctement à quelques questions concrètes qui m'ont été posées.

Il est exact que, pour DAT +, un capital de départ de 200 millions d'euros est préconisé. Il est clair que nous aurions besoin d'un capital plus important encore mais il ne s'agit, je le répète, que d'un capital de départ.

La décision d'une cotation éventuelle de DAT relève de l'entreprise elle-même.

La technique des arriérés d'emprunts est à l'étude; quant à savoir si elle sera appliquée, c'est une autre affaire.

La participation éventuelle de Belgocontrol n'est possible que si aucune obstacle légal ou réglementaire ne s'y oppose. Je suppose que le commissaire du gouvernement en sera informé en temps voulu.

Je ne connais pas le statut du holding intermédiaire. J'ignore s'il s'agit ou non d'une société de droit belge.

Je demanderai la liste des assignments et je vous la transmettrai.

Je ne puis vous fournir d'informations concrètes sur la ratification de l'accord; cela ne devrait pas poser de problèmes.

En ce qui concerne votre question sur les débiteurs douteux, je vous invite à la poser à mon collègue des Finances.

Après la faillite de la Sabena, il y a eu, d'une part, le plan social et, d'autre part, le redémarrage d'une activité aéronautique. Le plan

In het dossier-DAT zal ik daarentegen pas ingrijpen wanneer een van de instellingen waarvoor ik verantwoordelijk ben, erin betrokken wordt, bijvoorbeeld de Federale Participatiemaatschappij die voor het overbruggingskrediet moest zorgen zodra Europa daartoe zijn goedkeuring had verleend. U zult dus merken dat ik enkel optreed in concrete omstandigheden. Uiteindelijk is DAT een privé-initiatief, ook al moet de overheid af te toe optreden.

De vraag over het businessplan is moeilijk te beantwoorden. Volgens sommigen is het een goed businessplan; anderen beweren weer het tegendeel. Ik kan alleen maar vaststellen dat degenen die in het project stappen, het alvast voldoende rijp achten.

Ik doe de heer Van Hoorbeke ook opmerken wanneer hij de verwaarlozing van de trouwe klanten door DAT aanklaagde, dat DAT de ticketverantwoordelijkheid van Sabena moest overnemen, teneinde van IATA de internationale toelating te krijgen om te vliegen. Normaal gezien slaat die verantwoordelijkheid ook op de trouwe klanten, tenzij hij het heeft over aparte afspraken met bedrijven. Dat de ticketverantwoordelijkheid door DAT is overgenomen, kan ik met zekerheid zeggen, omdat ik als verantwoordelijke voor het overbruggingskrediet IATA de garantie moest geven dat de SN-code aan DAT gegeven kon worden.

De heer Van Hoorbeke heeft wel gelijk wanneer hij opmerkt dat de avro-toestellen niet op alle bestemmingen kunnen vliegen, al heb ik vandaag in de krant gelezen dat er Airbussen of Boeings zullen worden ingezet. De beslissing daaromtrent moet aan het management van het bedrijf worden overgelaten.

Ik denk dat u gelijk hebt dat de piloten een probleem blijven. Dat is één van de belangrijke punten uit het sociale begeleidingsplan waarvoor ik tot vandaag geen oplossing heb kunnen vinden. Voor de licentie heb ik, samen met mevrouw Durant, een oplossing kunnen vinden. De regering vindt niet dat men er ook de financiering moet naast leggen om de vliegers of de simulatoruren te betalen. Als wij dat doen voor deze opleiding, zijn er misschien nog andere opleidingen die wij moeten financieren. Bovendien is het een regionale bevoegdheid. Dat is de redenering, maar daarmee is het probleem niet opgelost. Ik geef dat toe.

J'ai entendu les différentes remarques de M. Depreter et de Mme Coenen. Il faut reconnaître que différentes sociétés ont connu des évolutions. Je les parcours rapidement. Pour Belgacom, des décisions ont été prises, notamment sur la participation dans Ben en Hollande, sur les négociations à avoir avec KPN, décision importante. Beaucoup de collègues nous ont avertis de cet aspect du problème. C'est parce que KPN n'acceptait pas une condition directement liée à l'endettement de la nouvelle société qui pouvait en être le produit que j'ai refusé parce que j'estimais que le risque était trop grand. Décision importante également de ne pas aller en bourse à ce moment-là parce que le contribuable qui achèterait des actions de Belgacom aurait payé, un an après, une sorte de taxe détournée. Pour Best, c'est aussi une décision importante. Le plan Best part d'une philosophie qui reconnaît que, dans un futur assez proche où la compétition va s'accroître à cause de la nécessaire libéralisation du marché, il vaut mieux prendre des mesures de protection et de

social, assorti des cellules d'emploi, produit de bons résultats. Je suis associé à la DAT dans l'exacte mesure où y sont associées des institutions telles que la société de participation fédérale qui est de ma compétence.

La qualité du *business plan* ne fait pas l'unanimité. Mais ceux qui se lancent dans l'aventure de la DAT y croient.

Pour autant que je sache, il était prévu que la DAT assume la responsabilité de la Sabena en matière de billetterie dans le but d'obtenir l'autorisation requise de l'ATAI. Les Avro, les avions de la DAT, ne peuvent effectivement pas desservir toutes les destinations. Les dirigeants de la DAT acquerraient éventuellement des Airbus ou des Boeing.

Les pilotes posent encore un problème non résolu quoiqu'on ait trouvé une solution pour leurs licences. Cependant, l'Etat refuse d'assumer le financement de leurs heures de vol réelles ou simulées pour ne pas créer de précédent. Cela ne résout évidemment pas le problème.

In verband met Belgacom werd met name besloten de onderhandelingen met KPN af te breken. Indertijd werd beslist een beursgang af te wenden, en tijd heeft ons gelijk gegeven.

Hopelijk wordt de toestand nu wat rustiger, want we verliezen tijd, meer bepaald wat het beheerscontract met De Post betreft.

Ik zou het ook nog kunnen hebben over de NMNS, de Nationale Loterij of andere parastatalen die

renforcement pour la société aujourd'hui plutôt qu'attendre et se rendre compte, dans un, deux ou trois ans, que la concurrence est en train de prendre des parts de marché, avec pour conséquence le risque de nouvelles difficultés sociales. Il s'agit de la même logique que celle suivie par La Poste avec le plan social accepté en comité paritaire.

Il est vrai que nous traversons pour l'instant une zone de turbulences économiques. Espérons que les choses se calmeront et que nous pourrions continuer notre travail parce que nous avons déjà perdu un mois. Dans ce contexte, j'espère pouvoir assez rapidement conclure le contrat de gestion qui est prêt. Nous avons tenu des réunions intercabinets, mon planning était prêt, il n'y avait pas de problème pour moi. Mais dans la situation un peu moins calme que nous connaissons en cette fin d'année, je pense qu'il ne serait pas judicieux d'essayer de forcer un contrat de gestion pour l'instant.

Vous avez évoqué d'autres participations, notamment l'UMTS. Je continue à me féliciter du résultat, même si le résultat financier est inférieur à mes espérances. Les 10 milliards par licence que j'avais prévus sont devenus 6 milliards. Certes, ce n'est pas le total que j'aurais souhaité mais le marché ne le permettait plus. En outre, je pense que nous pouvons nous féliciter des résultats, étant donné ce qui se passe dans les sociétés ailleurs. Regardez en Hollande, en Allemagne ou en Angleterre, il y a de véritables drames, et ce n'est que le début. En effet, le marché s'ouvre toujours davantage, il y aura donc une compétition de plus en plus féroce dans ces pays qui vont connaître assez rapidement des problèmes très graves. Je vous informe que chez KPN, beaucoup de gens vont devoir partir, ce qui ne serait pas le cas si la société n'était pas autant endettée. C'est aussi un acte social de bien protéger la force d'une société.

D'autres problèmes ont été résolus, il faut le reconnaître: le Crédit professionnel, le Crédit hypothécaire, la Société nationale pour la restructuration des secteurs nationaux, BELFIN. Ces dossiers sont réglés et clôturés.

Quant à la Loterie nationale, si l'on peut différer sur certains volets du projet, nous transformons un parastatal en société anonyme, ce qui est la voie que nous utilisons pour toutes les participations. La Poste a été transformée en société anonyme de droit public. Belgacom l'était déjà. De même pour BIAC si le problème du régulateur peut être résolu, comme je le pense. Tout converge, dans un cadre assez stratégique, vers un renforcement des structures de l'entreprise. Dans la SFP, il y a moins de liquidités pour la simple raison – comme vous l'avez mentionné, madame Coenen – que nous utilisons des moyens pour certains volets, par exemple pour le plan social Sabena. Dans la loi-programme que nous venons de voter, nous avons prévu 25 millions d'euros pour payer les primes d'activation de cette année-ci.

J'estime que vous avez raison dans le sens où la SFP devrait être l'instrument d'une meilleure gestion. J'ai d'ailleurs déjà remis des propositions au gouvernement en vue d'en faire un instrument de gestion d'investissements. Pourquoi ne pas concentrer toutes les participations dans la création d'une bonne gestion, d'un bon contrôle du gouvernement. Nous pourrions ainsi gérer les participations dans un cadre professionnel. Pour l'instant, cela se fait par le biais de consultants externes ou de la SFP. La situation est donc un peu

omgevormd werden tot naamloze vennootschappen: overal worden de bedrijfsstructuren verstevigd.

Het spreekt vanzelf dat de FPM een krachtiger beheersinstrument zou moeten zijn.

Ik wil die liever omvormen, te meer daar het om 1.000 miljard frank gaat.

Daarenboven werd de jongste twee jaren 70 tot 75 miljard verwezenlijkt, wat een niet onbelangrijke meerwaarde vertegenwoordigt, zelfs na aftrek van alle minderwaarden.

Wat de Regie der Gebouwen betreft, heeft u gelijk: er is nood aan een stappenplan en misschien, waarom niet? moet de instelling een nieuw juridisch statuut krijgen. Vermits wij niet over voldoende technische en budgettaire middelen beschikken, moeten wij een andere oplossing vinden. De verloren activa heb ik op meer dan honderd miljard geraamd. Men dient oog te hebben voor de kwaliteit van het werk dat door de ambtenaren geleverd wordt. Ook dat maakt deel uit van de opdracht van de Regie.

chaotique en matière de gestion en général. Pour ma part, je préfère que l'on transforme la SFP en un véhicule de gestion et de contrôle des participations de l'Etat qui s'élèvent toujours à 1000 milliards de francs belges, montant très important.

(Interruption)

Oui, c'est en quelque sorte l'estimation très générale que nous pouvons faire. Il ne faut pas oublier que 70 à 75 milliards ont été réalisés pendant les deux dernières années alors que le montant estimé au départ se situait aux alentours de 25 milliards. Une plus grande plus-value peut donc être apportée grâce à une bonne gestion. Dans mon estimation, j'ai même tenu compte des moins-values comme La Sabena. Prenons l'UMTS: j'ai compté trois fois 4 milliards en moins-value. En effet, je m'attendais à 10 milliards par licence. Or il s'avère que ce montant a été ramené à 6. Je les ai déduits de l'estimation alors que j'aurais pu considérer que l'on repartait à zéro. Dans le cadre européen, seuls 5 pays ont eu un revenu de l'UMTS. Les autres ont reçu en franc symbolique ou n'ont rien reçu du tout. Je pense donc pouvoir dire que nous avons fait notre travail dans ce domaine.

En ce qui concerne la Régie des Bâtiments, vous avez raison, madame Coenen et monsieur Defeyt, de dire qu'il faudrait un plan stratégique. Qui sait, un jour devons-nous penser transformer La Régie en société anonyme de droit public? Cela ne serait pas si stupide! Mais ce n'est pas le moment.

Toujours est-il qu'il faudrait pouvoir disposer d'un plan stratégique, traduisant la vision stratégique qui existe déjà, pour les monuments, les bâtiments d'autorité, en justice et, pour le reste, avoir un désistement d'actifs en les transformant en locations. On m'a posé la question de savoir si cela serait une bonne opération d'un point de vue financier. Nous ne disposons pas d'assez de moyens techniques ni de moyens financiers, notamment pour l'entretien, pour tous les bâtiments. J'ai calculé que la perte de valeur sur notre actif s'élève à plus de 100 milliards car nous ne disposons que de 100 francs par mètre carré pour l'entretien alors que nous aurions besoin d'au moins 500 francs. Les moyens budgétaires sont tellement limités que je ne disposerai jamais de montants suffisants.

Nous devons donc faire un choix entre laisser se dégrader un bâtiment en raison de l'absence d'un budget d'entretien ou décider de le relouer permettant ainsi qu'il soit entretenu. Il ne faut pas oublier que la mission de La Régie des Bâtiments est de mettre à disposition des fonctionnaires un lieu de travail. La mission de la Régie n'est pas d'être propriétaire. Je répète que cette vision stratégique, que nous mettons déjà en pratique dans certains endroits, doit être traduite dans un plan stratégique. Ce sera le cas lorsque le nouveau directeur général aura été nommé. En effet, nous avons aujourd'hui un directeur général temporaire, mais le jour où ce nouveau directeur aura pris ses fonctions – et j'espère que cela se fera rapidement –, sa première mission consistera à concevoir ce plan stratégique.

01.08 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): Monsieur le ministre, j'ai lu dans la presse que le fait de mettre en vente, en même temps, un grand nombre d'immeubles entraîne une baisse du marché. Cette baisse de la valeur immobilière représente une bonne

01.08 Marie-Thérèse Coenen (ECOLO-AGALEV): De verkoop van zoveel staatseigendom doet de marktprijzen dalen.

affaire pour les entreprises immobilières qui rénovent d'abord et relouent ensuite les bâtiments à des tarifs très élevés.

01.09 Rik Daems, ministre: Jamais une entreprise immobilière ne vous achètera un bâtiment pour vous le relouer à perte! C'est clair.

Nous provoquerions une baisse sur le marché immobilier? Les faits le contredisent. Toutes les offres que nous avons reçues et les négociations que nous menons actuellement démontrent que nous dépassons les estimations du Comité d'acquisition. Or, ce comité a une vue assez précise sur les prix pour la toute simple raison qu'il possède un grand nombre de points de comparaison. Le volume que nous mettons en vente n'est pas tel qu'il influence négativement le marché.

Comme je vous l'ai expliqué, les deux parties sont en situation de gain. D'un côté, nous ne disposons du budget, ni pour procéder à une rénovation, ni pour entretenir les bâtiments d'une façon décente. D'un autre côté, le secteur privé peut nous mettre à disposition des locaux à de bons prix. C'est une question de négociation. Lorsque les opérations seront clôturées, en ce qui concerne la Tour des Finances par exemple, je pourrai vous démontrer que, vu les conditions que je vous ai décrites, l'opération est financièrement positive.

01.10 Jean Depreter (PS): Evidemment, à court terme, on peut prouver que, mathématiquement, l'opération est intéressante d'autant plus que l'argent ainsi récolté permet de rembourser la dette. Toutefois, on sait que le capital privé investi tant pour l'achat du bâtiment que pour son entretien demandera un return de l'ordre de 15% à long terme. Comme vous le dites, il ne faut pas investir pour perdre. Il y aura là un calcul précis à réaliser sur le long terme.

01.11 Rik Daems, ministre: Ce calcul sur le long terme s'effectue toujours. En effet, on calcule d'abord sur la base de l'horizon économique du contrat. Ensuite, on prend la valeur réelle du jour de l'opération; il s'agit de la valeur actualisée. A ce moment-là, on compare les différentes présentations et les offres faites, qu'il s'agisse de relocation ou non. De toute façon, je mettrai sur la table de la commission de l'Infrastructure les différentes comparaisons. Cela me paraît logique.

En ce qui concerne le Berlaymont, si Mme Coenen est d'accord, je peux lui fournir une explication très complète, comportant notamment des tableaux, par écrit.

Quant à la Commission européenne, il existe un accord de principe pour conclure un contrat dans lequel seront stipulés, outre d'autres conditions, la valeur et le timing. M. Kinnock et moi-même avons convenu, de commun accord, d'attendre le résultat de l'audit – qui ne sera pas terminé pour la fin de l'année – avant de prendre une décision. En effet, la Commission estime, à juste titre d'ailleurs, qu'elle n'a pas à payer des travaux qui ne sont pas réalisés à sa demande ou qui résultent d'erreurs commises par des entreprises. Pour être très honnête, je suis d'accord à ce sujet. Je ne pense pas que l'Etat ou la société anonyme Berlaymont puisse facturer des travaux réalisés "à défaut". Dès lors, mieux vaut attendre les résultats de l'audit que de foncer maintenant sans savoir si le prix est correct ou non.

01.09 Minister Rik Daems: Wat u zegt, wordt door de feiten tegengesproken. Men is immers ver boven de door het Aankoopcomité geschatte waarde. Met onze middelen kunnen we niet renoveren terwijl de privésector wel de nodige middelen heeft om die renovatie uit te voeren. De operatie is dus voordelig voor beide partijen.

01.10 Jean Depreter (PS): De privé-investeerdere zullen een langetermijnreturn van 15 procent eisen.

01.11 Minister Rik Daems: Vergelijk de onderscheiden voorstellen op grond van de geactualiseerde reële waarde, en u zal zien hoe de vork aan de steel zit. Wij zullen hierover discussiëren in de commissie voor de Infrastructuur.

Wat het Berlaymont-gebouw betreft, werd samen met de heer Kinnock besloten de resultaten van de audit af te wachten vooraleer een definitieve beslissing genomen wordt.

Ik heb er alle begrip voor dat de Commissie weigert de ondernemer te betalen wanneer die zwaar blundert. De cijfers die u citeert moeten echter ook met de nodige voorzichtigheid worden beoordeeld. Het auditverslag kan terzake de nodige opheldering verschaffen. Ik herinner eraan dat het dossier van 1990 dateert. De

Je voudrais également vous dire que lorsque vous citez des chiffres, vous devez faire attention. Vous parlez d'un montant de 13 milliards mais un certain nombre de coûts ne sont pas compris, ou alors vous prenez le montant de 1997 qui était de 17 milliards, je pense. Il est vrai que de nombreux chiffres circulent pour le moment.

Je pense qu'il faut attendre les résultats de l'audit, avoir la valeur réelle du bâtiment et négocier ensuite. N'oublions pas que ce dossier est ouvert depuis 1990. Nous étions dans une situation juridique tout à fait intenable. J'ai dû changer le management ainsi qu'une partie du conseil d'administration pour remettre "le train sur les rails". Actuellement, 300 ou 400 personnes sont de nouveau sur chantier alors qu'auparavant, il n'y en avait que 2. Pour être honnête, ce dossier est très difficile. C'est une bonne leçon quant à ce qu'il faudra éviter dans le futur. L'enlèvement de l'amiante, estimé à 1,5 milliard, en a coûté plus de 5!

01.12 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de minister veel heeft gesproken, maar weinig heeft gezegd.

Mijnheer de minister, ik neem akte van het feit dat u niet op alle vragen antwoordt, zoals op de vraag over de fiscale aspecten van DAT+. Kan ik bevestiging krijgen over deze vraag: kan Belgocontrol een investeerder zijn in DAT+? Voor zover de regeringscommissaris mij niets signaleert, zal ik dus niet natrekken of dit in overeenstemming is met de statuten, de wet en de internationale reglementering, zoals de ICAO op het vlak van winstverdeling.

De brieven van de heren Davignon en Lippens van 30 november en 6 december 2001 spreken over een brief namens een groep investeerders. Richtten zij die brieven over de fiscale behandeling van de inbreng dan ook namens Belgocontrol? Hoe zit dat precies?

01.13 De voorzitter: U stelt uw vraag dus vooral over Belgocontrol?

01.14 Yves Leterme (CD&V): Ik stel ze om te achterhalen of de vraag aan de minister van de Financiën omtrent de fiscale aspecten van de operatie ook is ingegeven door de belangen van Belgocontrol.

01.15 Minister Rik Daems: Ik weet dat de raad van bestuur van Belgocontrol bij de bespreking van het dossier een tijd geleden in eerste instantie een afwachtende houding heeft aangenomen. Ik weet dat de raad van een bestuur tijdens een tweede vergadering heeft gezegd dat zij in principe geïnteresseerd zou zijn, als een aantal reglementen en wetten niet overtreden zou worden. Men heeft een delegatie gegeven aan de afgevaardigde bestuurder om dat af te handelen. Ik ga ervan uit dat het contact tussen de gedelegeerde bestuurder en regeringscommissaris zo is dat er bij deelname geen probleem mag zijn. Ik heb dat ook tegen de regeringscommissaris gezegd.

Ik heb de brief, waarnaar u verwijst, niet gezien. Ik kan er dan ook moeilijk commentaar bij geven.

juridische situatie was onhoudbaar en tevens moesten de beheerders worden vervangen. Het betreft dus een uiterst ingewikkeld dossier, dat in de toekomst moet gelden als een voorbeeld van hoe het zeker niet moet.

01.12 Yves Leterme (CD&V): Le ministre a parlé beaucoup mais sans guère fournir de réponses. Il a fait l'impasse sur les aspects fiscaux de la DAT+. Le ministre confirme qu'il ne vérifiera pas si les statuts de Belgocontrol autorisent sa participation dans la DAT+, tant que son commissaire de gouvernement ne lui aura rien signalé à ce sujet.

01.14 Yves Leterme (CD&V): La question formulée dans les lettres du 30 novembre et du 6 décembre à propos du traitement fiscal des investisseurs concernait-elle aussi les intérêts de Belgocontrol?

01.15 Rik Daems, ministre: Le conseil d'administration de Belgocontrol a consacré une première réunion au problème de la participation éventuelle dans la DAT+. Au cours d'une deuxième réunion ultérieure, il a été dit qu'une telle participation ne serait possible que si toutes les dispositions légales étaient remplies. Le suivi de ce dossier a été confié à l'administrateur délégué.

Je présume que l'administrateur

délégué examinera ce dossier avec le commissaire de gouvernement et l'informerá en temps opportun d'une décision á ce sujet.

J'ignore tout de la teneur de la lettre á laquelle M. Leterme a fait allusion.

01.16 De voorzitter: Ik denk dat de Kamer op dit punt voldoende is voorgelicht.

Wij vatten de bespreking aan van de sector Mobiliteit en Verkeer.
Nous entamons la discussion du secteur Mobilité et Communications.

01.17 Jos Ansoms (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, toen de groenen destijds zijn toegetreden tot deze coalitie, die wij nu mogen ondergaan, was, naast hun wil om er absoluut bij te zijn, de belangrijkste reden dat zij de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit konden leveren om een trendbreuk tot stand te brengen inzake het mobiliteitsbeleid in dit land. In alle interviews las ik dat mevrouw Durant als eerste groene minister met de bevoegdheid voor de mobiliteit voor een trendbreuk zou zorgen. Zij zou er ook voor zorgen dat verkeersveiligheid hoog op de politieke agenda zou komen.

Dat was althans te lezen in de interviews die destijds bij de start van deze regering werden gegeven. Nu, mevrouw de minister, presenteert u reeds uw derde begroting en uw derde beleidsnota. Wij moeten vanuit de oppositie de vraag stellen of u inderdaad een trendbreuk tot stand hebt gebracht. Is er iets fundamenteels veranderd in de verkeersveiligheid? Is het mobiliteitsbeleid over nieuwe spoorwegen gestuurd en heeft de NMBS een belangrijke rol gekregen? Ik zal deze vragen beantwoorden vanuit onze visie en ik vrees dat het antwoord twee keer negatief is.

In de eerste plaats is er de verkeersveiligheid. Enkele maanden geleden hebt u zich het ambitieuze doel voor ogen gesteld om tegen 2005 het aantal verkeersongevallen met 33% te doen dalen. Dat klinkt wel goed, maar dat betekent dat u, mevrouw de minister, het aantal verkeersdoden in dit land met 500 moet verminderen, de zwaar gekwetsten met 3000 en de lichtgewetsten met 20.000. Dat is een ambitieus plan en wij steunen het voor 100%. Wij vragen ons evenwel af of u met uw beleidsnota en met deze begroting daartoe een aanzet zult geven. Wij vrezen van niet.

De redenen hiervoor zijn duidelijk. Ten eerste, moet u beamen dat u gedurende twee en een half jaar kostbare tijd hebt verloren. Inzake verkeersveiligheid is er in die tijd niets gebeurd om het aantal ongevallen te doen dalen, integendeel, er was zelfs een stijging. Ten tweede, pas na het zwarte weekend in augustus, waarna wij aan de alarmbel hebben getrokken en naar Nederland hebben verwezen, is het de regering beginnen dagen en is zij in actie geschoten. Drie ministers voelden zich toen geroepen om een antwoord te geven aan die eenvoudige volksvertegenwoordiger die had durven beweren dat het zo niet verder kon. Dan pas heeft de eerste minister ontdekt dat de verkeersveiligheid een belangrijk thema is. Uit de State of the

01.17 Jos Ansoms (CD&V): Lorsque les verts ont adhéré á la coalition, ils estimaient important que le ministre de la Mobilité soit issu de leur parti. Ils entendaient ainsi renverser la vapeur en matière de mobilité et de sécurité routière. A présent que Mme Durant présente son troisième budget et sa troisième note politique, nous ne pouvons nous empêcher de nous demander si quelque chose a véritablement changé.

Il y a quelques mois, la ministre avait annoncé que le nombre d'accidents serait réduit de 33 pour cent d'ici á 2005. Cela signifie 500 morts, 3.000 blessés graves et 20.000 blessés légers en moins chaque année. Nous soutiendrons pleinement cette entreprise. Cependant, nous ne croyons pas que cet objectif sera réalisé. En deux ans et demi, il ne s'est rien passé. Le nombre d'accidents ne cesse de croître. Le gouvernement n'est entré en action qu'après le week-end noir du mois d'août, après que nous avons abordé le problème. Nous pensions alors que des résultats allaient enfin se faire sentir.

Nous avons toutefois été leurrés. La ministre veut améliorer la formation á la conduite et instaurer une période de suivi. Nous sommes favorables á de telles propositions puisqu'elles s'inspirent de nos propres

union in oktober bleek dat het plots een prioriteit was geworden. In 1999 had hij het woord verkeersveiligheid zelfs niet uit zijn mond gekregen. Wij waren dus heel blij, maar ook heel naïef, want wij – die hier al tien jaar mee bezig zijn – dachten eindelijk resultaten te zien. Nu ik niet alleen de beleidsnota ken, maar ook de begroting heb doorgenomen, stel ik vast dat ook volgend jaar de verkeersveiligheid niet zal verbeteren.

Ik herhaal wat u zich voorneemt te gaan doen. Eerst en vooral gaat u de rijopleiding verbeteren en starten met een "opvolgingsperiode". Daar staan wij achter. Wij juichen trouwens al uw ideeën toe, want ze komen allemaal uit wetsvoorstellen die wij en anderen de afgelopen jaren hebben ingediend. Uit al die wetsvoorstellen pikt u de beste ideeën uit. Wat u ermee doet, is echter maar een flauw afkooksel van de oorspronkelijke bedoeling. Dat is de kern van mijn kritiek.

Dat u een opvolgingsperiode in de rijopleiding voorziet is uitstekend, maar u gaat niet zover dat u tijdens die opvolgingsperiode bijkomende voorwaarden of beperkingen aan die nieuwe jonge automobilisten oplegt. Dus blijft het weer een lege doos. De rijopleiding zal uit twee delen bestaan: een eerste examen en een tweede examen. Maar wat gebeurt er dan tussen die twee examens? Zullen aan de jonge bestuurders beperkingen worden opgelegd, zoals het verbod om met passagiers te rijden? Zo kan u mensenlevens redden, want de studies van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid liegen er niet om: één van de grote problemen is de jonge chauffeurs met veel passagiers in de auto. Dat verklaart uiteraard de vele verkeersdoden tijdens de weekends.

Het tweede voorbeeld: de verkeersovertredingen zult u administratief afhandelen. Dan beperkt u zich weer tot de parkeerovertredingen. De harde kern, waarop het handhavingsbeleid moet stoelen, is een administratieve afhandeling van bijvoorbeeld snelheidsovertredingen. Doet u dit niet, dan zal de flessenhals bij de afwerking van de overtredingen blijven bestaan, ook al installeert minister Stevaert nog honderden onbemande camera's. U moet verder durven te gaan en de administratieve afhandeling ook voor bijvoorbeeld snelheidsovertredingen invoeren.

Ik geef een derde voorbeeld. De minister van Binnenlandse Zaken – en daar rond is een hele discussie ontstaan met de collega's van Agalev – geeft geen middelen om een handhavingsbeleid te voeren. Dat is trouwens de reden waarom de verkeerspolitie op straat is gekomen en waarom ook Agalev een stoere brief heeft geschreven naar de voorzitter van de commissie voor de Binnenlandse Zaken met de vraag een hoorzitting te organiseren. Daarmee zal men het probleem echter niet oplossen. Het probleem is dat de verkeerspolitie slechts 10% van haar tijd mag besteden aan verkeershandhaving. In mijn interpellatie heb ik voorgesteld dat percentage op te trekken naar 50%. Toen heb ik de groenen niet gehoord om mij te steunen. Ze schrijven wel een brief om een nieuwe hoorzitting te vragen. De verkeerspolitie en de provinciale eenheden moeten datgene doen waarvoor ze zijn opgeleid en opgericht, met name de verkeershandhaving. Van minister Duquesne mogen ze dat niet doen; ze moeten zich met andere zaken bezighouden, zoals geldtransporten, mond- en klauwzeer, voetbalhooliganisme.

Ik geef een vierde voorbeeld. U zegt dat bij letselongevallen geen

propositions de loi. Les mesures de la ministre ne sont cependant pas suffisantes: aucune limitation ou condition n'est imposée aux jeunes chauffeurs, par exemple en ce qui concerne le transport de passagers. La ministre entend régler les infractions au code de la route par la voie administrative mais elle se limite aux amendes pour stationnement illicite et ne fait rien en ce qui concerne le traitement administratif des infractions pour excès de vitesse. Le ministre de l'Intérieur ne dispose pas des moyens requis pour mener une politique permettant de garantir le respect des dispositions du code de la route; les unités provinciales de circulation ne peuvent consacrer que 10 pour cent de leur temps de travail à cette mission, alors qu'idéalement, elles devraient y consacrer 50 pour cent. En cas d'accidents de la circulation avec des dégâts légers, le retrait de permis se substituerait à la peine d'emprisonnement, ce qui dans la pratique est déjà le cas.

La nouvelle classification des infractions ne revêt aucune utilité s'il n'y a pas de contrôles dignes de ce nom. En résumé: rien que des coups d'épée dans l'eau!

La question est d'ailleurs de savoir comment ces mesures seront instaurées: si c'est par l'adoption d'un arrêté royal, comme cela a été le cas pour les téléphones portables, l'effet sera quasiment nul. Les automobilistes continuent à téléphoner en conduisant car il n'y a pas de contrôles. Il y a d'autres exemples de mesures instaurées par arrêté royal par la ministre Durant et qui n'ont pratiquement aucun impact dans la pratique: le rétroviseur supprimant l'angle mort, la zone 30 à proximité des écoles, la plaque minéralogique réfléchissante, etc. Il est nécessaire de prendre des mesures sur le plan technique et sur le plan des infrastructures. Il

gevangenisstraf meer mag worden gevorderd, maar dat in de plaats daarvan het rijbewijs moet worden ingetrokken. Dat is niets meer dan een reële toestand in een wettekst gieten. Het zal niets veranderen aan de zaak.

Ook de herindeling van de overtredingen biedt geen oplossing aan het feitelijk probleem, wanneer er geen handhaving en geen controle is.

De vier of vijf punten die u opsomt leveren door de wijze waarop u ze uitwerkt eigenlijk geen bijdrage tot meer verkeersveiligheid. Ik spreek dan nog niet over de manier waarop u dit allemaal zult tot stand brengen. Ik verwijs dienaangaande naar de belangrijke koninklijke besluiten die u de voorbije twee jaar hebt uitgevaardigd. Ik houd mijn hart vast indien u de zeer zwakke, afgekookte wetsontwerpen die eventueel bij het Parlement zullen worden ingediend, op dezelfde manier zult afhandelen. Er zal dan waarschijnlijk ook niets gebeuren. Ik geef het voorbeeld van het handenvrij telefoneren in de auto. Misschien herinnert u zich deze discussie nog. Wij hadden u uitdrukkelijk gevraagd dit in de technische voorwaarden van de wagen op te nemen. U besloot dit bij koninklijk besluit te regelen. Het koninklijk besluit was dan nog niet goed. Nu wordt men geconfronteerd met het probleem dat er niets is veranderd omdat er geen handhaving is en omdat er nog evenveel wordt getelefoneerd in de wagen als.

Ik denk aan de dodehoekspiegel. Dit thema is uitvoerig in de media besproken geworden. Het ontwerp is klaar maar u bent vergeten de autobussen erin te vermelden. Dodehoekspiegels worden wel verplicht gemaakt voor vrachtwagens maar niet voor autobussen. Nochtans zijn er evenzeer dodelijke slachtoffers ten gevolge van ongelukken met autobussen.

Dan is er nog het voorbeeld van de onmiddellijke inning van de verkeersboetes, het koninklijk besluit van uw voorganger. Op een gegeven moment in de vakantie hebt u dat gelanceerd. Wat was het resultaat? De politie had geen boekjes om de processen verbaal uit te schrijven. Ik denk aan de vaudeville rond het koninklijk besluit in verband met de reflecterende nummerplaten. Er was het probleem met de zone 30 in de schoolomgevingen. U wilde absoluut iets doen in de omgeving van de scholen en dus zorgde u voor een zone 30. Er bestond echter al een zone 30 en dus maakte u een nieuw verkeersbord. We kennen allemaal de rode driehoek met daarop de twee kinderen met daaronder vermeld "zone 30". Zodoende hebt u alweer een nieuw koninklijk besluit. Dit is echter een achteruitgang, want bij een zone 30 is de wegbeheerder verplicht om infrastructurele maatregelen te nemen. Bij uw zogenaamd nieuw verkeersbord zijn geen infrastructuraanpassingen nodig. Men plaatst het gewoon op een driebaansweg en men creëert aldus een zone 30 in de schoolomgeving.

De CD&V-fractie is van mening dat u met de amateuristische wijze waarop u de afgelopen 2,5 jaar hebt gewerkt en met de flauwe afkooksels die u presenteert, uw ambitieuze doelstellingen om het aantal verkeersdoden op de weg met 500, het aantal zwaargewonden met 3000 en het aantal lichtgewonden met 20.000 te verminderen, niet bereiken. Ook in 2002 zal men geen stap dichterbij dit streefdoel komen.

est grave de devoir constater qu'une ministre écologiste ne peut présenter que d'aussi maigres résultats en matière de sécurité routière. Entre-temps, la circulation routière continue à faire de nombreuses victimes.

La présence des écologistes au sein du gouvernement s'est-elle traduite par une rupture de tendance pour la SNCB? Malheureusement pas. Au mois de mars, le gouvernement a organisé une conférence de presse prometteuse concernant la SNCB, s'engageant à procéder à d'importants investissements. Comme le PS fait barrage, aucune restructuration n'a encore été mise en oeuvre et ne parlons même pas d'un plan d'investissement.

L'eliocentrisme est un tout nouveau concept, qui cause beaucoup de ravages en Belgique et dont la Flandre est la première victime. Ainsi, pour le programme d'investissements de la SNCB, elle doit payer trois fois: pour la répartition 60/40, pour les travaux d'infrastructure wallons, comme les trains vers le Luxembourg, et pour les projets dans le port d'Anvers.

La ministre Ecolo, elle aussi, contribue à la faillite de la SNCB. Les moyens supplémentaires ne seront disponibles que sous la prochaine législature et devront, de surcroît, être pris en charge par la SNCB elle-même. Depuis 2000, l'apport de l'Etat a chuté alors que celui de la SNCB a augmenté. En dépit de la conjoncture très favorable, le gouvernement n'aura injecté que trois milliards dans la SNCB. Au terme de la législature, la SNCB devra faire face à un endettement de 300 milliards de francs. La réforme actuelle ne sera qu'une goutte d'eau comparée à celle qui devra être réalisée en mars 2003, en application de la réglementation européenne.

Dat vind ik heel erg voor alle verkeersdoden die weer op onze Belgische wegen zullen vallen, terwijl veel ongevallen zouden kunnen worden voorkomen. Ik betreur het menselijk leed dat met al die ongevallen gepaard gaat. Ik vind het droevig en erg voor een groene minister dat zij bij het einde van de legislatuur hoogstwaarschijnlijk zal moeten vaststellen dat het aantal verkeersongevallen in dit land niet daalt en er geen structurele wijzigingen zijn aangebracht. Dat is mijn voorspelling voor het einde van de legislatuur.

Ten tweede wil ik kort nog even spreken over de NMBS. Ik heb één eenvoudige vraag: is er werkelijk een trendbreuk tot stand gebracht in verband met de NMBS door de aanwezigheid van de groenen in deze regering? Nee.

(...)

U spreekt wel van een trendbreuk, maar ik zal die kort uit de doeken doen, zodat duidelijk wordt dat van een trendbreuk jammer genoeg geen sprake is.

U herinnert zich de prachtige persconferentie van eerste minister Verhofstadt – als er grote nummers naar buiten moeten worden gebracht is hij zelf op post, maar als het slecht gaat is het moeilijker hem te vinden. In maart 2001 presenteerde hij samen met u de spoorhemel op aarde in de gekende Verhofstadt-stijl. Voor 687 miljard frank nieuwe investeringen zouden er worden gedaan in de NMBS, waardoor die spoorhemel in België zou ontstaan. Ondertussen zijn wij tientallen paars-groene open debatten en drie aangepaste plannen later. Nu is het plan nog altijd uitgesteld in de Senaat. Wij staan nu dus nog even ver: een jaar later is de NMBS nog niet geherstructureerd en is er nog geen investeringsprogramma.

De Parti Socialiste houdt de Kamer, de hele regering en nu ook al het Vlaams Parlement in een wurggreep, want de PS wil de NMBS pas herstructureren als er een Waals-vriendelijk investeringsplan wordt goedgekeurd. Die goedkeuring komt toe aan het Vlaams Parlement. De schrik zit er nu helemaal in. Na de ervaring met DAT is het, zoals ik altijd voorspeld heb, best mogelijk dat het Vlaams Parlement dat niet zal goedkeuren. De senatoren onderbreken daarop doodleuk de bespreking van het ontwerp van herstructurering van de NMBS totdat het Vlaams Parlement dat investeringsplan goedgekeurd zal hebben. De heer Elio Di Rupo is zo machtig dat hij de hele Senaat in een wurggreep houdt. Het eliocentrisme wordt een nieuw begrip in de Belgische politiek dat dagelijks duidelijker wordt in alle mogelijke dossiers, zoals Sabena, DAT en de NMBS. Daarvan zijn u, mevrouw de minister, de NMBS, de passagiers en Vlaanderen het slachtoffer. Door die wurggreep wordt Vlaanderen namelijk gechanteerd. Vlaanderen krijgt een herstructurering van de NMBS op haar bord die in Vlaanderen onaanvaardbaar is omdat er namens de Vlaamse regering geen Vlaamse bestuurder in de NMBS zetelt. Integendeel, er komt een taaladjunct bij die naast de grote Vlaamse baas van de NMBS gaat zitten om hem bij het handje te houden en mee te ondertekenen. Dat is het enige resultaat van de herstructurering. Het nieuwe politieke cliëntelisme en de bureaucratisering, die tot gevolg zullen hebben dat de NMBS niet meer zal kunnen werken, laat ik nu nog buiten beschouwing.

Voor het investeringsprogramma mag Vlaanderen drie keer betalen,

J'avais espéré que l'arrivée de la ministre Ecolo marquerait un tournant en matière de mobilité et de transports en commun. Cet espoir était vain.

wat een overwinning blijkt te zijn afgaand op uitspraken van de goede vrienden van de heer Van Campenhout in de Vlaamse pers. Volgens hem kreeg Vlaanderen een geweldig investeringsplan van de NMBS, want Vlaanderen mag de 60/40-verdeelsleutel verder blijven betalen, waardoor in Wallonië nieuwe lijnen gezocht moeten worden om die 40% op te kunnen maken. Vlaanderen mag ten tweede mee betalen aan nationale projecten zoals de couponnetjestrein naar Luxemburg.

De grootste overwinning voor Vlaanderen is dat wij zelf mogen investeren in belangrijke projecten in de Antwerpse haven. Intussen heeft de Raad van State wel gezegd dat dit niet kan en wij vrezen dus dat het Arbitragehof dit te gepasten tijde zal verbreken. Wij hebben op verzoek van de heer Van Campenhout dan ook een amendement ingediend. Als het zo zou zijn dat Vlaanderen niet kan prefinancieren voor dergelijke projecten, dan moet de federale overheid dat doen opdat de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de andere projecten toch gerealiseerd zouden worden. Mijnheer Van Campenhout, u krijgt morgen dat kans om dat amendement pro memorie goed te keuren.

Ik wil nog één punt zeer duidelijk stellen. Hier wordt de verantwoordelijkheid voor de groene minister ontzettend groot. Door heel de vaudeville die aan dit dossier kleeft, wordt er door een groene minister meegewerkt aan het komende faillissement van de spoormaatschappij. Met deze regering en met een groene minister wordt het faillissement van de NMBS momenteel voorbereid. Ik zal dat aantonen met een paar cijfers. Wat is eigenlijk de grote leugen? U zegt dat er tot 2012 voor 687 miljard frank extra middelen zullen komen. Die extra middelen komen er echter niet tijdens deze legislatuur. Zij zijn voor de volgende regering. Een tweede correctie is dat deze extra middelen niet van de regering komen, maar dat zij vooral door de NMBS zelf moeten worden gevonden. Ik heb daar heel interessante grafieken van gemaakt. Tegenwoordig gaat dat gemakkelijk met Excel. Ik heb gewoon al deze cijfers opgevraagd. *(De heer Ansoms toont een grafiek van op de tribune)* Het lichtgrijze gedeelte geeft de inbreng van de Staat weer. We zien dat in 1997, 1998 en 1999 de grootste inbreng in de investeringen van de Staat kwam, wat ook normaal is. Vanaf 2000 daalt het aandeel van de Staat en neemt de inbreng van de NMBS toe. Het topjaar is 2002. Mevrouw de minister, u kunt dat nagaan in de begroting. Nooit in de geschiedenis is het zo geweest dat, zoals in uw begroting, 54% van de investeringen door de NMBS moet worden geleverd en slechts 46% door de Staat. Dat is dus de grote leugen. U hebt een geweldig plan naar buiten gebracht met een prachtige groene strik errond. De realiteit is echter dat u binnen deze legislatuur, met twee jaar van hoogconjunctuur waarin meer dan 400 miljard frank aan supplementair belastinggeld is binnengekomen, in vier jaar welgeteld 3 miljard frank extra zult geven aan de NMBS en geen frank meer. De NMBS moet zelf voor de rest zorgen. Dat heeft dan deze grafiek tot gevolg die het faillissement van de NMBS aankondigt. Het gaat hier wel degelijk om het feit dat de NMBS aan het einde van deze legislatuur of in 2005 met een schuldenlast van 300 miljard frank opgezadeld zal zijn.

Het wordt nog veel erger als men er het jaarlijkse exploitatietekort van 3,5 miljard bijtelt. Mevrouw de minister, u weet, maar u durft er nog niet over nadenken, dat de echte herstructurering van de NMBS op basis van de Europese richtlijn pas in 2003 moet gebeuren. Wat u nu

doet, de zogenaamde grootse herstructurering, is slechts kinderspel vergeleken met wat u nog te wachten staat. De echte herstructurering moet nog gebeuren. U of de volgende regering wordt dan met een geweldig probleem geconfronteerd. Er zullen voor 300 miljard frank schulden zijn die misschien zullen moeten worden kwijtgescholden, niet door deze regering maar wel door de volgende. Na ons de zondvloed. Dat is het ergste wat een groene minister kan overkomen, dat een spoormaatschappij vandaag wordt voorbereid op het faillissement en dat alles wordt doorgeschoven naar volgende regeringen terwijl het mobiliteitsvraagstuk één van de grootste maatschappelijke problemen is waarmee wij geconfronteerd worden.

Mevrouw de minister, ik vind dit heel erg want ik was – niettegenstaande het feit dat ik al lang in dit Parlement rondloop – zo naïef te denken dat u met de groenen in de regering een trendbreuk tot stand zou brengen inzake de verkeersveiligheid en het spoor. In geen van beide zaken zie ik echter een trendbreuk. Integendeel, het is nog nooit zo erg geweest en dat met een groene vice-premier.

01.18 Olivier Chastel (PRL FDF MCC): Monsieur le président, madame la ministre, dans le budget général des dépenses 2002, le département des communications et de l'infrastructure se classe à la 5ème place en termes de poids budgétaire, après la dette publique, les affaires sociales et la santé publique, les pensions et la défense nationale.

Avec un budget de 2.5 milliards d'euros correspondant à 8% du total des dépenses hors dette publique, le ministère des Communications et de l'infrastructure équivaut à lui seul au total des départements de la justice et de la police fédérale.

Ces 2.5 milliards d'euros sont destinés à financer la politique de la mobilité et des transports qui recouvrent les 4 modes traditionnels de transport: la route, la voie ferrée, les voies aériennes et les voies navigables. Sur le plan budgétaire, la part du lion revient au transport ferroviaire qui absorbe 85% des dépenses du département. Peut-on, dans ces conditions, encore affirmer que les chemins de fer sont le parent pauvre du budget de l'Etat?

En 2002, l'Etat affectera ainsi 620 millions d'euros aux investissements ferroviaires et subventionnera les missions de service public de la SNCB à hauteur de 352 millions d'euros pour le transport intérieur de voyageurs et de 647 millions d'euros pour l'entretien de l'infrastructure ferroviaire.

En matière d'investissements, 2002 inaugurera avec un an de retard malheureusement, le nouveau plan duo-décennal 2001-2002. Ce plan d'investissements âprement négocié a réaffirmé le caractère fédéral du transport ferroviaire. Même si la mobilité relève des compétences de différents niveaux de pouvoir allant du fédéral au niveau local, la nature même d'un réseau ferroviaire national, qui n'a de raison d'être qu'en tant que maillon d'un réseau européen et international plus vaste, impose que l'infrastructure ferroviaire demeure une compétence fédérale.

Si d'un point de vue politique, il est toujours possible de trouver une justification plus ou moins crédible à la régionalisation de la SNCB, sur le plan économique et opérationnel, une telle option ne trouve que

01.18 Olivier Chastel (PRL FDF MCC): Het departement Verkeer en Infrastructuur bekleedt de vijfde plaats inzake budgettaire kost.

Zijn begroting van 2,5 miljard euro, wat overeenkomt met 8 procent van de totale uitgaven, de openbare schuld niet meegerekend, is bestemd voor het financieren van het mobiliteitsbeleid en het vervoer met de vier traditionele vervoersmiddelen.

Alleen al het vervoer per spoor slurpt 85 procent van de uitgaven op en is dus een niet-verwaarloosbare begrotingspost.

Het investeringsplan bevestigt het federale karakter van het spoor. De regionalisering van de NMBS is misschien wel politiek verdedigbaar, maar vindt wat het economische en operationele aspect betreft weinig gehoor bij degenen die bij die sector zijn betrokken.

De toekomst van de NMBS is duidelijk Europees gericht en het regionaliseren van de hoofdactiviteiten is bijgevolg volstrekt zinloos.

Die zelfde redenering kan worden gevolgd voor de 60/40 verdeelsleutel die het enkel

peu de défenseurs parmi les professionnels du secteur.

Un de ces derniers, lors d'une interview de fin octobre 1995, déclarait ceci à la suite de la question "Que répondez-vous aux partisans de la régionalisation du rail?": "Franchement le terrain de la SNCB, c'est l'Europe. La régionalisation n'a aucun sens pour les activités principales de la société". Qui osait tenir ces propos, aujourd'hui politiquement incorrects aux yeux de certains? Il s'agissait de l'administrateur délégué de l'époque et d'aujourd'hui encore: M. Etienne Schouppe. Une telle affirmation suffira-t-elle à mettre un terme aux fantasmes de "splitsing" de la SNCB en trois sociétés régionales?

Autre leitmotiv des négociations sur les plans d'investissement: la clé de répartition 60/40. Au cours des débats de cette année, la ministre l'a présentée comme étant la moins mauvaise solution dans le contexte actuel. Certains la fustigent comme étant la cause d'un insuffisant développement économique de la Flandre. L'accord de coopération du 11 octobre 2001 rappelle que cette clé de répartition vaut pour chaque année civile, entre 2001 et 2012. A ceux qui se sentent frustrés par cette perspective, rappelons la réponse du même administrateur délégué, lors de la même interview, à la question "La clé de répartition des investissements 60/40 entre le nord et le sud doit-elle être remise en cause?": "C'est un dossier politique; il ne me concerne pas. Tant que les esprits sont ce qu'ils sont en Belgique, j'en reste à la clé de répartition 60/40. Nous avons tout à gagner de la paix et que les Flamands se souviennent qu'ils reçoivent 50% de plus que les Wallons".

Parmi les grandes avancées de ce plan d'investissement, citons la concrétisation du projet RER. Si les années '90 resteront, dans l'histoire ferroviaire belge, celles du TGV, les années 2000 à 2010 s'annoncent comme étant celles du réseau express régional, bruxellois dans un premier temps avant de conquérir nos métropoles régionales.

Le plan d'investissement 2001-2012 comporte également une bonne part de rattrapages de ce qui aurait pu ou aurait dû être réalisé dans le cadre des plans décennaux antérieurs. Ce plan et l'accord de coopération du 11 octobre 2001 mettent notamment un terme aux reports successifs de la mise à trois et quatre voies des lignes Bruxelles-Charleroi et Bruxelles-Namur.

Autre exemple de rattrapage: l'annonce de la finalisation des travaux de la ligne Athus-Meuse. Ce grand projet d'infrastructure, destiné à soulager la ligne Namur-Luxembourg d'une partie du trafic de marchandises, figurait dans un plan d'investissement dès 1992; la fin des travaux était prévue en 1998. Dans le plan décennal 1996-2005; on retrouvait ce chantier, dont l'achèvement était annoncé pour 2001. Faut-il voir dans ces retards le fait que la ligne Athus-Meuse ne contribue que faiblement au développement économique du port d'Anvers, centre de gravité de la stratégie de la SNCB en matière d'infrastructure?

Les investissements dans le matériel roulant se sont aussi fait attendre. Lors de la présentation à la presse, la semaine dernière, des nouvelles voitures à double étage, on a probablement omis de rappeler que ces rames étaient annoncées dès 1996. Leur absence a

mogelijk maakt de politieke spanningen tussen de Gemeenschappen te neutraliseren, aangezien de Vlamingen op grond van deze sleutel 50 procent meer krijgen dan de Walen.

Met de verwezenlijking van het GEN wordt in dit investeringsplan een grote stap voorwaarts gezet. De uitbreiding van het GEN zou er tussen 2000 en 2010 moeten komen.

Het investeringsplan 2001-2012 voorziet in een inhaalbeweging met betrekking tot wat in de voorgaande plannen niet kon worden verwezenlijkt: de lijnen Brussel-Charleroi en Brussel-Namen krijgen vier sporen, de sinds 1992 geplande lijn Athus-Meuse wordt voltooid en er wordt overgegaan tot de sedert 1996 besliste aankoop van dubbeldekrijtuigen.

De overheid geeft meer uit aan het onderhoud van de spoorweginfrastructuur dan dat ze erin investeert, maar is dat wel voldoende om de veiligheid te waarborgen? Pécrot ligt nog vers in het geheugen. Is het wel raadzaam dat de maatschappij die het net uitbaat voor de veiligheid van het rollend materieel en van de infrastructuur bevoegd blijft? Is daarover beraadslaagd?

In het kader van de opdracht van openbare dienstverlening voor het binnenlands reizigersvervoer wordt een overheidstoelage van meer dan 350 miljoen euro toegekend. Is dat te veel of te weinig, gelet op de kwaliteit van de dienstverlening? Als de wet van 1991 had bepaald dat een kwalitatief hoogstaande dienst prioritair is, had waarschijnlijk kunnen worden voorkomen dat de ontwikkeling van ABX in de strategische opties van de NMBS een belangrijker plaats kreeg dan het binnenlands vervoeraanbod.

été invoquée comme l'une des raisons de l'échec de la nouvelle offre de transport en 1998. Les navetteurs qui voyagent debout devront encore attendre l'été prochain pour espérer trouver une place assise, pour autant qu'ils viennent de Gand ou d'Ostende. Pour les autres, il faudra encore un peu plus de patience.

La contribution de l'Etat à l'entretien de l'infrastructure ferroviaire dépasse les montants investis dans cette même infrastructure. La densité du réseau et la complexité de la signalisation justifient en partie la hauteur de ce poste.

Les montants consacrés à l'entretien sont-ils suffisants pour assurer un service de qualité? A ce propos, la note de politique générale parle d'un réseau ferré belge globalement sûr. Derrière cet euphémisme se cache toutefois le nom de Pécrot, devenu symbole d'une accumulation d'erreurs et de fautes qui pouvaient être évitées. Dans l'attente des conclusions définitives des enquêteurs, on peut s'interroger sur l'opportunité de maintenir les contrôles de sécurité sur le matériel roulant et l'infrastructure au sein même de l'entreprise qui en exploite les réseaux et les lignes.

Osons parler encore plus franchement et directement! La sécurité a-t-elle fait par le passé l'objet d'arbitrages lors de décisions d'investissements? Les raisons invoquées pour expliquer le retard dans le matériel de sécurité TBL laissent malheureusement entrevoir cette éventualité. La mission de service public pour le transport intérieur de voyageurs est rendue possible grâce à une intervention de l'Etat de plus de 350 millions d'euros. L'usager quotidien de la SNCB doit penser que c'est insuffisant. A l'inverse, l'observateur pourrait conclure que c'est trop, lorsqu'on constate les défauts du service offert: qualité médiocre, manque de régularité et de fiabilité.

Alors qu'on entame une réorganisation de l'entreprise ferroviaire, il est temps d'adopter une attitude plus exigeante en termes de critères qualitatifs vis-à-vis de celle-ci, en ce qui concerne les fonds dont elle dispose pour cette mission de service public. La loi de 1991 sur les entreprises publiques autonomes a manifestement oublié d'édicter qu'un service public de qualité doit être une priorité par rapport aux activités commerciales qu'elles peuvent exercer. Si une telle disposition avait figuré dans la loi de 1991, on aurait probablement évité que le développement d'ABX ne supprime l'offre de transport sur le réseau intérieur dans la stratégie du groupe SNCB.

Ces derniers mois ont vu se fissurer les murailles de cette loi de 1991 sur les entreprises publiques autonomes, considérées par les plus ardents défenseurs comme la citadelle protégeant les services publics contre l'ouverture à la concurrence des marchés européens. Actuellement, même les plus fervents partisans des monopoles d'Etat sont obligés de reconnaître que ce sont les entreprises qui se sont adaptées au plus tôt à la libéralisation des marchés qui présentent aujourd'hui les meilleurs résultats économiques et financiers.

La réforme en profondeur de la loi de 1991 est donc devenue une nécessité. Toutes les tendances politiques se rejoignent sur ce constat. Cette réforme ne sera efficace que si elle repose sur une évaluation objective des dix années d'existence des entreprises publiques autonomes et que si elle prévoit un cadre juridique permettant un juste équilibre entre les différents intérêts en présence:

Alle politieke partijen zijn het erover eens dat de wet van 1991 moet worden herzien. Om succesvol te zijn moet die herziening stoelen op een evaluatie van tien jaar autonome overheidsbedrijven en op een juridisch kader dat op een evenwichtige wijze de belangen van het bedrijf, de werknemers en de aandeelhouders en het algemeen belang behartigt.

l'intérêt de l'entreprise et de ses travailleurs, l'intérêt des actionnaires et, surtout, l'intérêt général.

01.19 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik verontschuldig mij bij de tolken voor de snelheid waarmee ik zal spreken want ik moet op vraag van mijn collega's van Ecolo dringend weg naar een debat in Charleroi.

Mijnheer de voorzitter, ik zou eerst en vooral een oproep willen doen om heel het concept van het begrotingsdebat eens te herdenken. Het moet toch mogelijk zijn om beleidsnota's in september klaar te hebben zodat wij in oktober en november rustig de tijd kunnen nemen. Sommigen vinden dit misschien utopisch maar ik meen dat vele collega's daar hetzelfde over denken.

Mevrouw de minister, collega's, u zult zich herinneren dat ik twee jaar geleden tijdens de bespreking van uw eerste beleidsnota zei dat het allemaal wat schuchter was. De kritiek op het uitblijven van concrete maatregelen op het gebied van verkeersveiligheid werd dikwijls zeer luid geformuleerd alhoewel hij niet altijd terecht was. Ik zal hier echter niet te veel tijd aan verliezen want collega Ansoms is hier toch niet meer.

De eerste groene deelname aan de macht was soms ontnuchterend. Het omzetten van intenties en dromen in realiteit bleek dikwijls moeilijk te zijn. Zelfs onze critici kunnen toch niet ontkennen dat verkeersveiligheid een hoofdthema is geworden in het openbaar debat. De tijd van de "rijkschool" is echter voorbij. De beleidsnota van 2002 is klaar en ze is zeer goed.

Ik ontdek twee krachtlijnen in deze nota: de verkeersveiligheid en de trein. Verkeersveiligheid wordt dit jaar een prioriteit van heel de regering en dat is niet meer dan normaal. Verkeersveiligheid betekent levenskwaliteit, leefbaarheid van steden en gemeenten, mobiliteit voor senioren en veiligheid van schoolkinderen en fietsers. De voorstellen die ik samen met collega Coenen in mei 2000 lanceerde, worden stilaan realiteit. Er komt eindelijk meer baan voor fietser en voetganger.

Collega's, het derde hoofdstuk van de beleidsnota heeft als titel "Uitvoering van de mobiliteit en het vervoersbeleid". Het gaat hier om een zeer ambitieus onderdeel. Er valt nu eenmaal heel wat te doen in dit dichtbevolkte landje. Met 13,7 doden per 100.000 inwoners en 1.470 doden in 2000 zit België duidelijk boven het Europese gemiddelde. In 2005 zou dit aantal met een derde moeten worden teruggebracht. Men zou met andere woorden onder 1.000 doden moeten kunnen zakken. Dit kan cynisch klinken want het gaat nog altijd om mensenlevens maar dit is het streefdoel.

Ik verwacht ook veel van de maatregelen voor de zachte weggebruiker, de schoolbuurten, de invoering van de straatcode en de nieuwe aanpak van de overtredingen. Wat dit laatste betreft, is er sprake van een depenalisering van de parkeerovertradingen, de administratieve inning van boetes en dergelijke meer.

Mevrouw de minister, u hebt in deze regering de verantwoordelijkheid over de verkeersveiligheid. Met deze beleidsnota maakt u daar zeer concreet werk van. Verkeersveiligheid is echter ook een zaak van de

01.19 Lode Vanoost (AGALEV-ECOLO): Le concept de "discussion du budget" doit être repensé. Les notes de politique devraient pouvoir être terminées aux environs du mois de septembre ou d'octobre, ce qui garantirait la sérénité des débats.

Il y a deux ans, la note de politique de la ministre était, à mon estime, trop frileuse. Mais, pour les Verts, la période d'apprentissage est terminée. La politique actuelle a fait de la sécurité routière une priorité. La note de politique 2002 est excellente. La sécurité routière est synonyme de qualité de vie.

La politique de mobilité et de transports est particulièrement ambitieuse. La Belgique, qui enregistre un nombre élevé de tués sur les routes, dépasse largement à cet égard la moyenne européenne. L'objectif est de réduire le nombre de tués d'un tiers, c'est-à-dire de ramener les chiffres en dessous de 1000. Il faut la participation de l'ensemble du gouvernement pour réaliser cet objectif.

Il faut souligner la co-responsabilité des mandants dans le secteur du transport routier. Il était également temps de réformer le secteur des auto-écoles.

Nous avons ici-même déjà abordé la question du rétroviseur annulant l'angle mort. Ce type de rétroviseurs devra équiper les véhicules utilitaires. Cette mesure permettra d'améliorer la situation mais il faut également améliorer la formation des chauffeurs, lesquels doivent faire preuve de prudence. Les piétons et les cyclistes adoptent d'ailleurs fréquemment un comportement irresponsable, généralement par ignorance.

Au cours des dix prochaines années, le nombre de voyageurs

volledige regeringsploeg en dat betekent dat ook de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken in deze materie een belangrijke taak hebben bij de uitvoering en concretisering van dit beleid. Ik dring er dan ook op aan dat deze meerderheid een gecoördineerde samenwerking op poten zet om haar doelstellingen te verwezenlijken.

Collega's, verkeersveiligheid is niet alleen een zaak van essentiële levenskwaliteit. Het is ook een zaak van eerlijke concurrentie en van sociaal aanvaardbare arbeidsvoorwaarden in de vervoerssector. Ik zal daarover niet uitweiden maar verkeersveiligheid heeft ook een economisch en sociaal aspect. Het concept van de medeverantwoordelijkheid van de opdrachtgever in de vervoerssector staat wel niet letterlijk in de beleidsnota maar dit moet volgens mij meer worden ontwikkeld.

Eindelijk wordt er werk gemaakt van een hervorming van de sector van de rijsholen. De huidige toestand was inderdaad niet langer aanvaardbaar en volledig in strijd met de regels van de vrije markt. Bovendien was de toestand niet eens gericht op het leveren van een kwaliteitsvolle en betaalbare rijopleiding voor iedereen.

Over de problematiek van de dodehoekspiegel hebben we reeds meermaals gesproken. Er komen wel degelijk maatregelen om deze spiegels in te voeren voor bedrijfsvoertuigen, en terecht. Dodehoekspiegels zullen een enorme verbetering teweegbrengen ook al blijft het enkel een verbetering en wordt het gevaar niet volledig geëlimineerd.

De chauffeur moet nog altijd kijken en beslissen wat hij doet. De vorming en de werkomstandigheden van de vrachtwagenbestuurders blijven dus essentieel. Er zijn ook nog altijd te veel fietsers en voetgangers die totaal argeloos en onwetend van het gevaar op kruispunten naast die grote voertuigen gaan staan. Ook informatie om de zachte weggebruiker op het gevaar te wijzen, blijft essentieel. De spiegel lost een groot deel van het probleem op, maar niet alles. Neem nu autocars met een rechterdeur waarin glas zit van boven tot beneden. Ook daar moet men er aan denken om bij vrachtwagens bijvoorbeeld de rechterdeur te voorzien van een lage ruit. Ik citeer nog even uit een Duits onderzoek waaruit blijkt dat als men opleggers maakt met een gesloten chassis – zoals een bus – dit veel veiliger is. Het is trouwens ook veel zuiniger wegens de geringere luchtweerstand. Alleen de dure aankoop blijft een probleem.

Het tweede deel van mijn uiteenzetting betreft de spoorwegen. Ook hier is er weer een doelstelling: de helft meer reizigers in tien jaar tijd. De NMBS voorziet trouwens nu al een groei van meer dan 6% reizigers voor dit jaar. Als wij willen dat die groei nog tien jaar aanhoudt, moet de NMBS daartoe de nodige middelen en structuren en een duidelijk beheerscontract krijgen. Voor alle duidelijkheid, het is goed en nodig dat de gewesten nauwer worden betrokken bij het spoorbeleid. De NMBS is en blijft echter een federale aangelegenheid: ook dat is goed en logisch en moet zo blijven. De structuren van de NMBS worden hervormd. Er komt een raadgevend comité voor de gebruikers, die naam waardig. Er komt ook financiële transparantie en dat alles met de garantie dat de NMBS wel degelijk een en ondeelbaar blijft. Het derde beheerscontract met de NMBS zal niet meer op de oude manier worden opgesteld. Toen onderzocht de NMBS eerst wat zij wilde doen, definieerde dat als te halen norm en

devrait augmenter de 50% à la SNCB. Cette année, on aurait déjà enregistré une croissance de 6%. C'est la raison pour laquelle la SNCB doit disposer des moyens nécessaires, d'une nouvelle structure et d'un contrat de gestion clair. On y travaille actuellement. Les Régions seront davantage impliquées dans la politique ferroviaire mais la SNCB continuera de ressortir aux autorités fédérales. Elle restera une et indivisible, ce qui est positif. En outre, il y aura davantage de transparence financière. Le troisième contrat de gestion sera rédigé autrement que par le passé. On se préoccupera du confort, de l'accueil et de la ponctualité. Tous ces objectifs ont été imposés à la société des chemins de fer par les pouvoirs publics.

La SNCB jouit d'une très bonne réputation en matière de sécurité technique. Mais nous ne devons pas relâcher notre attention dans ce domaine. Chaque accident, comme celui de Pérot, est un accident de trop.

En outre, j'attends beaucoup des voitures à impériale, du Réseau Express Régional aux alentours de Bruxelles, et de l'intégration tarifaire qui doit attirer davantage de personnes vers les transports publics. Ceci devrait d'ailleurs être l'un des objectifs de la vingtième "journée train, tram, bus".

Bref, il s'agit d'une très bonne note de politique.

legde daarrond vervolgens een summier beheerscontract voor aan de minister die zich dan beperkte tot het bekrachtigen daarvan. Het wordt wel degelijk de overheid die bepaalt wat de rol van de NMBS moet zijn. Stiptheid, toegankelijkheid, onthaal, comfort, informatie worden de sleutelwoorden van een nieuw contract dat niet alleen veel lijviger zal zijn dan het vorige, maar ook veel concreter.

Collega's, als het goed is, zeg ik het ook. De NMBS heeft een zeer goede reputatie. Ik zeg wel de NMBS, niet de regering, dit voor alle duidelijkheid. Ik ga zo snel dat ik soms toch wel iets moet verduidelijken. De NMBS heeft een zeer goede reputatie op het vlak van technische veiligheid. De NMBS is zeker niet accident proof, maar hoeft zich niet te schamen in vergelijking met de ons omringende landen. Dat neemt niet weg dat elk ongeval er een te veel is. Het drama van Pécrot heeft aangetoond dat veiligheid een blijvende zorg moet zijn. Ik wacht ook met ongeduld op de indienststelling van de nieuwe dubbeldekkers. Ik heb ze reeds gezien op de band in Brugge; ze zien er veelbelovend uit en ik verwacht daar wel iets van. In 2002 wordt ook gestart met de infrastructuurwerken voor het Brussels Gewestelijk ExpressNet. Ook voor het goederenvervoer staan er belangrijke werken op stapel.

Mevrouw, in uw beleidsnota staat ook dat de TreinTramBusdag in een nieuw kleedje wordt gestoken ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan. Ik vraag u daarvoor een extra inspanning. Deze dag heeft een belangrijke rol als introductie bij velen die op die dag het openbaar vervoer voor het eerst gebruiken. Wij hebben er alle belang bij dat die mensen die dag worden overtuigd om dat te blijven doen. De tariefintegratie is een belangrijk instrument voor een beter openbaar vervoer. In de Brusselse hoofdstedelijke regio zal dat zijn nut zeker bewijzen. Brussel moet echter meer zijn dan dat. Brussel moet een pilootproject zijn voor andere subregio's in Vlaanderen en Wallonië. Waarom niet naar analogie van de MTB-abonnementen in de Brusselse regio iets gelijkaardigs voor studenten in de provincies Limburg of Luxemburg?

Tot daar mijn commentaar op de beleidsnota. Voor wie er nog zou aan twijfelen: dit is een zeer goede nota. De minister geniet ons volste vertrouwen voor het realiseren van dit beleid. Ik verontschuldig mij nogmaals bij de tolken dat ik het zo snel heb gedaan, maar ik moet echt dringend weg.

01.20 De voorzitter: Mijnheer Vanoost, het zal de Kamer misschien verwonderen, maar twintig jaar geleden was het uw voorzitter die de TreinTramBusdag invoerde als minister van Verkeerswezen.

01.20 Le président: Puis-je vous rappeler que lorsque j'occupais la fonction de ministre de la Mobilité et des Transports, j'ai organisé la première journée "train, tram, bus".

01.21 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, collega's, vooraleer in te gaan op de problematiek van de verkeersveiligheid, die volgens de regering een van de topprioriteiten is, kom ik nog even terug op een aantal aspecten inzake de NMBS. Die veelgeplaagde NMBS is de voorbije weken en maanden uitgebreid aan bod gekomen tijdens de bespreking van het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan en van de hervorming van de structuur van de NMBS.

01.21 Jan Mortelmans (VLAAMS BLOK): La SNCB, qui n'est guère épargnée ces derniers temps, retient également notre attention par l'augmentation des agressions dont sont victimes les accompagnateurs de train. Le nombre de jours d'absence pour cause de maladie a par

Ik heb het echter niet over de onvoorstelbare benadeling van Vlaanderen in dat dossier. Ik heb het evenmin over de financiering van de NMBS die absoluut onvoldoende is om de toenemende mobiliteitsmoeilijkheden het hoofd te bieden. Onze aandacht werd opnieuw op de NMBS gevestigd naar aanleiding van de toenemende agressie tegen het treinpersoneel. Agressief gedrag begint meestal met discussies over vervoerbewijzen en zwartrijden. Uit een antwoord op een schriftelijke vraag van de heer Bourgeois en uit antwoorden op vragen van de heer Bultinck en mezelf blijkt dat het aantal gevallen van agressie tegen treinbegeleiders in de voorbije jaren sterk is gestegen. In de tweede helft van 1999 werden 232 feiten gemeld. In 2000 waren dat er 708 en in de eerste helft van dit jaar 403. Het aantal dagen ziekteverzuim steeg eveneens zorgwekkend.

Wanneer ik de begroting en de beleidsnota van de minister erbij neem, stel ik vast dat de bespreking van de problematiek zich beperkt tot de volgende paragraaf – ik citeer –: "Wat betreft de veiligheid van het personeel en de reizigers en met betrekking tot het derde beheerscontract, kan men zich beroepen op de Europese kwaliteitsnorm voor de dienstverlening van het openbaar vervoer die veiligheid omschrijft als het gevoel van persoonlijke bescherming dat de klanten gewaarworden en dat voortvloeit uit daadwerkelijk genomen maatregelen en uitgeoefende activiteiten om ervoor te zorgen dat de klanten zich van deze maatregelen bewust zouden zijn". Daarmee moeten wij het stellen, mevrouw de minister. Als de agressie tegen medereizigers en het personeel wordt aangepakt op de manier die in vorige passage is verwoord, staan wij nog ver af van enige daling van het aantal agressiegevallen.

Vorig jaar vernamen wij nog: "Gelet op de zorgwekkende evolutie van het totaal aantal gevallen van vandalisme, van agressie ten opzichte van het personeel en van de degradatie van de installaties, werd een gemengde werkgroep van de Staat en de NMBS opgericht om te zoeken naar betere maatregelen ter vrijwaring van de veiligheid van personen en goederen". Het was trouwens de eerste keer dat het veiligheidsaspect in een beleidsnota terug te vinden was.

Het moet duidelijk zijn dat tussen de theorie van de verschillende beleidsnota's en de praktijk nog een lange weg moet worden afgelegd. Daarom is het nuttig dat u ons inlicht over de stand van zaken met betrekking tot alle maatregelen die door de gemengde werkgroep werden genomen en hoe en wanneer ze in de praktijk worden of werden gebracht. Mevrouw de minister, u werkt graag met streefdoelen inzake het aantal reizigers dat moet stijgen en het aantal verkeersslachtoffers dat moet dalen. Misschien is het nuttig om ook inzake de agressie met streefdoelen te werken.

Als wij een toename van 15% van het spoormarktaandeel willen verwezenlijken en tegen 2010 50% meer reizigers vervoeren, dan moet aan alle aspecten van het openbaar vervoer per spoor aandacht worden besteed, dus niet alleen aan het comfort, de infrastructuur, de goede verbindingen, maar ook aan de veiligheid van het spoorwagennet, de klanten en het personeel.

Mevrouw de minister, op welk cijfermateriaal baseert u zich trouwens om te stellen dat de NMBS de jongste maanden beduidend meer succes heeft en meer reizigers mocht vervoeren?

conséquent augmenté de façon inquiétante. Certes, un groupe de travail mixte a été mis sur pied et des notes de politique ont été rédigées mais il y a loin de la théorie à la pratique. Quelle est exactement la situation actuelle? Si l'on veut attirer 50 pour cent de voyageurs supplémentaires d'ici à 2010, il faudra également veiller à assurer la sécurité des clients et du personnel. Sur quels chiffres la ministre se fonde-t-elle pour déclarer que la SNCB a vu le nombre de voyageurs augmenter sensiblement ces derniers mois? En Campine et dans le Limbourg, les passagers voyagent dans des trains en très mauvais état. J'espère que le ministre se donnera la peine de s'adresser aux voyageurs lésés et au personnel.

J'entends dire depuis déjà un certain temps que le Comité consultatif des usagers va être réformé et redynamisé. Toutefois, ce que la ministre annonce aujourd'hui n'est toujours pas de nature à me rassurer. Nous ne sommes, en effet, encore nulle part en la matière.

La sécurité routière est, selon la note de politique générale, une des priorités majeures de ce gouvernement pour les deux années à venir. Le nombre de tués sur nos routes doit être réduit de 33 pour cent d'ici à cinq ans. Il y a deux ans, toutefois, la sécurité routière figurait déjà au programme de la ministre mais, à ce jour, presque rien n'a été réalisé. Pour pouvoir mener à bien une telle politique, il convient de se libérer du joug fédéral. Cette matière doit être régionalisée. Une deuxième raison expliquant la lenteur du travail législatif en matière de sécurité routière est la mauvaise volonté flagrante de la Wallonie et essentiellement du PS. Les mesures annoncées aujourd'hui sont calquées sur celles de la note politique précédente. Le Code de la route

Aangezien ik op deze vraag – en ook op andere vragen trouwens – geen antwoord kreeg in de commissie, stel ik ze opnieuw.

Mevrouw de minister, het stuit mij geweldig tegen de borst u telkenmale met een brede glimlach een lintje te zien doorknippen voor de ingebruikname van een nieuw treinstel dat, nadat u het verliet en het ter beschikking wordt gesteld van de burgers, na enkele meters dienst weigert, net als de airconditioning die niet meer functioneert nadat u ze pas aan- of uitschakelde, evenals de deur die niet meer opengaat nadat u ze pas sloot en net als de reminstallatie die na uw vertrek gebreken vertoont, enzovoort. Dat is wat er in werkelijkheid gebeurt met recent aangekochte treinstellen. Toevallig of niet, maar het komt vaak voor op de zogenaamde secundaire assen, meer bepaald de lijnen van en naar de Kempen en naar Limburg. De pendelaars op deze lijnen kunnen daarvan meespreken. Misschien zijn de pendelaars voor u niet belangrijk, mijnheer Coveliers, maar voor ons wel.

Mevrouw de minister, hopelijk spreekt u na het lintjesknippen met de gedupeerde pendelaars, met de machinisten en met de treinbegeleiders. Zij kunnen u immers wijze raad geven waaruit u lessen kunt trekken inzake de gunning van dergelijke overheidsopdrachten.

Tot slot stel ik vast dat u zinnens bent het raadgevend comité van de gebruikers, samengesteld uit vertegenwoordigers van de belangrijkste klantengroepen, te hervormen op basis van een meer dynamische aanpak. Neemt u het mij niet kwalijk, mevrouw de minister, maar dat hoor ik al langer. Uw plannen terzake stellen ons niet gerust. Trouwens in maart van vorig jaar interpelleerde ik u over het feit dat het raadgevend comité van de gebruikers niet ernstig werd genomen door de NMBS, waarop u toen reeds antwoordde – meer dan anderhalf jaar geleden – dat de relatie tussen het comité en de NMBS moest veranderen. Dat staat overigens met zoveel woorden in het beleidsplan van de regering. Welnu, op dat vlak staan wij blijkbaar nog nergens en dat is het geval voor nog andere punten waarop ik later terugkom.

Ik kom thans tot de verkeersveiligheid.

Terecht verklaarde de regering bij monde van de eerste minister, naar aanleiding van de regeringsverklaring van 9 oktober laatstleden, dat verkeersveiligheid een van de topprioriteiten van de regering zal zijn voor de rest van de legislatuur. Het streefdoel om binnen vijf jaar het aantal verkeersslachtoffers te doen dalen met 33% kan uiteraard onze goedkeuring wegdragen.

Het luik verkeersveiligheid was evenwel reeds terug te vinden in uw eerste beleidsnota, mevrouw de minister, zijnde de beleidsnota 2000. Overloopt men deze regel na regel, dan kan men slechts vaststellen dat er nog niet veel in huis kwam van de maatregelen die erin worden voorgesteld, tenzij een koninklijk besluit over het gsm-gebruik in de wagen en een maatregel inzake de veiligheid in de omgeving van scholen, die volgens mij niet eens in werking trad.

Alles verloopt bijzonder traag en bovendien blijkt de bespreking in de commissie van wetsvoorstellen inzake verkeersveiligheid aan erg

va changer de nom, mais sa teneur reste fondamentalement inchangée. Il est grand temps que la ministre se mette au travail, car les électeurs ne lui accorderont pas de deuxième chance.

Je prends acte du projet relatif aux rétroviseurs annulant l'angle mort. A mon estime, il faut également s'employer à améliorer les conditions de travail et la formation des conducteurs de poids lourds.

En ce qui concerne la réforme des auto-écoles et de l'écolage, il faut entendre tous les acteurs de ce secteur d'activité. Seule subsiste la question de savoir si le taux de TVA appliqué à ce secteur sera réduit. En la matière, le ministre Reynders est compétent. Quels changements la ministre voudrait-elle apporter exactement au permis de conduire? L'écolage doit être revalorisé sur la base de critères objectifs et non en tenant compte de considérations politiques.

Par ailleurs, une politique efficace en matière de poursuites et de contrôles s'impose. Sinon, cette politique est dénuée de sens. Dans l'état actuel des choses, les automobilistes ne courent quasi aucun risque de se faire contrôler et cela, en partie à cause du ministre Duquesne.

Certaines campagnes visant à promouvoir des alternatives à la voiture, telles que la semaine des transports, seront répétées. Je propose que la ministre cède intégralement cette compétence aux Régions de manière à ce que la politique suivie dans ce domaine soit à l'avenir plus dynamique et plus efficace. Les offensives de charme lancées jusqu'ici sur le plan fédéral ne suffisent pas.

La note de politique est pleine de promesses le plus souvent vagues. En plus, nombre de points reviennent chaque année, sans que des changements législatifs

ingewikkelde procedures te zijn onderworpen wat de raadpleging van de gewesten en dergelijke betreft. Daar knelt het schoentje natuurlijk. Verkeersveiligheid is nog steeds een federale materie inzake wegcode, reglementering en controle, maar het verkeersveiligheidsbeleid heeft voornamelijk repercussies op het terrein: in de steden en gemeenten, in de provincies en de gewesten. De gewesten zijn bijvoorbeeld bevoegd voor de infrastructurele maatregelen die gekoppeld moeten worden aan federale wetten en koninklijke besluiten.

Willen wij een degelijk en efficiënt verkeersveiligheidsbeleid op poten zetten, dan moet eerst en vooral die federale hinderpaal uit de weg worden geruimd. Willen wij het dramatisch hoog aantal verkeersslachtoffers – 1470 doden alleen in 2000, een stijging van 5,2% ten opzichte van 1999 – echt verminderen, dan moet deze materie uiteraard worden geregionaliseerd in afwachting van de uiteindelijke splitsing van deze Belgische Staat. Dat zult u wel begrijpen.

Een tweede element waarom alles zo tergend traag gaat – en dat daarbij trouwens nauw aansluit – is de manifeste onwil van de Franstaligen in het algemeen en de PS in het bijzonder om van die verkeersveiligheid serieus werk te maken. Mevrouw de vice-eerste minister, u hebt dat enkele weken geleden in het programma De Zevende Dag met zoveel woorden toegegeven. Misschien heeft collega Depreter het programma niet gezien, maar dat heeft mevrouw Durant wel degelijk gezegd.

Kijken we, bijvoorbeeld, naar de inspanningen die Vlaanderen wel wil nemen inzake de onbemande camera's, in tegenstelling tot de onwil langs Waalse kant. Het mag duidelijk zijn dat ook op dit vlak, zoals op verschillende andere vlakken, cultuurverschillen een belangrijke rol spelen. Het voorbeeld van de onbemande camera's toont aan hoe het er in dit land aan toegaat. Vlaanderen mag en kan wel camera's plaatsen, maar het federale niveau moet voor de filmrolletjes zorgen, met alle gevolgen van dien.

Als wij de voorgestelde maatregelen onder de loep nemen, dan stellen wij vast dat verschillende van die maatregelen vroeger reeds in de beleidsnota's werden aangekondigd. Het blijft een bijzonder statisch gebeuren. Wat u in 1999 aankondigde als een aanpassing van het verkeersreglement in het licht van een groter en veiliger fietsgebruik, wordt nu, zonder dat op dat vlak al grote wijzigingen zijn aangebracht, op volgende wijze omschreven. Ik citeer: "De geleidelijke invoering van een straatcode, met name door de hervorming van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer". Wordt het ook hier geen tijd, twee jaar na de belofte, dat wij concrete resultaten zien? Ik hoor zeggen dat de jongste maanden op dat vlak veel werk is geleverd en dat een aantal koninklijke besluiten worden voorbereid, maar twee jaar nadat u als groene minister bent aangetreden staan wij nog altijd even ver. Wij weten nu dat het verkeersreglement van naam zal veranderen, maar verder zien wij niets concreets. Het valt nog maar af te wachten of u dit werk binnen deze legislatuur zult kunnen afmaken, want ik ben ervan overtuigd dat de kiezer u geen tweede zitting zal geven.

Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw de vice-eerste minister, ik neem kennis van uw voornemen om de Dobli-spiegel uiteindelijk toch

aient été apportés et sans que cette note exerce la moindre influence sur la situation concrète. Nous espérons autre chose de la part d'une ministre écologiste.

verplicht te maken voor nieuwe vrachtwagens en vrachtwagens van bedrijven die in het kader van een openbare aanbesteding voor de overheid werken. Ondanks uw bemoedigende taal en ondanks eerdere verklaringen van de eerste minister, vrees ik dat deze maatregel niet op 1 januari 2002 van kracht zal zijn. Ook op dat vlak was de eerste minister veel te optimistisch en lijkt het sterk op propaganda- en slogantaal.

Nochtans is het absoluut noodzakelijk dat bijzondere aandacht wordt besteed aan de veiligheid van het vrachtverkeer, niet in het minst om het aantal slachtoffers drastisch te reduceren, maar ook omdat verkeersveiligheid automatisch aan rendabiliteit is gekoppeld. Verkeersonveiligheid is niet alleen een zaak van mensenlevens; ze kost de bedrijven ook ontzettend veel geld. Er moet dus niet alleen in Dobli-spiegels worden geïnvesteerd, maar ook in maatregelen ter verbetering van de werkomstandigheden, de opleidingen en de telematicatoepassingen. Ook op het vlak van de verkeersveiligheid loopt België zwaar achterop in Europa. De kans om in ons land met vrachtvervoer schade of een ongeval te hebben, is één op één jaar, terwijl het in Nederland één kans op drie jaar is. Nochtans is er anderhalve keer zoveel verkeer bij onze noorderburen. Een ongeval met een vrachtwagen heeft bovendien altijd zware gevolgen door de omvang van het vehikel.

Het aantal doden en zwaargewonden dat in 1999 globaal afnam, is ondertussen weer stijgend. Er viel sinds 1998 opnieuw een stijging te noteren bij het vrachtvervoer.

Wat uw plannen betreft inzake de hervorming van de rijtscholen en de rijopleiding, heb ik u reeds enkele weken geleden geïnterpelleerd. Het wordt tijd dat alle betrokken sectoren in dit Parlement worden gehoord, want ik vrees dat uw plannen misschien op dat vlak de sector, die daar het best is voor uitgerust, geen goed zullen doen.

Blijft in de eerste plaats de vraag of de BTW-verlaging tot stand zal komen. Dat is in feite een retorische vraag, want uiteraard weten wij dat die er niet zal komen om budgettaire redenen. U werpt die BTW-verlaging wel uit als lokaas. Minister Reynders is daarvoor bevoegd.

Inzake het model 2 van het rijbewijs, waarvan u zegt dat het wordt aangepast, wens ik u te vragen welke die concrete aanpassingen zijn. Uit de ingewonnen informatie zou het wel eens zó kunnen zijn dat die aanpassing wel degelijk tot een feitelijke afschaffing leidt. Gaat het hier om de voorstellen van de staten-generaal, die zopas in de pers werden bekendgemaakt?

Alleszins vraag ik u nogmaals op een correcte manier de rijopleiding en de problematiek van de rijtscholen te onderzoeken. Er moet op een objectieve manier werk worden gemaakt van een herwaardering van de rijopleiding, zonder dat politieke motieven aan de basis ervan liggen. U mag slechts één doel voor ogen hebben, namelijk de veiligheid van alle weggebruikers en niet het belang van allerlei bevriende, al dan niet zwaar gesubsidieerde organisaties.

Mevrouw de minister, inzake het handhavingsbeleid, de controle en de repressie, heeft het geen zin maatregelen aan te kondigen als de controle te wensen overlaat – en dan druk ik mij bijzonder zacht uit. Immers, van een efficiënt controlebeleid is op dit ogenblik geen

sprake. De kans dat iemand een politiecontrole ondergaat is quasi onbestaande. Dat heeft natuurlijk ook te maken met de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken, die er op dat vlak een potje van maakt. Het heeft dan ook geen zin een debat te voeren over het al dan niet verlagen van het alcoholgehalte. Alles staat of valt met de controle.

Ten slotte kondigt u ook aan dat bepaalde promotiecampagnes, zoals "de week van de vervoering", ook volgend jaar zullen plaatsvinden, om zo de overstap naar het openbaar vervoer, naar de fiets, naar het wandelen en naar het carpoolen te promoten. Op enkele steden en gemeenten na die hun volle medewerking hebben gegeven, blijft het echter een charmeoffensief waarbij in sommige gevallen slechts één straat autovrij wordt gemaakt. Ik stel voor dat u de bevoegdheid inzake promotie- en preventiecampagnes, volledig overlaat aan de gewesten die daar misschien meer en beter werk van zullen maken.

Mijnheer de voorzitter, mevrouw de vice-eerste minister, collega's, deze beleidsnota staat bol van de verwachtingen, meestal vaag en zonder concrete timing. "Er wordt ook gedacht aan...", "op langere termijn zal...", "er zal worden overgegaan tot...", of nog, "er worden voor de fietsers maatregelen voorbereid". Mevrouw de vice-eerste minister, vele zaken komen jaar na jaar terug, maar op het terrein zien we slechts een tergend trage vooruitgang, op het legistische vlak zien we vandaag slechts weinig of geen resultaat. Om die redenen zal onze fractie deze begroting dan ook verwerpen.

01.22 Jean Depreter (PS): Monsieur le président, madame la ministre, chers collègues, je ferai le même exercice de style que tout à l'heure. Mon groupe me demande de mettre en évidence quelques éléments sur lesquels nous sommes tous d'accord et d'en souligner quelques autres qu'il conviendra de nuancer.

En préambule, dans le cadre de la politique de mobilité et de développement durable, nous insistons sur l'obligation de concertation avec les citoyens et les acteurs concernés, ce qui est la condition d'une vision efficace à long terme.

Par ailleurs, il nous semble indispensable de tenir les engagements pris par la Belgique lors des sommets de Rio, de Kyoto et de Bonn. La lutte contre l'effet de serre est un enjeu fondamental pour l'humanité. Nous devons notamment nous déplacer à l'avenir plus intelligemment, sans polluer, mais nous devons surtout, dès maintenant, investir dans et développer les recherches qui permettront, demain, de produire de l'énergie sans nuisance.

La note, dans son ensemble, est vraiment très positive. Les lignes d'action sont clairement définies et correspondent à nos objectifs: agir sur l'offre ferroviaire et fluviale, favoriser les actions intermodales, créer une administration de la mobilité.

Je vais, dans mon exposé, alterner les passages qui demandent quelques nuances, à établir en commun, et ceux pour lesquels l'unanimité règne. Pour chaque rubrique principale, nous avons la tentation de mettre en évidence l'une ou l'autre orientation qui mérite d'être mise en œuvre avec prudence. Nous n'y manquerons pas puisque nous sommes des personnes très sages.

01.22 Jean Depreter (PS): Wij onderstrepen de noodzaak van overleg met de burgers en de betrokken actoren, en dringen erop aan dat de in Rio, Kyoto en Bonn aangegane verbintenissen worden nageleefd. We moeten ons leren verplaatsen zonder te vervuilen en investeren in onderzoek naar milieuvriendelijke energiebronnen.

De doelstellingen van de nota van de minister stroken alvast met onze doelstellingen: het trein- en binnenschippaanbod aanpassen, intermodale vormen van transport stimuleren, een bestuur van de mobiliteit oprichten. Het is dus een positieve ministeriële nota, al moeten er enkele nuances in worden aangebracht. Een aantal voorstellen moeten ons inziens toch met enige bedachtzaamheid in praktijk worden gebracht.

Zo is er bijvoorbeeld sprake van het beheersen van het transportvolume, al weet iedereen dat het aantal reizigers en het volume vervoerde goederen nog

En ce qui concerne les missions du ministère des Communications, nous sommes évidemment tous d'accord pour favoriser un transfert modal vers les modes de transport les plus respectueux de l'environnement. Mais la volonté de maîtriser le volume total de transport – pour ne pas trahir l'expression employée – ne doit pas nous faire perdre de vue le fait que ce volume total ira en augmentant, qu'on le veuille ou non. Personne ici ne veut défendre les théories de Malthus: le niveau de vie de nombreux citoyens devra encore s'améliorer sur le plan qualitatif et quantitatif.

01.23 Isabelle Durant, ministre: 30% de déplacements supplémentaires en 2010, c'est ce qui est prévu par toutes les études prospectives liées à la croissance et à d'autres facteurs. Nous devons donc faire preuve de volontarisme.

01.24 Jean Depreter (PS): Des orientations essentielles explicitées dans le document récoltent l'unanimité. Nous mettrons en évidence l'action menée en vue de réduire de 33% le nombre des victimes de la route sur une période de cinq ans. Plusieurs intervenants ont déjà signalé cet élément. La stratégie envisagée se base sur les recommandations du comité d'accompagnement des états généraux de la sécurité routière, ce qui constitue une garantie de la pertinence des mesures préconisées.

En ce qui concerne le transport par la route et la sécurité routière, des mesures s'imposent d'urgence en matière de protection des usagers faibles. Il s'agit notamment de la sécurité aux abords des écoles. Une nouvelle catégorisation des infractions peut également, dans ce contexte, constituer un instrument utile.

Je tiens à signaler à nos collègues du Nord du pays que le PS considère le problème de la sécurité routière comme un enjeu fondamental de la fin de la législature. Nous avons pris à cet égard des décisions fermes et nous déposerons prochainement une proposition de résolution. Je lance donc une invitation à ceux qui seraient désireux de la contresigner.

D'autres mesures qui emportent notre complète approbation sont celles qui concernent le contrôle des entreprises de transport routier. Les conditions d'une concurrence loyale doivent être établies et les conditions de travail des conducteurs doivent absolument être améliorées. Une autre orientation importante réside dans l'établissement du principe de coresponsabilité du donneur d'ordre et la modulation des amendes en fonction de la gravité des infractions.

Toujours dans le cadre des mesures faisant l'unanimité, celles concernant le transport ferroviaire. Nous souhaitons saluer l'aboutissement du processus de préparation du contrat de gestion de la SNCB, contrat basé sur des piliers incontournables: la ponctualité, la qualité et la sécurité.

Nous avons beaucoup parlé de l'augmentation de 15% de la part de marché du rail, c'est-à-dire le transport de 50% de voyageurs et de marchandises d'ici 2010: réforme des structures, plan d'investissement, contrat de gestion. Nous avons choisi les orientations: l'importance de l'engagement financier, la transparence

zullen stijgen, en dat ook de levensstandaard nog moet stijgen.

01.23 Minister Isabelle Durant: Men gaat uit van een stijging met 30 procent tegen 2010 van het aantal verplaatsingen, wat inderdaad een voluntaristische houding zal vergen.

01.24 Jean Depreter (PS): Voorts vestigen wij de aandacht op de actie om het aantal verkeersslachtoffers in vijf jaar met 33% te verminderen. De daartoe vooropgestelde strategie berust op de aanbevelingen van het begeleidingscomité van de staten-generaal voor de verkeersveiligheid, wat een garantie is voor de deugdelijkheid van de geplande maatregelen. Er moeten dringend maatregelen getroffen worden om de zwakke weggebruikers te beschermen: een veiliger schoolomgeving, een nieuwe classificatie van de overtredingen... Voor de PS is dat fundamenteel.

De absoluut noodzakelijke controle van de wegtransportbedrijven impliceert dat er vereisten worden opgelegd om oneerlijke concurrentie te voorkomen, dat de arbeidsomstandigheden van de chauffeurs verbeteren, dat de opdrachtgever medeaansprakelijk wordt gesteld en dat de hoegrootheid van de boeten bepaald wordt afhankelijk van de ernst van de overtreding.

Wat het spoorverkeer betreft, zijn wij blij dat de voorbereiding van het beheerscontract tot een goed einde werd gebracht. Het beheerscontract zal op drie pijlers steunen: stiptheid, kwaliteit en veiligheid.

en ce qui concerne les obligations réciproques, la recherche de la qualité du service. Nous tenons à ce que ce moyen de transport soit attrayant. Il est même question de qualité totale.

En ce qui concerne les nuances, les transports en commun constituent notre priorité, c'est une évidence. Cela ne doit bien entendu pas nous amener à condamner le transport individuel ou l'automobile. Par exemple, à propos de la rubrique RER, nous ne pratiquerons pas l'exagération en évoquant la nécessité de prendre des mesures, notamment en matière de stationnement, qui incitent les automobilistes à se tourner vers les transports en commun. Il ne faut pas rendre volontairement le parking difficile ou impossible en ville, mais bien évidemment aménager le cadre de vie.

Dans le même registre, nous évoquons les stratégies nécessaires à mettre en œuvre notamment pour viser la réduction de la demande de mobilité routière et aérienne et le changement de mentalité des usagers. Les déplacements de personnes, les transports de marchandises seront de plus en plus nombreux, Mme la ministre vient d'ailleurs de le rappeler. Il s'agira d'une croissance – qui encourage une progression plus équilibrée du volume de transport individuel et collectif – à gérer et d'un meilleur équilibre à trouver. Le total du volume augmentera, c'est une réalité à ne pas perdre de vue.

Lorsque nous disons vouloir intégrer les coûts externes liés aux différents modes de transport, nous ne perdons pas de vue le fait que la route elle-même et le rail sont des instruments de communication entre communautés. Il s'agit d'un investissement collectif de la tradition historique européenne de service public, et ce pas uniquement pour les chemins de fer et pour les transports en commun, puisque les ponts et chaussées également font partie de cette tradition. C'est l'ossature d'un espace. Jamais l'utilisateur ne paie le coût réel.

Il reste un point très positif à mettre en exergue, la fiscalité de la mobilité. Le contenu des dispositions concernant les déplacements « domicile-travail », et le soutien des modes de transport plus compatibles avec le développement durable, nous paraissent des mesures très importantes. Les mécanismes d'exonération d'impôts constituent un encouragement vraiment intéressant. Il favorise très largement le dialogue entre le travailleur et l'employeur.

Nous parlons de chèque-manutention pour les transporteurs utilisant le transport combiné; avons-nous un budget qui nous permette un véritable encouragement? Nous parlons également du transport maritime à courte distance, c'est-à-dire du cabotage; est-ce encore bien réaliste?

Je terminerai par le retour de la flotte marchande sous pavillon d'Etat. Nous avons mis en place un dispositif fiscal attrayant. Il y aura un impact positif sur le développement de très nombreuses activités économiques à quai et donc sur l'emploi. C'est une bonne nouvelle. Le drapeau belge va créer de l'emploi dans le nord du pays.

En conclusion, cette note de politique générale correspond à nos objectifs, et nous la soutenons.

We hebben het al gehad over de vooropgestelde doelstelling van 50 procent meer goederen en reizigers tegen 2010, en over de na te streven integrale kwaliteitszorg.

Het is niet omdat het openbaar vervoer voorrang krijgt, dat het individuele vervoer of het vervoer per wagen wordt veroordeeld.

Wij lieten ons zowel voor het parkeren als voor het te bereiken evenwicht tussen individueel en collectief vervoer, door onze algemene zin voor nuancering leiden. Wij moeten er echter rekening mee houden dat het volume zal toenemen.

Wij zijn er ons ook van bewust dat de weg en het spoor middelen zijn om de verbondenheid binnen een Gemeenschap te helpen waarborgen, aangezien het om collectieve overheidsinvesteringen gaat en de gebruiker nooit de reële kostprijs betaalt.

De fiscale maatregelen inzake mobiliteit, en meer bepaald inzake woon-werkverkeer, en het promoten van vervoermiddelen die beter verenigbaar zijn met duurzame ontwikkeling, evenals de mechanismen voor belastingvrijstelling, zijn positieve punten die de dialoog tussen werknemer en werkgever in de hand werken.

Laat de begroting toe dat een cheque voor goederenbehandeling wordt toegekend om het gecombineerde vervoer te promoten? Is het verder realistisch om over maritiem vervoer over korte afstand te spreken?

De terugkeer van de koopvaardijvloot onder Belgische vlag is een aangename verrassing, die een weerslag op de werkgelegenheid en de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten zal

hebben.

01.25 Ludo Van Campenhout (VLD): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, sinds dit jaar kunnen we voor het eerst sedert het ontstaan van de nationale maatschappij zonder schroom spreken over de principes en de toepassing van deugdelijk bestuur, van corporate governance. We beschikken over wettelijke garanties om de structuur van de bestuursorganen transparanter te maken en de bevoegdheden duidelijker af te bakenen. Jammer genoeg heeft dit wetsontwerp zeer veel tijd in beslag genomen, niet in het minst omdat het nogal wat tijd heeft gevegd om de politieke geesten te laten rijpen inzake de verwijdering van de vakbonden uit de raden van bestuur. Ik stel vast dat de CD&V op dit ogenblik niet aanwezig in het halfrond. Jammer genoeg heeft het aangekondigde tijdsschema voor het nieuwe beheercontract en het nieuwe investeringsplan hierdoor vertraging opgelopen. Iedereen kan het, mijns inziens, erover eens zijn dat de NMBS dringend slagvaardiger en dynamischer moet worden om de zeer ambitieuze doelstelling tegen 2010 te realiseren en 50% meer reizigers en goederen per spoor te vervoeren. Ik betreurt dat we opnieuw tijd verliezen door de langdurige procedure tot bekrachtiging van het samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de gewesten inzake het meerjarig investeringsplan. Vanaf het ogenblik dat dit investeringsplan – eindelijk, zou ik zeggen – door het Parlement bekrachtigd zal zijn, kan worden begonnen met de hervorming van de bestuursorganen. Wat is uw timing terzake en op welke manier zal dit concreet worden ingevuld? Op het ogenblik dat we over nieuwe beheersorganen beschikken, kan een nieuw beheercontract worden onderhandeld en gesloten tussen de overheid en de vernieuwde bestuursorganen.

Wat het investeringsplan betreft, dringt de VLD in federaal Belgisch belang erop aan dat de belangrijke strategische spoorprojecten in Vlaanderen zo snel mogelijk worden uitgevoerd. De ontsluiting van de zeehavens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge en de nationale luchthaven zijn een must. De mogelijkheden die het Vlaams Gewest krijgt via prefinanciering en cofinanciering moeten ten volle worden benut.

Collega Chastel is niet meer aanwezig in het halfrond. Hij heeft een pleidooi gehouden voor het behoud van de 60/40-verdeelsleutel en tegen de regionalisering van de NMBS. Voor velen in Vlaanderen is de forfaitaire en arbitraire 60/40-verdeelsleutel het grootste argument voor de regionalisering van de NMBS. Als de investeringen in het spoor gebaseerd zouden zijn op objectieve behoeften van reizigers en goederen en op objectieve netnormen zou een pleidooi voor regionalisering overbodig worden. Het enerzijds verdedigen van de forfaitaire verdeelsleutel en de afwijzing, anderzijds, van de regionalisering van de NMBS zijn twee tegengestelde doelstellingen.

Nog belangrijker dan de formalistische debatten over de NMBS is het nieuwe beheerscontract. Door de aanslepende discussies over het samenwerkingsakkoord en de hervorming van de structuren is de aandacht voor kwaliteit, stiptheid en veiligheid van het binnenlands reizigers- en goederenvervoer naar de achtergrond verschoven. We begrijpen dat de onderhandelingen slechts van start kunnen gaan als het nieuwe management er is.

01.25 Ludo Van Campenhout (VLD): Pour la première fois, on peut parler d'une politique appropriée. L'élaboration du projet de loi a pris beaucoup de temps, dans une large mesure, parce que l'éviction des syndicats du conseil d'administration ne s'est pas faite sans heurts. Mais le résultat est appréciable.

La procédure d'entérinement du plan d'investissements pluriannuel par les Régions est en cours. Il est à espérer qu'elle sera menée à bien rapidement. Ensuite, on pourra s'atteler à la réforme des organes de gestion et à sa mise en oeuvre concrète. Quel calendrier a-t-on fixé à cet effet?

Un certain nombre de dossiers méritent que nous leur prêtions une attention toute particulière, comme le désenclavement de l'aéroport de Zaventem et du port d'Anvers. Dans ce type de dossiers, l'argument de la clé de répartition 60/40 milite plutôt en faveur d'une régionalisation. En défendant ce point de vue, je m'oppose évidemment à ce qu'ont dit les orateurs précédents.

Dans le nouveau contrat de gestion, il faudra tout particulièrement être attentif à la qualité et à la ponctualité, mais nous comprenons que les négociations ne pourront être entamées que lorsqu'un nouveau conseil d'administration sera installé.

Dans le domaine des transports ferroviaires, il est urgent de rattraper le temps perdu. Il est impératif de clarifier les comptes financiers de la SNCB et les manquements sur le plan des services à la clientèle. Il est indispensable d'apporter des améliorations concrètes au profit des voyageurs et de les traduire dans des engagements dont on pourra quantifier et exiger les

Mevrouw de minister, er is dringend een belangrijke inhaalbeweging nodig. We betreuren dat er nog geen sprake is van een ontwerp van tekst voor een nieuwe beheersovereenkomst. De controverses inzake de juistheid van de financiële rekening van de NMBS en de tekorten voor de openbare dienstverlening moeten zo snel mogelijk worden opgehelderd. Het theoretisch voorbereidingswerk van consultants inzake het beheercontract moet zo snel mogelijk uitmonden in concrete en afdwingbare verbeteringen voor de treinreizigers.

Ook de heer Schalck heeft er al dikwijls voor gepleit om in het beheerscontract meetbare resultaatverbintenissen in te schrijven wat de kwaliteit en de stiptheid van de NMBS betreft. Die moeten bovendien niet alleen voor het hele net in het algemeen worden opgesomd, maar ook voor de lijnen afzonderlijk.

Wij zijn eveneens bezorgd om een dreigende schuldexplosie van de NMBS. Ondanks de jaarlijkse substantiële toename van de exploitatiesubsidies, ook in de nu voorliggende begroting, slaagt de NMBS er steeds minder in haar opdracht van openbare dienst uit te voeren. Dat kan worden afgeleid uit de bedenkelijke tendens om de opdrachten van de openbare diensten in commerciële deelnames, bijvoorbeeld ABX, in aparte businessunits met aparte boekhoudingen, weliswaar geconsolideerd, onder te brengen. Een aparte financiering zou meer garanties hebben geboden voor de exacte en doelmatige aanwending van de overheidsgelden. Onder het mom van de eenheid van onderneming werd die opportuniteit niet gegrepen.

Voor de VLD heeft het echter geen zin om verder te praten over een betere openbare dienstverlening zolang de middelen bestemd voor de openbare dienstverlening, worden gebruikt om een nogal assertieve overnamepolitiek te bekostigen, denk maar aan ABX. Het is bijvoorbeeld nog steeds onduidelijk in hoeverre de financiering van zulke overnames strategisch – financieel efficiënt zijn ze alvast niet – doelmatig is. Veel meer spoor levert ABX niet op. Het gevaar is vooral dat de overnamepolitiek van ABX gefinancierd wordt met middelen die bedoeld zijn voor de openbare dienstverlening. De onderhandelingen over het beheerscontract mogen dus niet los worden gezien van een juiste aanwending van de middelen voor de openbare dienstverlening.

Wat het investeringsplan betreft, vernam ik graag hoe u de verdere concrete financiering ziet, mevrouw de minister. De oppositie wijst er wel eens op dat de NMBS nog aanzienlijke leningen zal moeten aangaan. Wie zal de timing en de prioriteiten van de verschillende projecten bepalen, vooral als er bij financiële schaarste een keuze tussen de projecten moet worden gemaakt. Er is ook nog de 60/40-regeling. Zal die echt per jaar exact worden afgemeten? Dan zouden we wel eens met financieringsmoeilijkheden kunnen worden geconfronteerd. Immers, indien alle investeringen inderdaad worden afgemeten, zou het wel eens kunnen dat, bijvoorbeeld, een project als de tweede spoortoegang door Vlaanderen niet kan worden gefinancierd, omdat Wallonië de verschuldigde 40 procent niet kan ophoesten. Voor een project van 40 miljard bedraagt het aandeel van Vlaanderen 24 miljard en dat van Wallonië 16 miljard, wat natuurlijk veel geld is op een jaar tijd.

Dat waren mijn bedenkingen over de toekomst van de treinreiziger in Vlaanderen.

résultats. Ces engagements d'amélioration des services publics ferroviaires devront figurer dans le contrat de gestion. Les modèles théoriques des consultants devront être traduits en obligations de résultats.

Nous redoutons un endettement exponentiel de la SNCB qui est de moins en moins en mesure de remplir ses missions de service public. Les crédits destinés à ces missions ont été détournés de leur finalité première pour financer une politique de reprises calamiteuse, comme celle d'ABX. La politique de reprises menée par ABX finira sans doute par être financée par des crédits qui auraient dû être employés pour assurer la mission de service public. Dans ce domaine, une transparence accrue est absolument nécessaire. Pour commencer, il faut mettre en place des business units autonomes pour chaque filiale de la SNCB.

Comment la ministre conçoit-elle le financement du plan d'investissement? Sur quelle base fondera-t-elle la liste des priorités? La clé de répartition 60/40 reste-t-elle imprescriptible, année après année? Dans l'affirmative, le deuxième désenclavement ferroviaire du port d'Anvers est compromis.

01.26 Minister **Isabelle Durant**: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst de vragen van de heer Ansoms beantwoorden.

De verkeersveiligheid, het belangrijkste thema van zijn uiteenzetting, is niet alleen een kwestie van federale reglementering. Het vraagt ook een gecoördineerde aanpak op de verschillende beleidsniveaus, van de gemeenten tot de federale regering. In Nederland, waar de resultaten op het vlak van de verkeersveiligheid veel beter zijn dan die in België, is men daar al 25 jaar geleden mee begonnen, alsook met een monitoring van alle genomen maatregelen. Daar moeten wij nu ook werk van maken.

Daarom moeten wij starten met dergelijk dispositief. De CD&V hield zich in het verleden niet bezig met een gecoördineerde aanpak. Het argument was steeds dat de Franstaligen geen verkeersveiligheid wilden en de Nederlandstaligen wel. Dat klopt niet. Mensen hebben recht op verkeersveiligheid en op kwaliteit van het leven. De spelletjes uit het verleden hebben geen gecoördineerde aanpak doen ontstaan.

6 maanden geleden ben ik gestart met de Staten-Generaal van Verkeersveiligheid. Het is geen leuke discussieclub maar een sterke vergadering met alle niveaus: het ministerie van Justitie, het ministerie van Binnenlandse Zaken, het ministerie voor Mobiliteit voor het federale niveau en de Union des Villes et des Provinces en verenigingen van slachtoffers die een visie hebben op verkeersveiligheid op het niveau van de gewesten. Men vroeg zich eerst af wat de doelstelling was. Hoe kan ieder op zijn niveau samenwerken met als doelstelling het verminderen van de verkeersslachtoffers met 33 procent tegen het jaar 2005? Voor mij is die vraag even belangrijk als het nemen van federale maatregelen.

In de pers heb ik al gezegd dat het eerste rapport van de Staten-Generaal spreekt van een gebrek aan controle. Er moet in de toekomst misschien 8 maal meer gecontroleerd worden dan vandaag. Dat is een voorstel. Ik beweer niet dat wij met een dergelijke toename van de controles moeten starten. Het wil wel zeggen dat alle ministers en de vertegenwoordigers van alle niveaus werken met de elementen controle, handhaving, snelheid en alcohol bijvoorbeeld. De heer Ansoms zegt dat er voor zone 30 bijvoorbeeld reeds een reglement is en dat het geen zin heeft een nieuw reglement in te voeren. Het is geen nieuw reglement. Mijn filosofie bestaat erin om aan de wegbeheerder de beste instrumenten te geven om te beslissen welke prioriteiten worden gesteld. Ik denk dat op het niveau van het terrein moet worden beslist. Ik wil dat absoluut niet remmen op federaal niveau. Ik wil dat steunen en de wegbeheerders goede instrumenten geven. Dat is een algemene bemerking over verkeersveiligheid.

De heer Ansoms lacht met de doelstelling om 33 procent slachtoffers minder te hebben in 2005. Het is volgens hem zoals de doelstelling om 50 procent meer treinreizigers in 2010 te vervoeren. Ik merk op dat iedereen, ook de mensen bij de NMBS, dit een goede doelstelling vinden. Het investeringsplan is gemaakt vanuit deze doelstelling. De cijfers leren mij dat er vanaf 2001 7 procent meer reizigers zijn. Bij een puur mathematische projectie, zoals bij de schuldafbouw, zou dit 70 procent meer treinreizigers in 2010 betekenen. Ik weet dat zo iets onmogelijk is. Wij moeten toch wel eens stoppen met lachen met de initiatieven van deze regering. Het is noodzakelijk om doelstellingen

01.26 **Isabelle Durant**, ministre: La sécurité routière n'est pas uniquement du ressort fédéral. Il faut une approche coordonnée à tous les niveaux. Une telle collaboration était inexistante sous les précédents gouvernements CVP.

Je collabore avec mes collègues de la Justice et de l'Intérieur, avec les Régions, les provinces et toutes les associations qui s'occupent de sécurité routière. Notre objectif est de réduire le nombre de victimes de la route de 33 pour cent d'ici à 2005. Une concertation est en cours à tous les niveaux pour déterminer la meilleure manière d'atteindre cet objectif. Les Etats généraux ont déclaré que les contrôles étaient trop rares et ont proposé de les multiplier par huit. Je ne compte pas imposer partout ni tout de suite des contrôles d'une telle envergure. Nous devons vérifier où des contrôles fréquents s'imposent et prendre ensuite les mesures nécessaires. Je regrette que M. Ansoms ne prenne pas cet objectif au sérieux.

M. Ansoms tourne en dérision les objectifs fixés pour la SNCB. Mais il vaudrait mieux examiner les données objectives au lieu de systématiquement se gausser des initiatives du gouvernement.

En ce qui concerne la sécurité routière, de nombreuses mesures ont déjà été prises pour, notamment, protéger les usagers faibles de la route. Quoi de plus facile que de prétendre que la politique en la matière s'est limitée à l'interdiction d'utiliser le téléphone portable en conduisant. Cette matière requiert toujours l'avis des Régions, ce qui prend du temps.

Selon M. Ansoms, il n'y a eu aucune rupture de tendance. Or, M. Chastel a donné un aperçu intéressant des investissements

voorop te stellen als wij willen evalueren en onze doelstellingen willen monitoren. Ook dit is een algemene opmerking.

Sommige maatregelen inzake verkeersveiligheid zijn reeds genomen. Het is een beetje makkelijk om het te beperken tot de maatregel over het GSM-gebruik in de auto. Het is trouwens een goede maatregel. Er zijn controles. Het zal niet alle problemen oplossen natuurlijk. Voor fietsers en voetgangers zijn er ook reeds heel wat maatregelen genomen. Wij werken aan een straatcode. Ik weet dat de term in het Nederlands niet goed klinkt. Het gaat om een hervorming van de verkeerscode met het doel de zwakkere weggebruikers te beschermen. Wij rekenen daartoe de voetgangers, de fietsers en de mensen met een beperkte mobiliteit. Vele elementen zijn al beslist in samenwerking met de commissie voor de Infrastructuur. Zo is er voor de fietsers al een aantal maatregelen genomen.

U weet of u weet niet dat in dergelijke materies altijd het advies van de gewesten wordt ingewonnen en ik verzoek mijn regionale collega's om het advies over deze maatregel zo vlug mogelijk te verschaffen. Inzake deze federale maatregel moeten de gewesten hun advies geven, maar dit kan soms een tijdje duren. Dat vertraagt de uitvoering van de maatregelen uiteraard.

Ik kom nu aan het onderdeel NMBS. De heer Ansoms zei dat er geen trendbreuk is vast te stellen, maar de heer Chastel wees terecht op het aantal miljarden die elk jaar naar de NMBS gaat. Dat is toch positief! De heer Ansoms heeft veel vragen over de schulden. Ik heb die evenzeer, maar ik denk dat de ABX-dossiers in dit kader belangrijker zijn dan andere. Ik ben een beetje bevreemd, want de intermodaliteit van de spoorweg en de autoweg heeft een bijzonder klein effect. In Italië is dit met bijdragen van burgers betaald. Sommigen beweren dat dit geld uiteindelijk zal terugkomen bij de NMBS, maar ik heb daar helemaal geen zekerheid over en het debat hierover is nog niet beëindigd.

Voor de start van het beheerscontract is het wachten op het Vlaamse Parlement. Ik hoop dat het investeringsplan daar tijdens een van de volgende weken wordt goedgekeurd. Daarna kan hier over de wet worden gestemd en een maand later kan ik dan de besprekingen met de nieuwe NMBS-ploeg aanvatten. Het is voor mij evident dat het beheerscontract met de nieuwe ploeg wordt besproken, want het zal toch vijf jaar van kracht zijn. Ik hoop dat deze gesprekken in de eerste maanden van 2002 kunnen plaatsvinden en dat het beheerscontract dan ook van start kan gaan.

Ik zal niet opnieuw op elk detail van het investeringsplan ingaan. Ik benadruk alleen dat er in een controlemogelijkheid op het investeringsplan is voorzien in de vorm van een executief comité voor de federale en gewestelijke ministers. Zij zullen het investeringsplan maand na maand volgen en zullen kunnen ingrijpen en de timing aanpassen bij eventuele problemen. Het gaat tenslotte over een lange periode. Bovendien is dit een goede vorm van samenwerking tussen de regio's en de federale overheid.

Certains éléments n'ont pas été cités par notre collègue du CVP attaquant sur les difficultés en matière de sécurité routière. Ce sont les éléments liés au transport par route. Effectivement, la situation de concurrence extrêmement dure dans laquelle se trouvent les

qui ont été opérés au fil des années. M. Ansoms se préoccupe à juste titre de la dette mais cet aspect est plutôt lié au dossier ABX. Le débat à ce sujet est certainement loin d'être clos.

Nous attendons la décision du gouvernement flamand concernant le plan d'investissement. Après son adoption, nous pourrions entamer les négociations sur le nouveau contrat de gestion avec la nouvelle équipe de la SNCB. Le plan d'investissement sera contrôlé, en collaboration avec les ministres régionaux.

In de sector van het wegvervoer was een regelgeving betreffende de arbeidsduur van de vrachtwagenbestuurders

chauffeurs de camions ou d'autocars nécessitait une meilleure réglementation du transport routier et surtout une réglementation tout simplement en matière de temps de travail, puisqu'il n'y en a pas. Il y en a une en matière de temps de conduite et de temps de repos – les tachygraphes – même si cela doit être perfectionné. Mais au niveau européen, il était indispensable d'avoir une mesure en matière de temps de travail pour les chauffeurs routiers.

Je me réjouis du travail que la présidence belge a pu faire pour concilier les points de vue entre le Parlement et le Conseil européens et obtenir un accord qui, brièvement, aboutira à ce que tous les chauffeurs routiers – autocars et transports de marchandises, salariés ou indépendants – seront compris dans le cadre de la directive. La différence entre les deux catégories de travailleurs se situe au niveau du temps de transposition, à savoir trois ans pour l'une, et quatre ans pour intégrer les indépendants et rechercher de modalités adaptables ou adaptées à ce secteur assez particulier. C'est une première d'intégrer les indépendants dans une directive sur le temps de travail en matière de sécurité routière. Qu'on soit salarié ou indépendant, quand on roule trop, les conséquences sont exactement les mêmes.

Cette directive limitera le temps de travail à 48 heures par semaine et limitera de façon plus drastique le temps de travail – la conduite, le chargement et le déchargement – pendant la nuit en limitant les heures faites le jour une fois que des heures de nuit auront été prestées.

Cette directive donne une place très importante au dialogue social entre les partenaires sociaux pour organiser entre autres le contrôle de ces mesures. Ces éléments sont extrêmement positifs et étaient loin d'être gagnés d'avance, vu les points de vue très différents que défendaient certains Etats membres au Conseil et le Parlement, d'autre part.

Je me réjouis que nous ayons abouti à un accord de même que nous avons obtenu une décision de principe sur la coresponsabilité. Les textes sont pour le moment soumis pour avis afin d'accentuer cette coresponsabilité du chargeur et du transporteur. Une série de mesures au niveau européen sur le tachygraphe électronique permettra de limiter les possibilités de fraudes au temps de conduite. On le sait, les chauffeurs sont mis dans des situations d'obligation de frauder dans ce domaine.

Toutes ces mesures qui apparaissent comme des mesures sociales sont à la fois des mesures de protection sociale mais aussi des mesures de sécurité routière qui font partie d'un plan de sécurité routière qui ne se limitera pas seulement à des éléments liés au code de la route mais qui doivent intégrer les communes, les provinces, les bourgmestres, les zones de police, les mesures sociales de protection des travailleurs mobiles. Cet ensemble de mesures est la seule garantie d'effets sur la sécurité routière si nous voulons éviter de nous donner simplement bonne conscience au niveau fédéral et travailler de façon coordonnée.

C'est bien mon intention et celle du gouvernement. Je suis sûr que je pourrai compter sur votre soutien dans les mois qui viennent pour avancer sur l'ensemble de ces mesures.

noodzakelijk. Een akkoord zal ertoe leiden dat alle vrachtwagenbestuurders, zowel zelfstandige chauffeurs als werknemers, onder toepassing van de richtlijn zullen ressorteren. De richtlijn zal de arbeidstijd beperken tot 48 uur per week. De sociale dialoog tussen de betrokken partijen krijgt in de richtlijn dus een belangrijke plaats.

De teksten in verband met de medeverantwoordelijkheid van de "opdrachtgever" en van de vervoerder liggen ter studie. Die maatregelen bevorderen de sociale bescherming maar ook de verkeersveiligheid. Het is de enige waarborg waarover we beschikken voor meer veiligheid op de weg. Ikzelf en de regering willen ons daarvoor inzetten. Ik hoop dat de Kamer ons steunt.

01.27 Le président: La séance est suspendue.
De vergadering is geschorst.

*La séance est suspendue à 20.35 heures.
De vergadering wordt geschorst om 20.35 uur.*

*La séance est reprise à 21.00 heures.
De vergadering wordt hervat om 21.00 uur.*

01.28 Le président: La séance est reprise.
De vergadering is hervat.

Chers collègues, nous reprenons nos travaux avec le volet social.

01.29 Luc Paque (PSC): Monsieur le président, mesdames et monsieur les ministres, chers et courageux collègues, au début de cette législature, l'annonce de nouvelles initiatives pour couvrir des besoins nouveaux ont suscité beaucoup d'espoirs dans la population. La diminution des moyens financiers dont dispose le gouvernement oblige à faire, cette année, des choix qui risquent malheureusement de décevoir bien des attentes d'une prise en compte de problématiques spécifiques de santé.

Je ne reviendrai pas sur les propos que j'ai tenus en commission. Je voudrais néanmoins reprendre quatre points particuliers qui ont évolué depuis notre débat en commission, à savoir la vaccination contre la méningite C, la création du Fonds budgétaire fédéral de lutte contre le tabagisme, la situation des infirmières et infirmiers et, *last but not least*, l'agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire.

En ce qui concerne la méningite C, madame la ministre, entre le moment de la discussion en commission et aujourd'hui, nous avons appris avec satisfaction qu'un accord était intervenu entre les huit ministres compétents pour assurer la vaccination contre la méningite C de tous les enfants entre 1 et 5 ans. Les trois communautés et la Commission communautaire commune vont donc organiser une campagne de vaccination gratuite, financée aux deux tiers par l'Etat fédéral et pour un tiers par les communautés. En Flandre, la vaccination des enfants nés en 2000 et âgés d'au moins un an a déjà commencé le 1er novembre dernier. En Communauté française, le calendrier de campagne n'est pas encore connu. Cependant, l'augmentation significative du nombre de cas de méningite C et les discussions autour d'une campagne généralisée ont eu pour effet de créer une certaine pression chez les parents dont certains n'ont pas attendu un accord entre les huit ministres concernés pour garantir une protection vaccinale à leur(s) enfant(s). La question qu'ils se posent est évidemment de savoir si leur prévoyance sera financièrement sanctionnée ou s'ils pourront obtenir le remboursement du vaccin administré à leur(s) enfant(s) avant l'entrée en vigueur de la campagne de vaccination gratuite.

Madame la ministre, prévoit-on un effet rétroactif à l'entrée en vigueur de cette gratuité pour couvrir les frais de vaccination assurés par les parents depuis les premières annonces de la campagne généralisée, voire depuis le début de cette année?

Quant au Fonds du tabac, je ne dois évidemment pas rappeler que le

01.29 Luc Paque (PSC): De aankondiging van diverse initiatieven had ons op beterschap laten hopen, maar door de inkrimping van de beschikbare middelen zijn wij in meerdere opzichten teleurgesteld. De acht betrokken ministers hebben zojuist een akkoord gesloten met het oog op de door de Gemeenschappen en de federale Staat medegefinancierde inenting van alle kinderen van 1 tot 5 jaar. Zal die beslissing terugwerkende kracht hebben zodat de ouders die in de Franse Gemeenschap niet op die beslissing hebben gewacht, toch een kosteloze inenting kunnen genieten?

Elk jaar sterven er in België 20.000 mensen aan de gevolgen van het roken. Er werd 7 miljoen uitgetrokken voor preventie. Wanneer zal het tabaksfonds worden opgericht? Zullen de Gemeenschappen bij dit proces betrokken worden? De industrie zet zelf "preventieacties" op touw, maar die hebben niet altijd het gewenste effect.

Het tekort aan verpleegkundigen doet zich gevoelen. De situatie in de ziekenhuizen verbetert er niet op.

Wij hebben amendementen ingediend die ertoe strekken de functie van verpleegkundige opnieuw te definiëren, maar wij hebben geen gehoor gekregen.

Het is nochtans hoog tijd dat de

tabac est responsable de près de 20.000 morts par an en Belgique. Or, les moyens pour lutter contre le tabagisme semblent ridiculement bas pour enrayer ce désastre de santé publique. En 2000, on peut estimer à 7 millions de francs belges la somme consacrée à la prévention dans notre pays. Depuis plus d'un an, l'annonce du fonds budgétaire alimenté par une surtaxe sur le prix des cigarettes vendues est à l'ordre du jour. Le 20 novembre dernier encore, madame la ministre, vous nous annonciez un accord avec votre collègue des Finances pour créer ce fonds et l'alimenter partiellement par une contribution volontaire de l'industrie du tabac. Selon les informations donc nous disposons, le reste du financement serait public et prélevé sur les revenus fiscaux générés par les augmentations futures du prix du tabac.

Madame la ministre, je souhaiterais savoir quand ce fonds sera effectif et quand les premières actions de prévention sur la base du fonds tabac pourront être mises en place.

Quand ce fonds sera-t-il effectif? Quand les premières actions de prévention pourront-elles être mises en place grâce à ce fonds?

Les Communautés qui, elles, sont compétentes en matière de prévention, seront-elles associées aux discussions tant pour la constitution du fonds que pour l'organisation d'éventuelles campagnes de promotion?

Enfin, a-t-on toutes les garanties d'indépendance par rapport à l'utilisation des fonds qui seront apportés de manière volontaire par l'industrie du tabac? Cet apport d'argent ne pourrait-il pas être considéré comme étant un genre de sponsoring? Les actions de prévention ne risquent-elles pas d'en être marquées?

On sait que l'industrie organise elle-même des actions dites de prévention, mais les professionnels de la prévention dénoncent malheureusement leurs effets pervers.

J'en viens à présent au personnel infirmier.

La problématique de la pénurie du personnel infirmier reste importante et au sein des hôpitaux la colère gronde. On est donc loin de l'apaisement annoncé lorsque la majorité a voté, en juillet dernier, le projet de loi censé apporter à la profession le soutien et le soulagement dont celle-ci a tant besoin.

Au printemps dernier, le gouvernement avait annoncé et pris une série de mesures visant à revaloriser le personnel infirmier, parmi celles-ci une campagne d'information visant à favoriser l'inscription des jeunes dans les écoles supérieures d'infirmières et d'infirmiers.

Je ne peux malheureusement pas vous rejoindre, madame la ministre, lorsque vous décrivez comme une réussite le fait de ne pas connaître de nouvelles diminutions des inscriptions. Le discours était tout autre au moment où la campagne a été lancée. L'objectif, qui était alors clairement défini, était l'augmentation du nombre d'étudiants.

En juillet dernier, les infirmières et infirmiers ont eu aussi beaucoup de difficulté à accepter que la définition de l'art infirmier soit modifiée afin

koe bij de horens gevat wordt, en de regering moet rekening houden met de terechte eisen van deze beroepsgroep.

Twee jaar geleden was de dringend noodzakelijke oprichting van een Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen het leidmotief van de minister. Vandaag is dat Agentschap eigenlijk nog steeds een virtuele instelling. Hoe komt het dat we nog steeds in het stadium van indienstneming van leidinggevend personeel voor het agentschap zitten?

Het is onbegrijpelijk dat een en ander zo lang aansleept, en daaruit spreekt een gebrek aan politieke wil. De hele vooropgestelde organisatie is maar een officieuze bedoening. Het directiecomité bestaat wettelijk nog niet eens. Het Agentschap is in feite de gedelegeerd bestuurder plus een paar ambtenaren. De overheid heeft nog altijd geen crisisprocedure uitgewerkt, en het onvermogen van het Agentschap is dramatisch. De financieringsregels van het Agentschap zullen moeten worden vastgesteld in een wetsontwerp dat wij eerdaags zullen bespreken.

De beloften voor een snelle oprichting van een agentschap waren hoe dan ook onhoudbaar. Als we onszelf meer tijd gegund hadden om ons grondig te beraden over de oprichting en de doelstelling van het Agentschap, zou de situatie er vandaag heel anders uitzien.

de permettre aux aides-soignants d'exercer certains actes jusqu'alors réservés à ces infirmières et infirmiers.

Cette mesure avait été prise pour soulager les infirmiers d'une série d'actes qui ne relèveraient pas de l'art infirmier. Cependant, la situation au sein des hôpitaux et des services infirmiers ne semble pas s'être améliorée, bien au contraire. Ce qui est dénoncé, c'est que les mesures qui ont été prises, ne répondent pas aux vrais problèmes et n'améliorent en rien la situation actuelle des infirmiers.

Selon les associations d'infirmiers, ce n'est pas une nouvelle fonction d'aide-soignant ajoutée à l'équipe soignante, mais sans augmentation formelle du nombre de personnes par unité de soins, qui améliorera la situation.

Lors du vote de la loi, nous avons proposé différents amendements qui, conformément à l'avis du Conseil national de l'art infirmier, visaient à réorganiser l'exercice de la pratique infirmière en hôpital et les services de soins infirmiers, mais, à l'époque, nous n'avons pas été suivis.

Par ailleurs, en prévoyant la possibilité de déroger au principe de l'exercice illégal de l'art infirmier pour une série d'autres professions que celle d'infirmier, on met en place les conditions d'un "détricotage" des soins infirmiers.

La situation est donc plus délicate que jamais et il est plus qu'urgent de s'attaquer aux problèmes de la profession.

Je pense d'ailleurs que les différentes revendications, qui ont fait l'objet d'une motion signée récemment par les cinq groupements associatifs représentatifs des infirmiers, vous ont été transmises, voici quelques jours. Je me permets de demander au gouvernement de tenir compte de ces légitimes revendications.

J'en arrive à présent à l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire.

Il y a plus de deux ans, madame la ministre, vous aviez un leitmotiv dont vous ne vous départissiez pas. C'était – faut-il vous le rappeler? – celui de la création rapide d'une Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire qui réponde efficacement aux états de crise alimentaire mais aussi à toute forme d'interrogation qui pourrait être posée par le consommateur. Or force est de constater que de rapidité, il n'est pas vraiment question. Il en va de même pour l'efficacité. Nous ne pouvons a fortiori pas encore émettre de jugement puisque cette structure n'est toujours pas opérationnelle.

Vous vous évertuerez, sans doute, à nous dire que cette agence existe en pratique.

Madame la ministre, je voudrais vous faire quelques remarques pour vous démontrer que pour l'instant il ne s'agit que d'une agence virtuelle.

Je suis assez stupéfait par la lenteur des recrutements, et plus particulièrement pour le recrutement du staff qui devrait pourtant être le moteur de cette nouvelle structure, à savoir le staff de direction.

Comment se fait-il, madame la ministre, que plus de deux ans après les débats en commission parlementaire, on en soit seulement, à ce jour, au stade de la procédure de désignation du management de direction de cette nouvelle structure? J'en prends pour preuve l'avis publié dans le Moniteur du 6 décembre dernier.

Cette lenteur est d'autant plus incompréhensible que vous avez pourtant décidé, depuis presque un an déjà, d'un organigramme divisé en quatre grandes directions: les services généraux, le contrôle, les laboratoires et la politique de contrôle. De telles lenteurs dans la désignation des responsables de ces entités témoignent, à mon sens, d'un manque de volonté politique de mener à bien cette opération. Il y a bien eu la désignation d'un administrateur délégué. Les départements concernés par la compétence de l'Agence sont effectivement mis à la disposition de cet administrateur délégué. Et oui, il y a autour de l'administrateur délégué, un comité stratégique et un comité de direction qui l'assistent l'un et l'autre dans les tâches qu'il doit assumer journalièrement.

Mais ce que vous avez oublié de nous dire, madame la ministre, c'est que toute cette organisation, pour le moment, n'est qu'officiuse. Le transfert des départements sous le contrôle de l'Agence n'est toujours pas officialisé. Les départements concernés sont seulement mis à la disposition de cet administrateur délégué. Toute une série de membres du personnel des départements ministériels concernés ignorent donc actuellement quelle sera leur affectation future au sein de l'organigramme. Ne parlons pas des vétérinaires chargés de missions dont le statut est toujours plus qu'incertain. Quant au comité de direction, même s'il se réunit tous les 15 jours comme vous nous l'avez expliqué en commission, il n'existe pas encore légalement puisque la procédure de recrutement vient à peine d'être lancée. Dans les faits, l'Agence, c'est l'administrateur délégué entouré de quelques personnes constituant principalement un secrétariat administratif. Et ce n'est pas tout!

Je trouve de plus en plus inadmissible pour le consommateur que, deux ans après la publication de la loi, on ose encore écrire noir sur blanc dans la note de politique générale pour l'année 2002 qu'un des objectifs de l'Agence, pour l'année prochaine, sera l'élaboration d'une stratégie de crise. Pour moi, cette mention est la preuve par neuf que si demain, une crise alimentaire sérieuse devait gagner notre pays, l'Etat, parce qu'il n'a pas encore défini des procédures de gestion de crise, ne peut garantir un mieux par rapport à la situation antérieure. Les consommateurs que nous sommes tous avons le droit de prétendre à plus de sécurité alimentaire. Nous avons le droit de savoir où nous renseigner correctement en cas de doute par rapport à la qualité de l'alimentation. Mais ce point de contact officialisé pour tous, nous ne pouvons pas non plus espérer l'avoir de sitôt étant donné les lenteurs de recrutement qui affectent également le staff de communication.

Enfin, au risque de me répéter par rapport à mes interventions antérieures, je reste persuadé qu'il aurait été préférable de ne pas se focaliser, comme vous l'avez consensuellement voulu au sein du gouvernement, ni sur la date de création de l'Agence, ni sur la volonté d'en faire une opération neutre budgétairement parlant pour l'Etat.

En vous imposant ces lignes de conduite politiques, les fondements financiers et organisationnels sur lesquels devait être construite l'Agence ont été trop rapidement dessinés, à peine esquissés dans la loi. Le texte de départ – la loi fondatrice – ne pouvait souffrir d'imperfections. Ce n'est pas vous qui me contredirez puisque vous avez vous-même ressenti le besoin de corriger ces imperfections et de compléter la loi en déposant, début 2001 déjà, un premier projet de loi correcteur. Et ce ne sera malheureusement ni votre premier, ni votre dernier geste en la matière puisque nous devons débattre prochainement d'un projet de loi précisant les règles de financement de l'Agence et, plus précisément, la part contributive des secteurs au bon fonctionnement de celle-ci.

Toutes ces promesses de rapidité étaient intenables en soi. Si l'Etat avait accepté d'octroyer plus de crédits budgétaires à la sécurité alimentaire – et je suis intimement convaincu que cette option politique aurait été soutenue par nos concitoyens –, si nous avions pris le temps de mieux réfléchir aux fondements, aux objectifs et à l'organisation de l'Agence, je pense qu'aujourd'hui nous aurions pu réellement offrir plus de garanties aux consommateurs.

01.30 Maggie De Block (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, deze begroting ontgoochelt ons, omdat de middelen ter verbetering van het sociaal statuut voor de zelfstandigen ontbreken. Zoals ik reeds in de commissie heb vermeld, waren de plannen van minister Gabriëls om het sociaal statuut te verbeteren, kort na het aantreden van de regering, veelbelovend. Toen vonden sommige mensen uit de regering het nodig om een en ander grondig te onderzoeken, wat aanleiding gaf tot de oprichting van de werkgroep-Cantillon.

In het eerste rapport-Cantillon bestudeerde de professor drie sectoren: de gezondheidszorg, de invaliditeitsuitkeringen en de gezinsbijslagen. Hoewel het rapport van hoogstaande kwaliteit is, hebben de voorstellen niemand echt verrast.

Het tweede rapport inzake de pensioenen werd verwacht tegen het einde van de maand juli. Ondertussen is het 19 december 2001 en zijn we nog steeds niet in het bezit van het tweede rapport-Cantillon, dat handelt over het belangrijkste onderwerp in het sociaal statuut van de zelfstandige, namelijk het pensioen. Dit is voor ons onaanvaardbaar. Een deadline tegen eind juli, had immers nog de mogelijkheid geboden om op de begroting middelen uit te trekken voor de verbetering van het sociaal statuut. Omdat het rapport zolang uitblijft, gaat er een cruciaal jaar verloren in de realisatie van een uiterst belangrijk project. We vragen de regering om uit te zoeken waarom dit rapport zo lang uitblijft en dringen erop aan dat zij de nodige maatregelen neemt om de resultaten te bespoedigen. Wij rekenen daarvoor op u, mijnheer de minister.

De modernisering van de sociale zekerheid is een onderwerp van alle regeringen geweest. Deze regering heeft sinds enkele maanden tot doelstelling gesteld, een rondetafelconferentie omtrent dit onderwerp te organiseren. Als bijlage bij uw beleidsbrief, hebt u een studie gevoegd waarin een analyse werd gemaakt van onze sociale zekerheid. Deze analyse was bijzonder interessant en het was tevens een mooi document. Het rapport bevatte enkele voorstellen ter verbetering van het stelsel en enkele suggesties die

01.30 Maggie De Block (VLD): Les moyens manquent au budget des Affaires sociales pour améliorer substantiellement le statut social des indépendants. Le groupe de travail Cantillon s'est déjà penché sur ce dossier précédemment mais il n'a encore publié jusqu'ici qu'un seul rapport. Le volet sur les pensions avait bien été annoncé pour juillet 2001 mais il n'est pas encore disponible. Quelle est la raison de ce retard? Si ce volet avait été prêt, les moyens nécessaires pour améliorer le statut social des indépendants auraient encore pu être inscrits au budget.

De nombreux aspects de la sécurité sociale font l'objet d'intenses discussions. Le rapport de la table ronde dédiée aux problèmes structurels de notre régime de sécurité sociale constituera un instrument précieux pour la politique à définir. L'annexe à la note de politique comporte une analyse intéressante de notre régime de sécurité sociale.

La note de politique générale annonçait des mesures tendant à renforcer les possibilités de cumul entre une pension et des revenus du travail.

La proposition du VLD revêt une

probleemoplossend werken voor specifieke problemen. Over een te volgen weg inzake de grote problemen van de sociale zekerheid, namelijk de forfaitisering van de uitkeringen, de dalende effectiviteit van de uitkeringen, de te lage tewerkstellingsgraad bij de vrouwen, het grote aantal laaggeschoolde jongeren en de oudere werknemers, werd geen enkele suggestie geformuleerd. Dat is bijzonder jammer. Hopelijk zal men op de rondetafelconferentie wel zover gaan. Het zijn immers juist deze problemen die de sociale zekerheid in haar essentie bedreigen. Wij kijken met interesse uit hoe de regering met dit rapport zal omgaan en haar beleid voor de komende jaren zal uitstippelen.

In uw beleidsbrief kondigt u maatregelen aan voor een grotere cumulatiemogelijkheid voor pensioenen en inkomens die voortkomen uit arbeid. Zoals u wellicht weet, heeft de VLD eveneens, via mevrouw Moerman, een voorstel ingediend. Ons voorstel gaat verder en laat de volledige cumulatie toe, uiteraard mits afdrachten van de sociale zekerheidsbijdrage en belastingen om concurrentievervalsing te voorkomen.

Vorige week startten wij in de commissie met de bespreking van het wetsontwerp over de aanvullende pensioenen voor de werknemers. De VLD is steeds een vurige pleitbezorger geweest van het aanvullend pensioen, omdat het een belangrijke aanvulling betekent bij het wettelijk pensioen voor de senioren, die na hun pensionering nog heel wat ondernemingslust hebben. Hetzelfde geldt voor de zelfstandigen. Deze groep heeft ook nood aan een aanvullend pensioen om het bedrag, dat zij maandelijks ontvangen, enigszins leefbaar te maken. Gelukkig plannen uzelf en minister Daems een initiatief terzake. Ook de VLD heeft rond het thema gewerkt en wij zullen morgen daarover een wetsvoorstel neerleggen.

Hopelijk kunnen wij deze pensioenen op die manier samen verbeteren.

Wij worden ook vaak geconfronteerd met de stringente beperkingen van cumulatie tussen een invaliditeitsuitkering en een inkomen uit arbeid. Invaliden kunnen soms toch enkele uren per week een bepaalde arbeid verrichten, maar worden daarin geremd omdat zij worden gesanctioneerd in hun uitkeringen. Wij zullen dat debat in de toekomst toch ook eens moeten voeren, hoewel ik weet dat wij ons daardoor op glad ijs begeven. Invaliden totaal uitsluiten van de arbeidsmarkt betekent naast een lager inkomen echter ook een vermindering van sociale contacten en een ontneming van de stimulans om zich te blijven integreren in het maatschappelijk leven en zich te blijven bijscholen in een tijd waarin alles erg snel verandert.

Wij krijgen een steeds beter beeld van de betekenis van de besparingen in de gezondheidszorg op het terrein en de reacties van de betrokken beroepsgroepen daarop. Er is al werk gemaakt van een meer doorgedreven bevordering van de generische geneesmiddelen en van de verkorte erkenningperiode en terugbetalingperiode van nieuwe geneesmiddelen. In de krant kunnen wij lezen dat daardoor al voor 2,5 miljard frank werden vrijgemaakt om ook duurdere geneesmiddelen weer betaalbaar te maken. Dat is uiteraard belangrijk, maar in de toekomst zullen wij toch rekening moeten houden met de beschikbare middelen. Wat er uit de pipeline komt, is natuurlijk veel duurder dan wat afgeschaft wordt. Wij zullen in de

portée plus large et autorise le cumul intégral.

Le projet de loi relatif à la pension complémentaire pour les travailleurs salariés a déjà été examiné en commission. Quant à la pension complémentaire pour les travailleurs indépendants, qui correspond également à un réel besoin, elle a fait l'objet de travaux préparatoires des ministres Daems et Vandenbroucke. A cet égard, le VLD a également préparé une proposition de loi.

Le cumul entre une allocation d'invalidité et des revenus du travail est régi par des règles très strictes. A ce propos, un débat doit encore être consacré aux possibilités de formation continuée et d'intégration sociale des personnes handicapées.

Les effets des restrictions dans le secteur de la Santé publique se font clairement sentir. Les mesures relatives aux médicaments génériques et à l'accélération des procédures d'enregistrement et d'agrément de nouveaux médicaments ont déjà rapporté 2,5 milliards de francs.

Le VLD est partisan d'une application généralisée du système de la facture maximale. Dans ce domaine, nous plaidons en faveur d'une harmonisation des régimes des travailleurs salariés et indépendants.

La dernière vague de restrictions a durement touché les kinésithérapeutes. L'impossibilité de fonder les restrictions linéaires opérées dans ce secteur sur des motifs objectifs, en l'absence d'un instrument de mesure adéquat, constitue une réelle frustration pour les intéressés.

L'obligation, désormais imposée aux pharmaciens, de réclamer à leurs clients le ticket modérateur imposé par la loi sera compensée par la suppression des ristournes

toekomst rekening moeten houden met het budget om te zien hoe dat kan evalueren.

In verband met die evaluatie wil ik nog even stilstaan bij een voor ons essentieel standpunt. Het gaat om het universeel karakter van de maximale factuur. Het systeem van de maximale factuur is een goed systeem, maar het is tot nu toe niet zo universeel als wordt voorgesteld. Immers, zelfstandigen die de grens van 18.000 frank hebben overschreden, moeten geen remgelden meer betalen voor hun grote risico's maar wel nog voor hun kleine risico's. Precies die kleine kosten wegen het meest op hun budget. Zoals u al lang weet, pleit de VLD voor een gelijkschakeling van de zelfstandigen en de werknemers op dat gebied.

Een beroepsgroep die bij de laatste besparingsronde fel onder vuur heeft gelegen is de groep kinesisten. Die laatste besparingsronde was voor hen bijzonder hard en pijnlijk omdat zij 10% van hun budget moesten inleveren. Zoals u weet, vraagt de VLD sinds lang om een federale databank en een instituut voor Health Technology Assessment om in de gezondheidszorg de behoeften en uitgaven te kunnen objectiveren. Ik weet dat u daaromtrent ook een en ander onderneemt, maar als wij vandaag al over die instrumenten zouden beschikken zouden wij de kinesisten een gelijkaardige boodschap van besparingen moeten meedelen, maar tenminste kunnen objectiveren in plaats van langer lineaire besparingsmaatregelen te nemen. Medisch verantwoorde prestaties moeten immers terugbetaald blijven. Comfortprestaties, wat prestaties zijn die de kwaliteit van ons leven misschien wel verbeteren, maar medisch gezien niet noodzakelijk zijn, moeten niet gefinancierd worden via de verplichte ziekteverzekering. Wij stellen de kinesisten daarvoor vandaag verantwoordelijk, maar vanzelfsprekend zijn zij niet de enige betrokken partij. Zij voeren immers voorgeschreven behandelingen uit; zij schrijven die dus niet zelf voor, want ze worden door artsen voorgeschreven op vraag van de patiënten. Wij denken dat dus ook op andere vlakken maatregelen genomen moeten worden, namelijk zowel bij het voorschrijfgedrag als bij de mensen die de zorgen genieten. Wellicht is er nood aan medische richtlijnen in het kader van de Evidence Based Medecine, een andere doelstelling die wij twee jaar geleden hebben geformuleerd.

Aan de apothekers vraagt u voor de ziekteverzekering het bedrag van de korting die zij toestaan aan hun patiënten, namelijk 10%. Die korting is berekend op basis van de remgelden die de patiënten in de loop van het jaar hebben betaald. U vraagt met andere woorden aan apothekers om de remgelden te innen.

De VLD is daar voorstander van. Wij zijn van mening dat het goed is dat de mensen zich bewust zijn van de kostprijs van de gezondheidszorg. Verder menen wij dat het goed is dat de zorgverstrekkers dit remgeld innen zodat het duidelijk is dat de zorgverstrekkers zich tegenover de mensen niet kunnen opstellen als gratis zorgverleners. Mijnheer de minister, wij hopen dat deze werkwijze navolging zal krijgen in andere sectoren, met name in de thuisverpleging waar dit niet zo eenvoudig is maar waar het toch mogelijk zou moeten zijn om het wettelijk opgelegde remgeld te innen. Misschien kan dit budget dan een en ander vrijmaken om de maximale factuur van de zelfstandigen een financiële injectie te geven.

de fin d'année autorisées autrefois. Sans doute cette mesure fera-t-elle office de précédent pour les autres prestataires de soins et nous nous en réjouissons.

La presse a fait état de l'échec de la concertation menée par les groupes de travail Perl au sein de l'INAMI. J'espère que le débat à ce propos pourra être poursuivi après les vacances de Noël.

Tot slot heb ik vandaag via de media vernomen dat de verschillende werkgroepen die zich binnen het RIZV bezighouden met de responsabilisering van de actoren in de gezondheidszorg niet tot een oplossing zijn gekomen. Dat is bijzonder jammer en ik hoop dat ze alsnog tot een vergelijk kunnen komen. Ik hoop dat wij daaraan na de vakantie in de commissie een grondig debat zullen kunnen wijden omdat we anders zullen verzanden in een oeverloos gevraag. Ieder lid zal ongeveer dezelfde vragen stellen en ik zou dit liever als één geheel bespreken na het reces.

01.31 Bruno Van Grootenbrulle (PS): Monsieur le président, mesdames les ministres, monsieur le ministre, chers collègues, dans le cadre de mon intervention, j'aborderai successivement les volets de l'emploi, de la sécurité sociale et de la santé publique.

En ce qui concerne l'emploi, je commencerai par un constat: le jargon européen est à "l'employabilité", ce qui fait trop souvent peser sur les seuls travailleurs le poids des mutations entraînées par la mondialisation. A ce concept, nous opposons celui du droit à la formation et, de manière plus large, nous entendons replacer le débat sur le terrain qu'il n'aurait jamais dû quitter, celui de la qualité de l'emploi et de la qualité de la vie.

La demande croissante de main d'œuvre qualifiée et l'intensification de la concurrence sur le marché de l'emploi se traduisent par une exigence accrue de reconnaissance vis-à-vis de la formation acquise ou, tout simplement, du savoir-faire ou même du savoir-être accumulé tout au long de l'expérience professionnelle du travailleur. Il est par exemple inacceptable de prétendre qu'un travailleur sans qualification est toujours considéré comme tel après des années de travail en entreprise. Cette question est devenue un enjeu stratégique important dans toute l'UE. Les diplômes, certificats et qualifications représentent dès lors des points de référence majeurs pour les employeurs comme pour les travailleurs.

Le droit au bilan des compétences, sur la base d'un portefeuille que peut se constituer le travailleur, est un concept auquel nous accordons une importance primordiale et qui intervient en aval du droit à la formation ou de l'expérience acquise. Pour nous, il s'agit d'abord d'un instrument de justice sociale qui doit faire droit à la légitime revendication des travailleurs, en particulier de ceux qui ont dû affronter le marché de l'emploi avec le moins de bagage, de pouvoir valoriser le fruit de leurs efforts quotidiens et de se voir reconnaître comme de véritables professionnels.

Toutefois, il ne faudrait pas que la notion de compétence en arrive à supplanter les classifications de fonctions et donc à évacuer la référence à la qualification elle-même et à celle d'ancienneté dans un nouveau type de négociations employeur-travailleur qui ne relève plus de la convention collective entre partenaires sociaux mais d'un rapport tout à fait interpersonnel.

Le portefeuille de compétences vise à renforcer l'arsenal dont dispose le travailleur sur le marché de l'emploi. Il se situe au carrefour des différentes méthodes d'acquisition des savoirs et permet d'ouvrir la porte à la validation et éventuellement à la certification, ce qui nécessite un système de reconnaissance sérieux des compétences

01.31 Bruno Van Grootenbrulle (PS): Inzake werkgelegenheid wordt de kostprijs van de overplaatsingen al te vaak op de loontrekkenden verhaald.

Tegenover de 'inzetbaarheid op de arbeidsmarkt' plaatsen wij de 'opleiding', vooral omdat de vraag naar gekwalificeerd personeel toeneemt.

In het kader van de vaardighedenportefeuille dient het recht op erkenning te worden gevrijwaard.

De verwijzing naar de vaardigheid moet worden behouden. De vaardighedenportefeuille biedt de mogelijkheid te valideren en zelfs te certificeren.

Voorts dienen diverse problemen zoals het geweld op de werkvloer en de oplossing van de sociale conflicten, te worden bestudeerd. Werkgevers en werknemers eisen dat dit laatste probleem snel wordt opgelost.

Het vereenvoudigen van de steunmaatregelen voor de werkgelegenheid is een andere prioriteit. De huidige complexiteit brengt de werkgevers in de war. Maar de specificiteit van de steun mag niet worden opgeofferd om de sociale bijdragen te verminderen. Wij steunen de opvattingen van de regering terzake.

De socialisten zijn verheugd dat de loongrens voor de werkloosheidsuitkeringen daadwerkelijk werd verhoogd. De

acquises par rapport à des référentiels de métier.

On entre ici bien entendu dans des compétences qui échappent au pouvoir fédéral mais nous plaçons pour la coordination entre les différents niveaux de pouvoir afin de dégager une véritable plus-value de ce concept de portefeuille de compétences, ainsi qu'une réelle complémentarité fonctionnelle des différentes institutions compétentes.

D'autres dossiers importants qui participent aussi à la qualité de l'emploi devront être examinés en 2002. Je pense notamment à la violence au travail, mais aussi aux conflits collectifs sociaux pour lesquels, en cas de procédure judiciaire, trois grands principes devront être respectés: la conciliation sociale préalable, le respect du contradictoire et la compétence exclusive des juridictions du travail.

Le monde du travail attend et exige rapidement une solution. Nous rappelons aussi que le premier ministre s'est engagé, lors de sa déclaration du 9 octobre, à régler cette problématique de la même manière que je viens d'évoquer.

Simplifier les aides à l'emploi octroyées aux entreprises est une autre priorité. Il existe pas moins de 19 plans d'embauche. Beaucoup d'employeurs sont souvent découragés par le manque de visibilité et de lisibilité des aides existantes. Ils ne savent pas toujours bien déterminer dans quelle situation ils se trouvent ni quelles conditions ils doivent remplir pour bénéficier d'une réduction des charges sociales.

Reste évidemment la question de savoir comment simplifier ces aides à l'emploi. Il ne faudrait pas, comme le réclament certains, qu'au sein d'un système quasi unifié, les aides accordées à des groupes cibles, ou encore pour la réduction du temps de travail, perdent leur spécificité au profit des réductions structurelles de cotisations patronales.

Répondre au défi du relèvement du taux d'activité des aînés passe par le développement de mesures préventives, pour les travailleurs encore actifs, et par des mesures incitatives, pour les autres, mais sur ce dernier point, toujours par rapport à leurs compétences, leur expérience et leur état physique. A cet égard, les orientations du gouvernement sont positives et nous les soutenons.

Enfin, un dernier mot sur les indemnités de chômage. Cela fait des années que les socialistes francophones demandent l'augmentation du plafond salarial. C'est chose désormais acquise et nous nous en réjouissons. Plafonner le salaire répond à une logique de solidarité mais laisser les maxima se détériorer pendant de longues années, c'est miner la crédibilité du volet assurantiel de notre sécurité sociale.

En ce qui concerne l'augmentation des taux d'indemnisation, nous demandons qu'à l'avenir, une attention particulière soit également réservée aux cohabitants en troisième période. Leur mode d'indemnisation au forfait est fondamentalement discriminatoire et contraire aux fondements de notre sécurité sociale.

Avant d'aborder le secteur des soins de santé et celui des pensions, je voudrais insister sur l'importance de la modernisation de la gestion de la sécurité sociale. Il s'agit d'un processus qui a été initié sous la

uitkeringen voor samenwonenden tijdens de derde periode, die nu een forfait krijgen, wat eigenlijk discriminerend is, moeten worden geherwaardeerd.

De modernisering van het beheer van de sociale zekerheid moet worden voortgezet zodat het zwartwerk op een meer efficiënte wijze kan worden bestreden en we over een statistisch instrument beschikken dat zekerder is.

Wat de gezondheidszorg betreft moet overleg worden gepleegd en moet worden onderhandeld. U hebt de onderscheiden actoren gevraagd dat ze hun verantwoordelijkheid op zich zouden nemen.

De besluiten van het tussentijds verslag zijn bemoedigend. Toch dient men zich te hoeden voor overhaasting.

Uit het verslag bleek dat er tussen de artsen en de ziekenhuisbeheerders een toenadering op het stuk van de verdeling van de kosten heeft plaatsgevonden. Naast de noodzakelijke besparingen trekt de regering 1,4 miljard uit voor nieuwe uitgaven, waaronder die voor de maximumfactuur. Deze maatregel is een instrument van sociale bescherming dat efficiënter is en meer gelijkheid brengt dan kortingen.

De oprichting van een Zilverfonds beantwoordt aan een noodzaak, maar de middelen vinden om het te financieren, kan een probleem zijn. Vermits de sociale zekerheid overheidstransfers heeft genoten is een billijke compensatie niet meer dan normaal. De overschotten in de sociale zekerheid moeten voor de gezondheidszorg worden aangewend. Tevens moet geïnvesteerd worden in onderwijs, opleiding en werkgelegenheid.

Het wettelijk pensioen dreigt in het

précédente législature et on n'insistera jamais assez sur son importance.

Nous nous réjouissons qu'au 1er janvier 2003, non seulement la déclaration immédiate à l'embauche sera généralisée mais la déclaration électronique multifonctionnelle à l'ONSS sera également d'application. Il s'agit incontestablement d'un instrument politique qui doit être compris comme un soutien à la politique sociale de notre pays. La modernisation de la gestion sociale permettra, à terme, de lutter plus efficacement contre le travail au noir mais aussi de disposer d'un matériel statistique plus fiable et plus rapide. Sur ce dernier point, c'est bien l'ensemble des recettes dans le cadre de la gestion sociale de la sécurité sociale qui sera entièrement reprofilé.

En ce qui concerne les soins de santé, nous sommes satisfaits, monsieur le ministre, que l'initiative gouvernementale ait respecté intégralement le modèle qui est au cœur même de notre assurance soins de santé, soit celui de la concertation et de la négociation. Vous avez décidé de passer à la vitesse supérieure en invitant les différents acteurs – les médecins, les mutualités mais aussi les gestionnaires d'hôpitaux – à prendre d'urgence leurs responsabilités pour 2002 et bien sûr pour les années à venir.

Même si nous déplorons l'échec des négociations au sein du groupe Perl sur le point précis des relations financières entre médecins et gestionnaires d'hôpitaux, les conclusions du rapport intermédiaire sont néanmoins encourageantes à plus d'un titre.

1. On ne peut que se réjouir de l'acceptation par le représentant du corps médical du principe de responsabilisation individuelle pour un large éventail de prestations prescrites dans les domaines de la biologie clinique, de l'imagerie médicale et des médicaments. Cependant, nous crions gare à la précipitation en la matière!

S'il est clair qu'un tel principe doit permettre à terme d'éviter des mesures linéaires, il est aussi clair que la concrétisation de ce principe demande une maturation suffisante. Il importe de ne pas se focaliser sur les seules données quantitatives mais d'intégrer, dans l'évaluation des pratiques, les données objectives de la patientèle en ce compris – et cela nous paraît essentiel – des caractéristiques de morbidité.

Pour nous, la responsabilisation doit être l'initiation d'un processus de qualité et non un instrument au service des seuls impératifs budgétaires. Il en va de même en ce qui concerne les traitements dits de routine en milieu hospitalier.

2. Le rapport traduisait un rapprochement des points de vue en ce qui concerne la répartition des coûts entre les médecins et les gestionnaires d'hôpitaux. La volonté d'aboutir semblait être présente. Nous ne pouvons dès lors que regretter que les négociations, certes techniquement complexes, et institutionnellement ardues, ne soient pas poursuivies dans un esprit de partenariat.

A côté des économies indispensables qu'il importera de réaliser pour éviter la mise en place d'une médecine à deux vitesses, le gouvernement a prévu de consacrer 1,4 milliard à des besoins nouveaux. Le volet positif est donc bien présent. Je citerai, par

gedrang te komen. Dat is niet wat wij willen.

Wat betreft het hoofdstuk volksgezondheid, vordert het wetsontwerp over de rechten van de patiënt goed. Initiatieven zoals de vaccinatiecampagne tegen meningitis C dragen onze goedkeuring weg.

Het verwachte wetsontwerp betreffende de maatschappelijke integratie ligt momenteel bij de Raad van State. Wij dringen erop aan dat de regering rekening houdt met de eisen van de verenigingen.

De verhoging van het bestaansminimum met 4 procent stemt zeker tot tevredenheid, maar de vooropgestelde stijging met 10 procent moet een prioriteit na te streven doelstelling blijven.

Tot slot zullen wij ook een waakzaam oog houden over de aangekondigde maatregelen ten behoeve van de grootsteden en de oorlogsslachtoffers: na de woorden is het nu tijd voor daden.

Dat zijn de grote uitdagingen voor 2002 en voor daarna. Met deze begroting worden, in een geest van sociale rechtvaardigheid, de modaliteiten vastgesteld voor de aanpassing van de arbeidsmarkt en onze sociale bescherming aan de veranderingen waarmee we geconfronteerd worden.

De strategie die uit dit alles naar voren komt, houdt in dat er in human resources geïnvesteerd moet worden.

De PS-fractie zal deze begrotingen goedkeuren opdat de regering de middelen zou hebben om haar doelstellingen te bereiken.

exemple, des efforts supplémentaires en faveur des hôpitaux à profil social, une attention accrue aux soins à domicile et, bien entendu, l'instauration de la facture maximum en soins de santé, qui bénéficiera à bon nombre de nos concitoyens en 2002.

Notre ambition est toujours, en cette matière, de renforcer l'accessibilité aux soins par une adaptation constante des règles à la réalité vécue au quotidien par les plus vulnérables de la société. D'autre part, si le maximum à facturer ne compensera pas pour chaque patient l'abandon du système des ristournes sur les médicaments remboursables, il constituera néanmoins un instrument de protection plus efficace et plus égalitaire.

Dans le secteur des pensions, la création et l'alimentation d'un Fonds de vieillissement ne répondent pas, selon nous, à un choix politique stricto sensu mais à une nécessité budgétaire. Une politique budgétaire axée sur l'avenir se doit d'être prudente. C'est le caractère non structurel et l'origine des moyens qui sont alloués à ce fonds qui peuvent poser un problème. Dans la mesure où la sécurité sociale a largement contribué, et avec succès, à l'assainissement des finances publiques, un juste retour des choses s'impose. Dans la logique de la gestion globale, les bonis de la sécurité sociale devraient être affectés à autre chose qu'au fonds de vieillissement. Je pense notamment aux soins de santé.

Par ailleurs, si l'augmentation considérable du degré de dépendance à laquelle on assistera dans les prochaines années exige une réserve démographique et donc des transferts ascendants, il importe aussi de ne pas déséquilibrer les moyens budgétaires disponibles entre les différentes générations. Ceci met en exergue toute l'importance de l'investissement dans l'éducation, la formation et l'emploi.

Le taux d'activité est également la condition du développement d'un deuxième pilier performant mais ici – nous aurons encore l'occasion d'en débattre avec le projet du gouvernement –, le danger existe de voir la pension légale rabotée, nivelée et peut-être même s'orienter vers une allocation de base pour tous les retraités.

Telle n'est évidemment pas notre option. Si les régimes sectoriels peuvent apporter leur pierre à l'édifice au niveau du développement futur d'un système de pensions financièrement équilibré, le premier pilier doit rester prioritaire.

En ce qui concerne les matières relevant de la santé publique, j'épinglerai quelques points particuliers qui ont retenu notre attention. Notre groupe se réjouit du fait que l'important projet de loi relatif aux droits des patients ait passé la rampe de la commission de la protection de la vie privée et soit inscrit en priorité à l'agenda des travaux de la commission de la santé. Une attention particulière doit être encore accordée à l'opérationnalité de l'agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire.

Ensuite, nous appuyons pleinement les mesures fédérales visant à créer un fonds anti-tabac, à renforcer notre politique en matière de drogue et à intervenir dans la campagne de vaccination contre la méningite C.

Enfin, nous saluons la volonté du gouvernement de ne pas répercuter

le financement des tests ESB auprès des agriculteurs. Dans le contexte particulièrement difficile que traverse cette profession, il est en effet logique et cohérent que ces tests soient financés par la collectivité. A cet égard, nous plaçons pour qu'une réglementation uniforme soit élaborée dans le cadre européen.

Quelques mots encore concernant la partie intégration sociale. Le futur projet de loi relatif à l'intégration sociale est actuellement soumis au Conseil d'Etat. Nous insistons pour que le gouvernement prenne en compte les recommandations formulées par les associations, comme le préconisait déjà le rapport général sur la pauvreté. Il convient, par un dialogue intense, de ne pas stigmatiser les minimexés par cette réforme, mais plutôt d'optimiser leurs chances de trouver un emploi ou une formation. L'augmentation substantielle de 4% du montant du minimex au 1er janvier 2002 est également un de nos sujets de satisfaction. L'objectif des 10%, malgré un contexte budgétaire difficile, doit être atteint afin de permettre à chacun de vivre dans des conditions de vie conformes à la dignité humaine.

Je terminerai en soulignant combien notre groupe reste attentif aux différentes mesures proposées, notamment en matière de politique des grandes villes ou encore pour les victimes de la guerre. Les intentions généreuses développées en commission doivent maintenant se concrétiser sur le terrain.

En conclusion, les budgets que je viens de parcourir définissent les grands enjeux de l'emploi et de la sécurité sociale pour 2002 et pour l'avenir. Dans un esprit de prévoyance et de justice sociale, ils déterminent clairement les priorités et les modalités de la nécessaire adaptation du marché du travail et de notre protection sociale aux profondes mutations auxquelles notre société est et sera confrontée dans les prochaines années. La stratégie qui se dégage est celle de l'investissement dans les ressources humaines à tous les niveaux. Pour renforcer la cohésion sociale, il ne s'agit plus de se focaliser uniquement sur le quantitatif mais, au contraire, d'intégrer une dimension qualitative dans les différentes politiques sociales.

Le groupe socialiste soutient les orientations prises pour 2002 et votera par conséquent les budgets afin de permettre au gouvernement de mettre en œuvre ses objectifs.

01.32 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, dames ministers, mijnheer de minister, collega's, vandaag voeren we in de plenaire vergadering de discussie over de beleidsbrieven en de begrotingen van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Leefmilieu en Pensioenen. Voor het derde opeenvolgende jaar staan we hier voor het jaarlijks terugkerende ritueel van de begrotingsbesprekingen.

Ik trap een open deur in wanneer ik stel dat de economische situatie waarin wij onderhavige begrotingen bespreken, grondig is gewijzigd sinds het begin van deze legislatuur. Sinterklaas of de kerstman zullen niet meer langskomen en het is dan ook de vraag of de paarsgroene regering nog wel geld genoeg zal hebben om al het beloofde snoepgoed uit te delen. De groenen hebben trouwens reeds eerder aangekondigd dat zij genoeg hebben van alle lastenverlagingen en zij zetten zelfs de belastingverlaging voor 2003 op de helling.

01.32 Koen Bultinck (VLAAMS BLOK): La situation économique a profondément changé depuis le début de cette législature. Le Père Noël ne passera donc pas et les friandises promises ne seront peut-être pas distribuées.

Avancé au mois de janvier 2002, le contrôle budgétaire sonnera l'heure de vérité. On évoque d'ores et déjà un déficit de 50 milliards de francs.

L'Etat social actif coûte cher à certains: le nombre de faillites et le taux de chômage augmentent. La

Wij zijn er dan ook van overtuigd dat, terwijl de regering nu de schijn nog hoog kon houden door een zogenaamd sluitende begroting in te dienen, de echte test zich zal aandienen bij de vervroegde begrotingscontrole van januari 2002. In verband met een begroting die nota bene nog moet worden goedgekeurd, circuleren nu al geruchten over tekorten van om en bij de 50 miljard Belgische frank voor 2002.

Trouwens, voor steeds meer mensen begint de actieve welvaartstaat een wel zeer wrange bijmaak te krijgen. Het aantal faillissementen en de werkloosheid stijgen. Aan de paarsgroene droom, waarbij men rustig kon genieten van de economische hoogconjunctuur, komt met andere woorden zeer snel en abrupt een einde.

Mijnheer de voorzitter, dames ministers, mijnheer de minister, collega's, na die algemene beschouwing ga ik uiteraard graag wat dieper in op enkele themata die in de respectieve beleidsbrieven worden aangereikt. Op 26 juni 2001 installeerde de regering de zogenaamde ronde tafel van de sociale solidariteit. De regering verklaarde destijds in haar typische jargon dat ze een grondig debat wou organiseren over de vraag hoe een actieve welvaartstaat aan iedereen, vandaag en in de toekomst, een passende sociale bescherming zou kunnen bieden. Een vaststelling die we alvast kunnen maken, is dat het aanvankelijke enthousiasme van de sociale partners over de te voeren discussie reeds flink is getemperd, doordat ook bij hen is doorgedrongen dat vele van de op 20 mei terecht geformuleerde sociale eisen niet zullen kunnen worden ingewilligd wegens de economische recessie.

De sinterklaaspolitiek van de regering zal wel moeten eindigen. Er zullen keuzes moeten worden gemaakt. Indien de belofte lastenverlaging wordt gehandhaafd – wat allicht noodzakelijk zal zijn om de liberale collega's aan boord van de coalitie te houden –, zal er wellicht geen geld meer zijn om de laagste sociale uitkeringen op te trekken. Vandaar dat het gevaar zeer reëel is dat de met zeer veel poeha aangekondigde ronde tafel van de sociale solidariteit zal worden herleid tot de zoveelste paarsgroene praatclub.

In de beleidsbrief van Sociale Zaken wordt melding gemaakt van het feit dat de bestrijding van de mensenhandel een belangrijke prioriteit vormt. Op zichzelf is hier uiteraard niets op tegen. Dat er ergens een link bestaat tussen mensenhandel en immigratieproblematiek zal voor veel logisch denkende mensen ook nog wel te begrijpen zijn. In zijn beleidsbrief ontwikkelt de minister echter een onjuiste argumentatie. Hij schrijft letterlijk, ik citeer: "Omdat de normale toegangswegen ingevolge strengere controles en directe immigratieregels sterk werden beperkt, zoeken steeds meer kandidaten hun toevlucht tot misdadige netwerken".

Hier volgt de Vlaams Blok-fractie uw argumentatie uiteraard niet meer, mijnheer de minister, integendeel. Mensenhandelaars kiezen er juist zeer graag voor naar België te komen, omdat zij weten dat de migratieregels hier zeer soepel zijn. België is voor hen een zeer gemakkelijk actieterrein. Als men dus echt iets wil doen aan de mensenhandel, moet men de intellectuele moed hebben om te kiezen voor een streng migratiebeleid.

Wij waren dan ook verheugd om donderdag laatstleden tijdens het vragenuurtje steun te krijgen voor onze analyse uit totaal onverdachte

coalition arc-en-ciel, qui espérait récolter les fruits de la croissance économique, voit son rêve s'envoler.

Le 26 juin, le gouvernement a mis sur pied la table ronde de la sécurité sociale. L'enthousiasme des partenaires sociaux s'est déjà sensiblement étiolé. Ils ont compris qu'il ne pourra être accédé à leurs exigences légitimes. Il faut faire des choix: si la réduction des charges est mise en oeuvre, les allocations les plus basses ne pourront être majorées.

La table ronde risque de se résumer à un énième groupe de discussion de la coalition arc-en-ciel: beaucoup de discours, mais peu de résultats!

Dans sa note de politique sur la solidarité sociale, la ministre évoque le problème de la traite des êtres humains. Notre analyse de ce fléau diffère radicalement de celle de la ministre. Notre pays connaît une réglementation en matière d'immigration particulièrement souple, de sorte que les trafiquants d'êtres humains en ont fait leur base opérationnelle favorite pour leurs pratiques criminelles. Pour le Vlaams Blok, le lien entre le trafic d'êtres humains et l'immigration clandestine ne fait aucun doute. Cette conception jouit désormais d'un soutien inattendu: le chef de groupe du VLD, M. Coveliers, et le substitut de Bruges, M. Van Damme, ont fait le même rapprochement.

La note de politique générale sur la Santé publique s'intéresse aux problèmes posés par le tabac. La ministre annonce un renforcement des contrôles dans le secteur horeca. Cependant, il n'y est guère question du problème de la drogue *stricto sensu*. Nous restons opposés à la légalisation des drogues douces. Aucune initiative législative n'a encore été prise pour adapter la loi du 24 février

hoek. Op een vraag van VLD-collega Coveliers aan de minister van Binnenlandse Zaken over Brussel als kruispunt van mensenhandel in Europa, antwoordde de minister inderdaad dat de controles aan onze buitengrenzen moeten worden versterkt. Collega Coveliers kreeg in zijn repliek een voor de VLD bijna een verdacht rechtse opstoot toen hij stelde: "Volgens mij moeten wij doelbewust, gericht en actief nagaan wie er in onze steden verblijft. Tegen wie hier illegaal verblijft, moeten wij optreden. Tegen de mensenhandelaars moeten wij optreden vooraleer zij hun handel kunnen uitvoeren".

Ook maandag laatstleden kwam er bijkomende steun voor onze visie. Niemand minder dan de Brugse substituut Van Damme stelde in de gesloten Senaatscommissie voor mensenhandel het volgende: "Als u de mensenhandel wil aanpakken, dan moeten wij de asiel- en migratiewetten nog wel wat verstrengen". Collega's, wij van het Vlaams Blok kunnen collega Coveliers en substituut Van Damme alleen maar bijtreden in hun scherpe analyse hoe de mensenhandel echt moet worden aangepakt.

Onder de veelzeggende titel "Drugs zijn een realiteit" wordt in de beleidsbrief voor Volksgezondheid aandacht geschonken aan de drugsproblematiek. Er wordt stilgestaan bij een verantwoord medicatiegebruik en bij een voorkomingbeleid inzake tabak. Voor dit laatste wordt zelfs de oprichting aangekondigd van een fonds voor de strijd tegen tabaksgebruik en wordt nogmaals melding gemaakt van scherpere controles in de horecasector. Rond de echte drugsproblematiek is het echter heel stil geworden sinds begin 2001 de federale beleidsnota inzake drugs door de Ministerraad werd goedgekeurd. Dit land beschikte sinds mei 1998 – de christendemocraten zaten toen nog in de regering – reeds over een richtlijn van de procureurs-generaal waarbij het bezit van cannabis met het oog op eigen gebruik een wanbedrijf is waaraan de laagste prioriteit in het vervolgingsbeleid wordt gegeven. Eerder reeds lieten wij deze regering blijken haar niet te zullen volgen in het legaliseren van soft drugs. Het is niet overbodig dit vanop deze tribune nogmaals te beklemtonen. Trouwens, vandaag moeten wij nog altijd vaststellen dat nog geen parlementair initiatief werd genomen om de wet van 24 februari 1921 betreffende het verhandelen van gifstoffen, slaapmiddelen en verdovende middelen aan te passen aan het nieuwe drugsbeleid. Het Vlaams Blok zal zich blijven verzetten tegen elke verdere versoepeling van het drugsbeleid. Wij scharen ons achter die zovele slachtoffers van druggebruik en zeggen daarom: drugs, nee bedankt. Wij scharen ons achter die vaders en moeders die zoon of dochter verloren als drugdode en zeggen daarom: drugs, nee bedankt.

Ieder jaar opnieuw zien wij dat moet worden gesproken over het gezondheidszorgberoep. Ook nu weer kondigt de minister van Volksgezondheid na de sensibiliseringscampagne van 2001 een nieuwe campagne aan om het beroep van verpleegkundige te promoten. Reeds vorig jaar uitte ik vanop deze tribune de vrees dat de uitvoering van het sociaal akkoord van 1 maart 2000 voor de verpleegkundigen onvoldoende zou zijn om het tekort aan beroepskrachten op te vangen. Blijkbaar hebben mijn woorden van toen niets aan actualiteitswaarde ingeboet. Het Vlaams Blok zal dus blijven aandringen op de herwaardering van het beroep van verpleegkundige, ongeacht het feit of zij actief zijn in de thuiszorg, de rusthuissector of de ziekenhuissector.

1921. Nous restons opposés à toute forme d'assouplissement de la loi sur les stupéfiants et nous nous rangeons du côté des victimes de la drogue et de leur famille.

La ministre de la Santé publique annonce une nouvelle campagne de promotion en faveur de la profession d'infirmier. A l'époque, nous avons déjà fait remarquer que l'accord social du 1er mars 2000 était insuffisant. Nous continuons à insister sur l'importance d'une revalorisation de la profession.

Le vieillissement de la population nous met face à un défi sur le plan social, défi qui ne concerne pas uniquement la viabilité du régime de pensions.

Ce gouvernement consacre trop peu d'attention aux mesures permettant de concilier travail et vie de famille. Le crédit-temps s'avère moins avantageux que l'interruption de carrière. Rien n'est par ailleurs prévu en ce qui concerne les soins de proximité.

Une politique de pensions saine doit s'accompagner d'une politique de natalité. Nous pensons entre autres à des mesures en matière d'allocations familiales, de garde d'enfants, etc.

Comment le gouvernement va-t-il pouvoir réaliser les versements annuels au Fonds de vieillissement? Nous sommes opposés au Fonds de vieillissement sous sa forme actuelle.

C'est un instrument purement étatique qui n'investit que dans des obligations et autres titres de l'Etat belge et qui, de la sorte, exhale de capiteux effluves belgicistes. De notre point de vue, c'est une raison suffisante pour nous opposer à ce fonds et pour plaider en faveur d'un fonds flamand.

De vergrijzing van de bevolking confronteert ons met een omgekeerde bevolkingspiramide. Dat plaatst ons voor een serieuze maatschappelijke uitdaging. Dan hebben wij het niet alleen over de leefbaarheid van onze pensioenstelsels. Daarom kan onze fractie niet anders dan betreuren dat ook door deze regering te weinig gezinsvriendelijke maatregelen worden genomen. Een beleid voeren waarbij enerzijds, arbeid en anderzijds, gezinsleven wordt verzoend, vraagt enige creativiteit. Het is dan ook vermeldenswaardig dat het nieuwe tijdscrediet voor een aantal mensen nu reeds duidelijk minder gunstig is dan het vroegere stelsel van de loopbaanonderbreking. Er zijn nu reeds opmerkingen van onder andere de werkgroep thuisverzorgers die zeggen dat de mantelzorgers, die bijvoorbeeld voor een ziek familielid zorgen, terzake in de kou blijven staan. Het nieuwe stelsel van tijdscrediet is in vergelijking met loopbaanonderbreking inderdaad beperkter in de tijd, de toegang tot het stelsel is moeilijker en bepaalde categorieën van werknemers zijn uitgesloten.

Een gezond pensioenbeleid voeren betekent ook dat men de moed moet hebben om een nataliteitsbeleid te voeren. Daarom eist het Vlaams Blok reeds langer dan vandaag dat werk wordt gemaakt van onder andere een forse verhoging van het kindergeld, de gelijkschakeling van de kinderbijslagen voor werknemers en zelfstandigen, de invoering van een opvoedersloon en van een merkbare verbetering van mogelijkheden op het vlak van kinderopvang.

Inzake het Zilverfonds is op dit moment nog niet duidelijk hoe de regering, gezien de tegenvallende begrotingscijfers, de afspraken inzake de jaarlijkse stortingen zal weten hard te maken. Principeel hebben wij trouwens niets tegen het systeem van schuldafbouw via het Zilverfonds. Het Zilverfonds, zoals het door deze regering werd geconcretiseerd, wijzen wij echter af omdat het een zuiver statistisch fonds is dat alleen op beleggingen in overheidspapieren is gericht. Bovendien is het alleen gericht op een definitieve Belgische verankering van de sociale zekerheid en het pensioenbeleid in het bijzonder. Daarom heeft onze fractie met haar gekende creativiteit reeds eerder gepleit voor de oprichting van een Vlaams goudfonds.

Positief is dat de regering voort werk maakt van de tweede pijler van de pensioenen en dat nu ook de zelfstandigen toegang krijgen tot fiscaal meer voordelige pensioenplannen.

Mijnheer de minister, dames ministers, collega's, het wordt stilaan een traditie dat in elk begrotingsdebat wordt teruggekomen op het sociaal statuut van de zelfstandigen. Een hele tijd terug werd professor Bea Cantillon met een ploeg experts aan het werk gezet met de vraag na te gaan in welke mate het sociaal zekerheidsstatuut van de zelfstandigen naar het statuut van de werknemers kan evolueren. Op dit ogenblik wachten wij trouwens nog steeds op het tweede deel van de studie inzake de pensioensector. Het Vlaams Blok kan alleen maar vaststellen dat de concrete, maar beperkte verbeteringen die ondertussen werden aangebracht geenszins in verhouding staan met de uitspraken van gewezen minister Gabriëls die destijds niet minder dan 10 miljard frank eiste om het statuut van de zelfstandigen te verbeteren. Waar is de tijd, liberale collega's? Uit respect voor de vele kleine zelfstandigen zal het Vlaams Blok op dezelfde nagel blijven

Le statut social des indépendants est un thème récurrent dans toutes les discussions budgétaires. Ce dossier ne semble pas progresser. Il y a un contraste très net entre les modestes améliorations qui ont été apportées au système et les promesses fabuleuses qui avaient été faites jadis par l'ancien ministre compétent pour le statut des indépendants, M. Jaak Gabriëls.

Les coûts de l'assurance-maladie augmenteront une fois de plus. Ce ne sera pas la première fois, tant s'en faut. N'est-il pas grand temps de prendre des mesures pour sanctionner les dépassements budgétaires systématiques? La commission Jadot propage les rapports les plus divers, mais c'est à peine si le gouvernement les prend en considération. Dans sa déclaration de politique générale, le premier ministre avait annoncé la création du groupe de travail Perl. Force est de constater, aujourd'hui, que ses travaux n'ont abouti à aucun résultat. Quelles mesures le gouvernement va-t-il proposer lui-même?

Nous prôtons depuis longtemps la scission de la sécurité sociale. Le président du VLD s'est récemment rallié à notre position à ce propos.

En tant que représentant de l'opposition éthique en Flandre, je voudrais me livrer à quelques commentaires sur les soins palliatifs et l'euthanasie. Je regrette le climat dans lequel ces questions sont traitées. Manifestement, le gouvernement craint qu'elles ne provoquent des dissensions dans sa majorité et veut donc régler ces dossiers au pas de course.

M. Valkeniers a dit, à sa façon, des choses très justes. Le gouvernement n'aurait pas l'intention de présenter des amendements à cette proposition.

slaan, totdat de zelfstandigen een echt menswaardig statuut hebben gekregen.

Reeds voor het derde jaar op rij worden wij met een budgetverhoging voor de ziekteverzekering geconfronteerd. In 2000 voorzag de begroting in 500 miljard frank. In 2001 werd in 542 miljard frank voorzien. Voor 2002 wordt 581 miljard frank uitgetrokken.

Als sociaal voelende partij is deze budgetverhoging voor ons aanvaardbaar, op voorwaarde dat er ernstig werk wordt gemaakt van het jaarlijks weerkerend fenomeen van de budgetoverschrijdingen. Ernstige maatregelen om de begroting te beheersen zijn noodzakelijk.

Mijnheer de minister, in uw beleidsnota vermeldt u dat de legitimiteit van de Belgische ziekteverzekering wordt verzekerd. Sta ons evenwel toe ons op dat vlak bijzonder kritisch op te stellen. Ook al verklaarde u vorige zaterdag, tijdens de algemene vergadering van de Socialistische Mutualiteiten, dat u – en ik citeer: "evenmin de hardnekkige praktijkverschillen die tussen Vlaanderen en Franstalig België bestaan met de mantel der liefde zal bedekken omdat dat een communautair taboe is", toch stellen wij vast dat de opeenvolgende besprekingen van het rapport-Jadot tot op heden niet veel soelaas brachten.

Reeds in zijn beleidsverklaring van oktober kondigde de eerste minister – bijzonder symbolisch in het Frans – de agenda voor verandering in de gezondheidszorg of de werkgroep-Perl aan. Deze werkgroep slaagde er niet in een aantal besparingsmaatregelen af te ronden. Het zou dan ook wenselijk zijn het Parlement enige uitleg te geven over welke maatregelen de regering uiteindelijk zelf zal nemen.

Het zal u niet verbazen, mijnheer de minister, dat mijn fractie niet langer gelooft in de legitimiteit van een op Belgisch niveau georganiseerde ziekteverzekering. Ons pleidooi voor een splitsing van de sociale zekerheid werd trouwens recent nog, uit onverwachte hoek, bijgetreden door een partijvoorzitter die zich plots en – allicht tot zijn eigen verwondering – herinnerde dat de letter V in de naam van zijn partij wel degelijk stond en staat voor Vlaams.

Mijnheer de voorzitter, dames ministers, mijnheer de ministers, in de beleidsbrieven wordt terecht enige aandacht besteed aan de problematiek van de palliatieve zorg. Vorige maandag nog wees professor Distelmans erop dat het risico bestaat dat de palliatieve teams in ziekenhuizen slechts op papier zullen bestaan.

Als vertegenwoordiger van de ethische oppositie in Vlaanderen wens ik tijdens deze begrotingsbespreking wat aandacht te besteden aan de in behandeling zijnde wetsontwerpen met betrekking tot de palliatieve zorg en euthanasie. Welnu, vanuit mijn fractie kan ik de parlementaire behandeling van deze aangelegenheden en de sfeer waarin dit gebeurt slechts betreuren. Blijkbaar is de meerderheid beducht voor de verdeeldheid in eigen rangen en wil men daarom alles op een drafje afhandelen. Ook deze middag stelden wij andermaal vast dat de PRL en de PS de vergadering van de commissie voor de Volksgezondheid ostentatief verlieten.

Op zijn typische manier deed de heer Valkeniers evenwel ernstige verklaringen. Hij wist ons onder meer langs zijn neus weg mee te

Le Vlaams Blok veut éviter que soit suscité un besoin artificiel en matière d'euthanasie. Il existe, en effet, des soins palliatifs pour soulager la douleur des patients. De nombreux cas d'euthanasie seraient rendus superflus si l'on accordait plus d'attention aux soins palliatifs. Une modification de la loi ne nous paraît pas nécessaire. Des unités de soins palliatifs devraient être créées dans le secteur des soins à domicile, des maisons de soins et de repos et des hôpitaux. La formation des médecins, des infirmières et des bénévoles devrait également englober les soins palliatifs.

Le moment choisi pour traiter ces propositions appelle des questions. Le secteur des soins palliatifs n'a jamais été développé correctement malgré des demandes pressantes et incessantes du personnel concerné. A présent que l'on souhaite imposer rapidement aux citoyens une loi sur l'euthanasie, bien des choses deviennent tout à coup possible en matière de soins palliatifs

Les soins palliatifs doivent pouvoir être administrés à l'endroit choisi par le patient lui-même.

Nous continuerons à nous opposer au remboursement des interruptions de grossesse dans des centres d'avortement.

Le Vlaams Blok rejettera cette partie du budget. La Belgique est un petit pays et chaque problème revêt un aspect communautaire. Les Wallons doivent devenir plus prudents, sous peine de courir droit à la catastrophe. Si la Wallonie s'obstine à vouloir obtenir gain de cause dans chaque dossier - La Poste, la SNCB, les immigrés, la Justice - la Flandre pourrait bien finir par lui couper les vivres.

delen dat de meerderheid niet van plan is welke amendementen ook op beide wetsontwerpen te aanvaarden.

Het Vlaams Blok schaart zich achter degenen die zo omzichtig mogelijk willen omspringen met de beëindiging van het menselijk leven. Wij willen vermijden dat een kunstmatige behoefte aan euthanasie zou worden aangekweekt. Wij zijn ons terdege ervan bewust dat er zich in bepaalde omstandigheden problemen kunnen voordoen, maar wij zijn van mening dat de huidige wetgeving in het algemeen en de behandeling van deze concrete noodsituaties dit niet verhindert. Derhalve is geen wetswijziging nodig.

Bovendien kunnen personen in ernstige levensnood het best worden geholpen binnen een stelsel van goed georganiseerde palliatieve zorgverstrekking. De inzet van de palliatieve zorg is immers een mogelijkheid om het lijden van mensen te overwinnen. Een vakkundige toepassing van palliatieve zorg zal de vraag naar euthanasie sterk verminderen. Dat blijkt overigens nu reeds uit diverse bronnen, ook uit Nederland. De getuigenissen die dokter Joke Groen-Evers die onlangs ging werken in een palliatieve peergroep, durfde te formuleren in de Artsenkrant van 16 november laatstleden, spreken boekdelen.

Ik citeer: "Er zijn een paar mensen aan euthanasie doodgegaan van wie ik denk, als ik toen wist wat ik nu weet, dan was het anders gelopen". De moderne technieken inzake pijnbestrijding zijn reeds ver gevorderd. Om de verschillende palliatieve diensten en afdelingen te coördineren, moet het palliatieve aspect van de zorgverstrekking tot een specialisme worden ontwikkeld. In de drie verschillende sectoren – thuiszorg, rust- en verzorgingstehuizen en ziekenhuizen – moeten palliatieve eenheden en netwerken worden ontwikkeld. Het Vlaams Blok is dan ook van mening dat we in de opleiding van artsen, verpleegkundigen, vrijwilligers en andere participanten meer en degelijker aandacht aan palliatieve zorg moeten schenken. Tevens moeten we de palliatieve zorg als een geïntegreerd deel van de totaalzorg beschouwen. Daarbij moeten de medische, psychische, familiale en pijnbestrijdende aspecten van deze discipline een samenhangend geheel vormen.

Collega's, het tijdstip waarop de voorstellen over palliatieve zorgen en euthanasie worden behandeld, roept daarnaast toch enige vragen op. Al jaren vragen mensen die zich in deze sector inzetten naar meer middelen en extra personeelsleden. Er werd nauwelijks en veel te beperkt gehoor aan gegeven, laat staan dat aan een wettelijk kader werd gedacht. Daardoor heeft de sector de palliatieve zorg nooit echt kunnen uitbouwen zoals zij dat had gewild. Een totaalvisie ontbrak in het verleden duidelijk. Plots werd alles mogelijk omdat de meerderheid een euthanasiewet had klaargestoomd die zo snel mogelijk door de strot van onze bevolking moet worden geramd. Wij zijn ervan overtuigd dat het wetsontwerp over de palliatieve zorgen geen harde garanties biedt voor een prioritair en toekomstgericht palliatief beleid, maar alleen een kader schept dat zal moeten wachten op de concrete budgettaire invulling. Hoewel wij vaststellen dat sommige collega's in het ontwerp slechts een glijmiddel zien om de euthanasietrofee binnen te halen, wil onze fractie zich niet uitsluitend negatief opstellen. Wij doen dit om louter principiële redenen. Wij zijn ervan overtuigd dat een goed uitgebouwd palliatief netwerk de vraag naar euthanasie sterk zal doen afnemen en wij

weten dat de palliatieve sector al lang ijvert voor de wettelijke inschrijving van het recht op palliatieve zorg.

Het uitgangspunt van het federaal palliatief plan van de regering is duidelijk. Het is de betrachting om de palliatieve zorg toegankelijk en beschikbaar te maken voor alle terminale patiënten. De zorg moet worden aangeboden op de plaats die de patiënt kiest, hetzij het ziekenhuis, hetzij het dagcentrum, hetzij thuis. Ook onze fractie dringt aan op een absolute keuzevrijheid in de plaats waar de zorg wordt toegediend. De aangekondigde besparingen op de palliatieve zorg in de rust- en verzorgingstehuizen dienen dan ook dringend te worden opgeheven.

Mijnheer de minister, in hetzelfde kader, als woordvoerder van dezelfde ethische oppositie in Vlaanderen, zullen wij ons blijven verzetten tegen een betere terugbetaling van abortus in abortuscentra. Ik sluit mij graag aan bij een lezersbrief van dokter-gynaecoloog Decler, die verscheen in het Laatste Nieuws van 13 december 2001. Ik citeer: "Met verbijstering heb ik vernomen dat minister van Sociale Zaken Vandenbroucke nu plots een budget heeft gevonden van 150 miljoen ter ondersteuning van de abortuscentra. Enkele dagen voordien is een budget van gelijke orde in het kader van de terugbetaling van IVF afgewezen wegens budgettaire moeilijkheden van de regering. Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de minister vindt dat abortus moet evolueren naar de goedkoopste vorm van anticonceptie in België, terwijl ouders die moeilijkheden hebben om kinderen te krijgen volledig moeten opdraaien voor de kosten van deze zeer dure behandeling. Dit is op het randje van het onmenselijke, mijnheer Vandenbroucke". Einde citaat.

Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik wil mijn begrotingspleidooi afronden met een motivatie van onze duidelijke tegenstem. Vanuit mijn revolterend flamingantisch karakter grijp ik terug naar een citaat van een partijvoorzitter die soms wel eens de behoefte voelt om de schijn hoog te houden dat de V in zijn partijnaam voor Vlaams staat. Ik citeer hem uit een interview in De Standaard van vrijdag 14 december 2001: "België is niet erg groot, maar het zijn twee landen, twee publieke opinies, twee mentaliteiten. Elk dossier, elk probleem is communautair: gezondheid, postkantoren, politie, NMBS. In het begin wilde ik zoets niet geloven; nu begin ik elke analyse met de vraag waar de communautaire weerhaken zitten. Ik weet wel dat Vlaanderen nog steeds te veel toegeeft aan Wallonië om het land in stand te houden. Wallonië moet beseffen dat het zo niet verder kan, anders vliegen ze op een dag met hun kop tegen de muur".

Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, dit waren enkel bemerkingen die ik over de voorliggende begroting wilde maken.

01.33 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik zal mij beperken tot een paar concrete reacties op de beleidsnota in verband met Sociale Zaken en Volksgezondheid.

Net als in een gewoon huishouden, geldt ook in de staatshuishouding het oude en actuele gezegde "de tering naar de nering zetten". Wat de gezondheidszorg betreft, komt het er dan op aan de beschikbare

01.33 Anne-Mie Descheemaeker (AGALEV-ECOLO): En matière de soins de santé également, il faut vivre selon ses moyens c'est-à-dire qu'il faut limiter les dépenses sans que cela nuise pour autant à la qualité des soins. A cet effet, des choix s'imposent.

middelen zo efficiënt mogelijk te gebruiken, zonder evenwel afbreuk te doen aan kwaliteit of toegankelijkheid. De maatregelen die opgenomen zijn in de recent goedgekeurde gezondheidswet zijn ontegensprekelijk een stap in de goede richting, maar het succes daarvan hangt grotendeels af van de concrete uitvoeringsbesluiten.

In de voorliggende begroting worden keuzes gemaakt, maar net als in een huishouden is de keuze van de ene niet noodzakelijk ook de keuze van de andere. Bovendien zijn de ambities groter dan de mogelijkheden. Straks, met nieuwjaar, zal iedereen elkaar gewoontegetrouw weer een goede gezondheid toewensen. Maar, gezondheid is niet alleen de afwezigheid van ziekte; gezondheid is een toestand van fysisch, sociaal en psychisch welzijn. Gezondheid is dus meer dan puur medische zorg.

De Wereldgezondheidsorganisatie waarschuwt voor het feit dat de problemen op het vlak van geestelijke gezondheidszorg exponentieel toenemen. Het beleid moet en zal dus extra aandacht en middelen besteden aan de geestelijke gezondheidszorg en de psychiatrische zorgverlening. Aansluitend wil ik hier de aandacht vragen voor de chronisch psychiatrische patiënten die niet meer in een of andere dienst opgenomen zijn, maar die nood hebben aan een aangepaste opvang, teneinde intramurale dagtherapie of heropname te vermijden of minstens uit te stellen. Tot op vandaag is evenwel in geen enkele structurele erkenning of financiering voorzien voor die dagactiviteitencentra waar arbeid, zorg voor psychiatrische patiënten, één van de aangeboden functies is. De bestaande initiatieven zijn gewoon gegroeid vanuit de centra voor beschut wonen en overleven moeizaam en onzeker, dank zij de steun van vrijwilligers, sponsors en dergelijke.

De minister wenst binnenkort met een twaalfstal pilootprojecten te starten, maar het is essentieel dat de overheid arbeidszorg in de geestelijke gezondheidszorg valoriseert over de verschillende bevoegdheden en beleidsniveaus heen. Het gaat hier immers zowel over welzijn en werkgelegenheid als over Volksgezondheid en Sociale Zaken. Naast de erkenning en financiering van het systeem blijven er nog knelpunten. Wat is immers de rechtspositie op het vlak van RSZ, verzekering en fiscaliteit van mensen die uitkeringsgerechtigd zijn en een dagelijkse activiteit, met weliswaar kleine vergoeding, uitoefenen.

Een tweede knelpunt is de thuisverpleging. In de begroting Sociale Zaken wordt 570 miljoen frank uitgetrokken voor de diensten thuisverpleging die met loontrekkers werken. Zelfstandige verpleegkundigen worden uitgesloten. In de feiten betekent dit een financiering van de structuren en de werkingskosten. De zorgverlening als dusdanig wordt immers via nomenclatuurverstrekingen betaald. 50% van de verpleegkundige thuisverstrekingen worden echter door zelfstandigen geleverd. Ik vind dat er sprake is van discriminatie. Gelijk werk genereert geen gelijk loon. Als zelfstandigen instaan voor continuïteit en permanentie, voor administratieve verplichtingen, voor samenwerking met huisartsen, andere paramedici en zorgverleners, voor vorming en bijscholing kan ik niet begrijpen waarom dit financieel onderscheid wordt gemaakt. Wie kiest voor thuisverpleging als zelfstandige ervaart dat de sociale bescherming stukken minder is. Er zijn geen premies voor anciënteit en evenmin loonindexeringen. Administratie, teamoverleg, bijscholing moeten in de vrije tijd gebeuren. Ik dring erop

Parmi mes priorités, je citerai assurément les soins de santé mentale. L'accroissement des soins pour les malades mentaux soulève immédiatement des questions concernant l'emploi, la sécurité sociale, la santé publique, etc.

Les soins à domicile constituent une autre pierre d'achoppement. Les indépendants qui s'acquittent de cette noble tâche peuvent prétendre à un statut social plus avantageux.

Actuellement, l'on accorde également beaucoup d'attention à l'accompagnement des patients en phase terminale. Les moyens sont encore insuffisants. Une opération de rattrapage est tout particulièrement nécessaire pour les maisons de repos.

La CCT n° 26 octroie une subvention aux entreprises du secteur privé pour compenser le rendement plus faible des personnes handicapées employées par l'entreprise. Dans le secteur public, une telle réglementation n'existe pas, de telle sorte que les handicapés ont moins de chances d'y être engagés. Les pouvoirs publics devraient pourtant montrer l'exemple.

La santé ne sous-entend pas seulement l'absence de maladies. Elle dépend également d'une alimentation sûre, d'un environnement propre, d'une situation professionnelle et privée convenable, de la sécurité sur les routes, etc. Une politique qui incorpore tous ces éléments met en place les éléments d'une santé durable des citoyens. Une telle politique ne coûte pas forcément plus cher. La note de politique est heureusement attentive à tous ces éléments.

aan dat de betrokken ministers een systeem uitdokteren dat ervoor zorgt dat deze elementen ook voor zelfstandigen worden gehonoreerd, voor zover ze in dezelfde mate gebeuren.

Een derde item is het recht op kwaliteit van leven in de laatste levensfase. De voorbije jaren werden inspanningen geleverd voor de uitbouw van de palliatieve zorg. Alhoewel het budget tussen 2000 en 2002 verdubbeld werd, ben ik ontgoocheld over het budget dat volgend jaar zal worden toegewezen en slechts 0,5% bedraagt van het totale budget voor gezondheidszorg. Vooral de rustoorden die reeds in het verleden de minste aandacht kregen, worden onderbedeeld. Een inhaalbeweging terzake is dringend nodig.

Mijn laatste kritiek heeft betrekking op de tewerkstelling van gehandicapten. In de private sector bestaat de CAO 26 waarbij een werkgever van het reguliere circuit een proportionele loonkostensubsidiëring ontvangt voor het eventueel minder rendement van de persoon met een handicap. Dit systeem is echter niet van toepassing in de openbare sector. Op die manier krijgen mensen met een minder rendement wegens een handicap geen kans op tewerkstelling in de openbare sector. Het Copernicus-plan houdt evenmin rekening met deze problematiek. Performantie is hier de norm. De overheid heeft, mijns inziens, een voorbeeldfunctie te vervullen, ook al zou het opgelegde quotum van tewerkgestelde gehandicapten bereikt zijn, misschien zelfs met mensen die 100% renderen.

Mijnheer de voorzitter, dames minister, mijnheer de minister, gezondheid betekent niet alleen afwezigheid van ziekte. Gezondheid wordt in belangrijke mate mee bepaald door andere elementen zoals veilig voedsel, een gezond milieu, een gepaste woon-werk- en leefomgeving, veilig verkeer en een voldoende inkomen. We kunnen slechts spreken van een duurzaam gezondheidszorgsysteem op voorwaarde dat een beleid al deze elementen implementeert. Een dergelijk beleid moet niet noodzakelijk meer kosten omdat het andere kosten vermijdt. Wat zijn immers niet de kosten van één zwaargewond verkeersslachtoffer of van een opname wegens salmonellabesmetting of asbestose of astma.

Gelukkig stel ik vast dat de beleidsnota en de begroting 2002 met deze verschillende elementen rekening houdt.

01.34 Greta D'Hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de regering Verhofstadt stelde de uitbouw van de actieve welvaartsstaat als de centrale doelstelling van het te voeren sociaal-economisch beleid. Voor mij is de toetssteen van de actieve welvaartsstaat het behoud en de creatie van werkgelegenheid, de tewerkstelling voor iedereen, met bijzondere aandacht voor de kansen op tewerkstelling voor de zwakste groepen op de arbeidsmarkt, een tewerkstelling die arbeid en gezin, of arbeid en de kwaliteit van het leven harmonieus laat samengaan, het inschakelen van nieuwe arbeidsvormen in het begrip "economische arbeid" en van niet-arbeid arbeid maken. De actieve welvaartsstaat is het wettelijke stelsel van sociale zekerheid verder uitbouwen tot een stelsel waarbij solidariteit en verzekering elkaar in evenwicht houden. Het is sociale uitkeringen toekennen die de evolutie van de welvaart van de andere bevolkingsgroepen volgen. Het is kwalitatief hoogstaande, voor iedereen toegankelijke gezondheidszorg aanbieden, die betaalbaar is, zowel voor de patiënt

01.34 Greta D'Hondt (CD&V): La réalisation de l'Etat social actif est le cheval de bataille de l'actuel gouvernement. Pour ma part, un Etat social actif doit être organisé sur la base du principe du maintien et de la création d'emplois pour tous. Le travail et la vie sociale doivent être en harmonie. Le régime légal de sécurité sociale doit être développé davantage afin d'équilibrer l'aspect social et l'aspect « assurance ». L'Etat social actif suppose que tout soit mis en oeuvre pour promouvoir au

als voor de solidariteit. Het is eveneens de financiering van de sociale zekerheid veilig stellen, ook in het licht van de vergrijzing van de bevolking.

Halfweg deze legislatuur is de toetssteen van het sociaal-economisch beleid van deze paars-groene regering niet het feit dat iedere minister iedere dag tien keer de term “actieve welvaartsstaat” in de mond heeft genomen. De toetssteen voor de paars-groene regering en voor de actieve welvaartsstaat die men bepleit is wel – niet alleen bij economische hoogconjunctuur, maar vooral bij economische inzinking – of alle economische en conjuncturele mogelijkheden optimaal werden benut om het ondernemen aan te moedigen, om de tewerkstelling maximaal te laten uitgroeien en om onze sociale zekerheid én sociaal én zeker te houden voor de toekomst.

Als ik de realisaties van deze regering na twee jaar bekijk, kan ik slechts vaststellen dat tijdens de twee zomerse jaren van de hoogconjunctuur, de krekel alleen maar heeft gezongen tot er in mei, juni van dit jaar tekenen van een economische herfst aan de horizon verschenen. De krekel zong echter voort, zonder plannen te maken voor de winter, die onvermijdelijk op de herfst volgt. Integendeel, in juli kondigde eerste minister Verhofstadt in de Kamer nog een nieuwe zomer aan. Nu er een sombere winterperiode is aangebroken zingt de krekel niet meer, maar lijkt zijn lied stilaan op een kakofonie.

De CD&V verwijt de regering-Verhofstadt dat tijdens de periode van de hoogconjunctuur, er geen maatregelen zijn genomen om mogelijke economische opdooffers op te vangen. De hoogconjunctuur werd volgens ons onvoldoende benut om de belangen van de werkende bevolking en van de economie – en dat is toch de actieve welvaartsstaat – toekomstgericht aan te pakken. De regering heeft de mogelijkheden van twee jaar hoogconjunctuur onvoldoende benut. De sinterklaas- en kerstmanpolitiek – iedere minister zijn pleziertje en iedere partij haar dossiertje – van de voorbije twee jaar niets te maken met de actieve welvaartsstaat, maar met verzuim.

Na een periode van uitzonderlijk hoge economische groei zijn we thans voor het eerst in 20 jaar in een algemene recessie beland. Zo stelt ook de OESO. Nog volgens de OESO zal pas in 2003 opnieuw sprake zijn van een normale groei.

De groeivertraging is niet uitsluitend toe te schrijven aan de gebeurtenissen van 11 september 2001. Reeds in het voorjaar werd duidelijk – we hebben daar in de commissie voor de Sociale Zaken aandacht voor gevraagd – dat het op economisch vlak bergafwaarts ging. Wij konden dat onder meer merken aan de verminderde afname van de werkloosheid, aan de stijging van de tijdelijke werkloosheid om economische redenen en de afname van de vraag naar interim-arbeid.

De beleidsbrieven, zowel voor werkgelegenheid als voor sociale zaken, gaan aan die economische realiteit volgens ons iets te gemakkelijk voorbij. De ministers hebben voor de beleidsbrieven de inspiratie te weinig uit de wijzigende omstandigheden gehaald, alsof ook met het geld de inspiratie is opgedroogd. De beleidsbrieven beperken zich hoofdzakelijk tot de herhaling van wat in de voorgaande twee jaar werd gelanceerd. Wij hebben niet gearzeld om te zeggen wanneer daar goede ideeën bij zaten. In de voorbije twee

maximum l'emploi et préserver la sécurité sociale, tant en ce qui concerne l'aspect social qu'en ce qui concerne l'aspect sécurité.

La cigale n'a toutefois chanté que pendant l'été de la haute conjoncture. A présent, alors qu'un hiver plus sombre s'annonce, on ne l'entend plus. On n'a pas suffisamment profité de la période de haute conjoncture pour améliorer la situation des travailleurs et promouvoir l'emploi. Selon l'OCDE, nous connaissons la première période de basse conjoncture depuis vingt ans. Et cela n'est pas dû exclusivement aux événements du 11 septembre. Les premiers signes de la récession étaient en effet déjà perceptibles au printemps de cette année.

Les notes de politique générale relatives à l'Emploi et aux Affaires sociales font l'impasse sur cette réalité économique changeante. Elles ne constituaient qu'une resucée des idées lancées au cours des deux dernières années. Si certaines initiatives méritent d'être saluées, les notes de politique générale auraient dû prévoir davantage de mesures en vue de préparer notre pays aux temps plus difficiles qui s'annoncent.

La note de politique générale relative à l'Emploi n'a pas apporté suffisamment de réponses aux problèmes auxquels sont confrontés les acteurs sur le marché de l'emploi. En période de haute conjoncture, l'équipe au pouvoir n'est pas parvenue à empêcher que des jeunes se retrouvent dans le circuit du chômage et que des travailleurs âgés perdent leur emploi. Elle n'a pas davantage réussi à réaliser bon nombre de mesures sociales qu'elle avait annoncées, telles que des mesures de protection des travailleurs ou la réduction des fossés entre vie privée et vie professionnelle ou salaire brut et

jaar zijn er dus wel goede maatregelen genomen, maar de beleidsbrieven hadden ons meer perspectieven moeten bieden om de minder gunstige periode tegemoet te treden.

Op het einde van de voorstelling van de beleidsnota over de werkgelegenheid zei minister Onkelinx dat de regering ook inzake werkgelegenheid op de ingeslagen weg voort zou gaan. Nochtans konden we met eigen ogen de economische inzinking vaststellen. Maar ach, "tout va très bien, madame la marquise". De beleidsbrief en de begroting ter verantwoording van de overheidsuitgaven, die door de regering en de minister van Werkgelegenheid ingediend werden, beperken zich hoofdzakelijk tot de opsomming van en de commentaar bij een aantal reeds genomen maatregelen, waarvan er nog verschillende ten uitvoering moeten worden gebracht.

Wij waren ontgoocheld door het feit dat de beleidsbrief onvoldoende antwoorden gaf op de uitdagingen, waarvoor alle actoren op de arbeidsmarkt zich vandaag geplaagd zien. De vele slachtoffers van de bedrijfssluitingen, de werknemers die vandaag opnieuw vrezen voor het verlies van hun job en degenen voor wie de werkgelegenheidstrein weer eens voorbij dreigt te rijden – vaak de zwaksten in de samenleving – vinden te weinig houvast in het vooropgestelde regeringsbeleid.

De regering kon tijdens de hoogconjunctuur niet vermijden dat jongeren in de werkloosheid verzeild raakten en dat oudere werknemers uit het arbeidsproces werden gestoten. Zij slaagde er niet in in te spelen op maatschappelijke evoluties, waarbij niet-arbeid evolueert tot volwaardige arbeid. Het bewijs daarvan is het uitblijven van een volwaardig statuut voor onthaalouders en het uitblijven van een werkelijke diensteneconomie. Zij slaagde er niet in alle werknemers in geval van bedrijfssluiting voldoende te beschermen door de opdrachten van het Fonds voor Sluiting te verruimen. Zij slaagde niet in de werkelijke administratieve vereenvoudiging, noch in effectieve maatregelen om gezins- en beroepsleven beter op elkaar af te stemmen. Zij slaagde er niet in om de werkgelegenheid in en de mogelijkheden van uitbouw van de social-profitsector te versterken en de loonkosten te verminderen tot op het niveau van onze belangrijkste handelspartners.

Behalve voor de allerlaagste lonen, is men er niet in geslaagd de afstand tussen het bruto- en het nettoloon te verkleinen.

De werkloosheidscijfers zijn een goede sociaal-economische indicator. Vanaf 1995 vertoonde de werkloosheid vooral in Vlaanderen een forse daling met een gemiddelde van 10% per jaar. Aan deze trend kwam in september van dit jaar een plots einde. Voor het eerst in zeven jaar steeg de werkloosheid in Vlaanderen. In september 2001 telde België 278.879 werkzoekenden. Daarnaast ontvingen 116.631 schoolverlaters een wachtuitkering. Na twee jaar van economische hoogconjunctuur zijn er nu 395.510 personen op zoek naar werk. Dit is geen "tout va très bien", het is veeleer een catastrofe, madame la ministre.

Voor de laaggeschoolden moet de actieve welvaartstaat waarschijnlijk nog worden opgestart. Vorig jaar had 59% van de laaggeschoolden tussen 25 en 59 jaar een job tegenover 88% van de hogeschoolden. Opvallend is ook het verschil tussen mannen en

salaire net.

Depuis 1995, la Flandre avait connu une diminution progressive du chômage. En septembre 2001, cette tendance à la baisse s'est brutalement interrompue. Pour la première fois en sept ans, les chiffres du chômage se sont remis à grimper.

Au terme de deux années de haute conjoncture, 395.510 personnes sont en quête d'un travail. Ceci n'est donc pas une bonne nouvelle. Ce sont surtout les personnes peu qualifiées, les femmes et les personnes de plus de 50 ans qui éprouvent des difficultés à se faire une place sur le marché du travail. Entre juin 2000 et juin 2001, le taux de chômage a augmenté globalement de 2,41 %. Pour les chômeurs âgés, cette augmentation s'élève même à 9 %.

vrouwen. Slechts 41% van de laaggeschoolde vrouwen heeft na twee jaar hoogconjunctuur een baan gevonden. Bij de 50-plussers heeft slechts 30% van de laaggeschoolden een job, terwijl in diezelfde leeftijdsgroep 63% van de hogeschoolden nog aan het werk is. Dit fenomeen is in Wallonië nog sterker. C'est une catastrophe, madame la ministre.

Wat de oudere werklozen betreft, is het palmares na twee jaar hoogconjunctuur evenmin fraai. In oktober 2001 waren er 174.213 werklozen ouder dan 50 jaar. Dat zijn er 12.000 meer dan in oktober 1999. Tussen juni 2000 en juni 2001 nam de volledige werkloosheid toe met 14.334 eenheden, of met 2,41%. Voor de oudere werklozen was dat 9%. De actieve welvaartstaat gaat aan hen voorbij. Dit is niet fraai, madame la ministre.

Voor de werkgelegenheidsgraag liggen de Europese doelstellingen vast.

01.35 Laurette Onkelinx, ministre: Dans la discussion que nous avons eue en commission des Affaires sociales, a-t-il été une seule fois question de cela? Au contraire, n'ai-je pas mis en évidence les politiques qui fonctionnaient bien? Je ne comprends pas la tonalité de votre intervention.

01.36 Greta D'Hondt (CD&V): Mevrouw de minister, als de gegevens die ik geef fout zijn, heb ik er geen enkel probleem mee dat u mij tegensprekt.(...) Ik kan deze cijfers natuurlijk ook op een vrolijkere manier brengen, als u dat wil. Niet dat ik ze zal zingen, want dan verlaat zelfs de laatste aanwezige deze zaal!

De cijfers die ik hier naar voren breng, heb ik tijdens de vorige legislaturen en tijdens de laatste twee jaar bijgehouden. Men mag mij zeggen dat ze niet kloppen en dat de groep van de oudere werklozen verkleind is.

U mag beweren dat wat ik vertel, niet juist is. Daar heb ik geen enkele moeite mee, mevrouw de minister. Ik geef u enkel mijn boodschap, waarvan ik overtuigd ben dat ze correct is.

Volgens de Europese doelstellingen moet België een werkgelegenheidsgraad van 70% te bereiken, voor de vrouwen een van 60% en voor de oudere werknemers een van 50%. Er zal nog heel wat moeten gebeuren vooraleer wij die cijfers halen. Dat heb ik zopas nog met het cijfer in verband met de oudere werklozen aangetoond.

Hiermee kom ik tot mijn kritiek op de startbanen. Bij de invoering van de startbanen werd aangekondigd dat ze het instrument bij uitstek waren waardoor jongeren, inclusief de schoolverlaters, nooit meer werkloos zouden worden, of toch niet lang werkloos zouden zijn. Voor die startbanen werd 4 miljard frank federaal geld op tafel gelegd. Een studie van het VEV daterend van begin 2001 – ik laat het aan u over om over de waarde van de studie te oordelen – wees uit dat 88% van de bedrijven evenveel jongeren zouden hebben aangenomen, ongeacht de startbanen.

01.37 Laurette Onkelinx, ministre: J'ai toujours répondu au VEV. Il

01.35 Minister **Laurette Onkelinx**: Ik begrijp niet wat u zegt: ik heb nooit gezegd dat er geen verbetering mogelijk is.

01.36 Greta D'Hondt (CD&V): Vous pouvez franchement me le faire savoir si les données sur lesquelles je me base ne sont pas exactes. J'ai soigneusement recueilli ces données au cours de la présente législature et de la précédente et je suis convaincue de l'exactitude de ce que j'avance.

Nous devons encore consentir de sérieux efforts avant d'atteindre la norme européenne en matière de degré d'activité, qui est de 70% toutes catégories confondues, de 60% pour les femmes et de 50% pour les chômeurs âgés.

Le système des conventions de premier emploi serait le moyen idéal pour éviter aux jeunes, surtout aux moins qualifiés, de se retrouver au chômage ou, à tout le moins, d'y rester pour une longue durée. Le gouvernement fédéral a dégagé quatre milliards de francs à cet effet. Une étude réalisée par le VEV révèle cependant que 88 pour cent des entreprises auraient de toute manière engagé des jeunes, avec ou sans conventions de premier emploi.

01.37 Minister **Laurette Onkelinx**:

existe des aides à l'embauche des jeunes visant à leur offrir un autre horizon que le chômage. Nous n'avons jamais prétendu les engager pour une durée indéterminée. L'objectif est de leur donner une première expérience professionnelle, de les former. Le VEV prétend ne pas avoir besoin des aides à l'emploi. Dois-je en déduire qu'en général les entreprises n'ont pas besoin de soutien à l'emploi? Ne dois-je pas m'engager dans un processus de simplification des aides? Ne faut-il pas s'engager dans le soutien au plan visant la diminution du coût du travail, notamment pour les groupes à risque?

Vous avez signalé qu'il fallait investir davantage dans les groupes à risque. On élabore des plans avec des aides supplémentaires pour les groupes à risque, et vous vous référez à une étude du VEV prétendant que nous n'en avons pas besoin. Je ne comprends pas!

Ik heb het VEV altijd een antwoord gegeven.

Mag ik dan geen steunmaatregelen en plannen uitwerken voor jongeren en risicogroepen, of een proces op gang brengen om de steunmechanismen te vereenvoudigen? Ik begrijp werkelijk niet waar u naar toe wil.

01.38 Greta D'Hondt (CD&V): Ik zal de studie van het VEV laten voor wat ze is en ik zal mijn eigen cijfers voorleggen, mevrouw de minister. U weet dat ik voorstander ben van werkgelegenheidsmaatregelen. Ik heb ze in de vorige legislatuur verdedigd en ik verdedig ze nu ook. De werkgelegenheidsmaatregelen moeten in de praktijk worden aangewend voor diegenen voor wie ze bedoeld waren. De startbanen hadden als doel om de jongeren uit de werkloosheid te halen, met de nadruk op de laaggeschoolden. Uit de gegevens van de maand oktober stel ik vast, zonder mij hierover te verheugen – integendeel – dat de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen bij de jongeren onder de 25 jaar stijgt en dat in Vlaanderen 21.479 jongeren en in Wallonië 39.941 jongeren, geen werk hebben.

Hierdoor beland ik bij mijn berekeningen in verband met de startbanen.

01.38 Greta D'Hondt (CD&V): Je me baserai donc dorénavant sur mes propres chiffres. Je suis largement favorable aux mesures de promotion de l'emploi, à condition qu'elles soient mises en oeuvre d'une manière efficace. Les conventions de premier emploi doivent permettre aux jeunes de décrocher un job mais force est de constater que le nombre de jeunes chômeurs est en hausse tant en Flandre qu'en Wallonie.

01.39 Laurette Onkelinx, ministre: Les comités subrégionaux parlent de pénurie, notamment pour Rosetta, et disent qu'il ne faut plus engager des jeunes sortis il y a moins de six mois de l'école, mais plutôt des jeunes de moins de trente ans. Ce sont parfois des messages difficiles à décrypter convenablement...

01.39 Minister Laurette Onkelinx: Volgens subregionale tewerkstellingscomités is er een tekort.

01.40 Greta D'Hondt (CD&V): Misschien vertonen er zich tekorten op de arbeidsmarkt, maar dan niet voor degenen voor wie de startbanen waren bedoeld, met name de laaggeschoolden. Ik geef u de cijfers van de werklozen voor Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Vergeten we niet dat de startbanen bedoeld waren om vooral de laaggeschoolden aan het werk te helpen en om te voorkomen dat wie met een lager diploma afstudeert, in de werkloosheid verzeild geraakt. Ik stel vast dat in oktober 2001 er 8.960 lopende startbaanovereenkomsten met laaggeschoolden zijn gesloten, terwijl 49.869 laaggeschoolde werklozen niet aan de bak kwamen. Mijn conclusie luidt dat slechts 15,2% van de laaggeschoolde werklozen, jonger dan 25 jaar, een startbaan te pakken kreeg. Hiertegenover staat dat er 17.492 hooggeschoolden aan een startbaan zijn geraakt. Nog 4.156 hooggeschoolden bleven werkloos, wat betekent dat 81% van de hooggeschoolde werklozen in een startbaan kon beginnen. Wij moeten onze werkgelegenheidsinstrumenten, waaronder de startbanen, heroriënteren naar de doelgroep waarvoor ze bestemd zijn. De laaggeschoolden zijn immers grotendeels werkloos gebleven en profiteren dus maar voor een beperkt deel van de startbanen.

01.40 Greta D'Hondt (CD&V): Le marché du travail connaît peut-être des pénuries mais pas en jeunes peu qualifiés, auxquels le système des conventions de premier emploi était destiné. 8960 personnes peu qualifiées ont bénéficié du système, tandis que 49.869 sont restées au chômage. 15,2 pour cent seulement des chômeurs peu qualifiés ont donc pu obtenir un premier emploi par le biais des conventions. 81 pour cent des chômeurs qualifiés ont, en revanche, bénéficié du système. Le système des conventions de premier emploi ne sert donc pas le groupe-cible.

01.41 Laurette Onkelinx, ministre: Je me permets de vous

01.41 Minister Laurette Onkelinx:

interrompre, car je connais la qualité de votre travail et votre implication en la matière. La convention premier emploi a permis à quelques 70.000 jeunes de bénéficier d'une première expérience. On aimerait atteindre 100 ou 120.000. Nous avons élaboré un système qui augmentait les aides à l'emploi lorsqu'on engageait des personnes peu qualifiées. Nous avons remarqué qu'il y avait environ 40% de peu qualifiés qui étaient engagés. Nous en avons discuté en commission et avons considéré que c'était trop peu. Nous avons ensuite émis des propositions pour tenter de modifier le système, notamment par une formation dans l'entreprise, afin d'aider celle-ci à investir dans le long terme, dans la formation de ces jeunes qui pourront par la suite devenir des travailleurs à durée indéterminée de l'entreprise.

C'est dans ce sens-là qu'il faut considérer ce dossier. Je n'ai jamais crié victoire, j'ai simplement voulu améliorer une mesure déjà efficace. Je ne pense pas qu'il soit utile de prétendre que la mesure n'a pas d'effets. Continuons ensemble à progresser dans cette mesure qui offre un avenir aux jeunes.

01.42 Greta D'Hondt (CD&V): Mevrouw de minister, ik contesteer niet het aantal afgesloten startbaanovereenkomsten. Ik zeg wel dat de jeugdwerkloosheid zelfs na twee jaar hoogconjunctuur is gestegen. De startbanen zijn vooral de hogeschoolden ten goede gekomen en niet de laaggeschoolden. Dat doet niets af aan het aantal afgesloten startbanen, maar wel aan de doelgroep waarnaar zij oorspronkelijk gericht waren. Ik ben zeker bereid om mee te zoeken naar bijstellingen zodat die startbanen wel gaan naar de doelgroep waarvoor u ze in het Parlement eigenlijk aangekondigd had, met name de laagst geschoolden of de mensen die anders geen plaats gevonden zouden hebben op de arbeidsmarkt. Na de knelpuntberoepen en schaarste op de markt, kan ik na twee jaar uit de officiële cijfers van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening alleen maar afleiden dat de jeugdwerkloosheid toegenomen is. Ik verheug mij daarover niet. De startbanen gaan hoofdzakelijk naar de hoger geschoolden. Het aantal wordt gehaald, maar op de doelgroep hebben wij ons verkeken.

01.43 Laurette Onkelinx, ministre: Le groupe-cible est bien déterminé et reçoit des aides spécifiques. Quarante pour cent des jeunes engagés sont des jeunes peu qualifiés. En plus de ces quarante pour cent, il y a toute une série de parcours d'insertion, de prises en charge par les régions dans le cadre de l'accord de coopération que nous avons signé avec elles pour aider ceux qui ont connu, par exemple, des décrochages scolaires à faire une préadaptation pour se diriger ensuite vers l'emploi-jeune. Parmi les peu qualifiés, il faut calculer le nombre de jeunes qui sont en parcours d'insertion auquel on ajoute le nombre de jeunes qui ont obtenu un contrat. C'est plus conforme à la réalité.

01.44 Greta D'Hondt (CD&V): Mevrouw de minister, ik ben uiteraard bereid om met die cijfers rekening te houden. Ik denk echter dat ze aan de eindconclusie niet veel meer zullen veranderen dan enkele procentpunten.

Mijnheer de voorzitter, ik merk dat het sprekerslicht op rood staat. Voordat u mij uitvlagt, wil ik graag nog het volgende zeggen.

Het Rosetta-plan heeft 70.000 jongeren aan een werkervaring geholpen. Amper 40 procent van de laaggeschoolden wordt aangenomen. Dat is te weinig, daarmee ben ik het eens. Daarom denken wij een stelsel uit te werken voor opleidingen op de werkvloer. Een maatregel heeft vrucht afgeworpen, en dat moeten we nu samen verder optimaliseren. Ik heb nooit victorie gekraaid.

01.42 Greta D'Hondt (CD&V): J'ai déclaré que le chômage des jeunes a augmenté après deux années de haute conjoncture et que ce sont surtout les jeunes hautement qualifiés qui ont bénéficié des conventions de premier emploi. Cela n'a rien à voir avec le nombre de conventions de premier emploi qui ont été conclues et cela démontre que le groupe cible n'a pas été atteint.

01.43 Minister Laurette Onkelinx: De doelgroep is duidelijk omschreven. Veertig procent van de in dienst genomen jongeren is laaggeschoold; sommigen hebben een inschakelingsparcours gevolgd, anderen konden met een contract aan de slag. U moet met beide categorieën rekening houden, anders klopt uw berekening niet.

01.44 Greta D'Hondt (CD&V): La conclusion finale ne s'en trouvera pas réellement modifiée.

01.45 De voorzitter: Mevrouw D'Hondt, uw spreektijd is niet beperkt. U bent nu ongeveer een half uur aan het woord. Ik geef daarmee maar een indicatie. Soms is een spreker zo gedreven door zijn eigen redevoering dat hij de tijd niet voelt voorbijgaan.

01.46 Greta D'Hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, over de loonkosten zou ik nog enorm veel kunnen zeggen, maar ik vrees dat mijn spreektijd daarvoor toch te beperkt is. Ik wil wijzen op het volgende risico. Als de informatie die ik las, klopt – ze was nog niet bevestigd toen ik er kennis van nam –, zouden de berekeningen van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven aantonen dat de loonkosten in de periode 1999-2000 met 7,3% gestegen zouden zijn. De eerste berekeningen toonden een stijging met 4,9% aan. In onze buurlanden zou de stijging van de loonkosten zijn beperkt gebleven tot 4,9%. In vergelijking met de andere Europese landen is onze 7,3% een catastrofaal cijfer waarmee eens te meer bewezen wordt dat de loonlastenverlaging voor ons nog steeds een handicap is. Die loonlastenverlaging hebben wij toegekend en wacht eigenlijk nog op zijn tweede fase, al was het maar om de kiesbelofte in te vullen. De loonlastenverlaging zou hier opgesoupeerd zijn door een verhoging van de lonen. Daardoor dragen wij eigenlijk duur water naar de zee.

Over de dienstencheques wil ik het volgende nog zeggen. In 1999 werden de dienstencheques afgeschaft omdat ze niet helemaal dienstig zouden zijn geweest en vooral de meer rijken ten goede zouden zijn gekomen. Het stelsel van dienstencheques dat u nu zult invoeren, zou een beter lot beschoren moeten zijn. Ik wil, net zoals in de commissievergadering, waarschuwen voor het maken van dezelfde fouten als in 1999. In 1999 bestond het systeem uit een gesloten enveloppe, uit een gelimiteerd bedrag, waarvoor gold: op is op. Eerst in de boot, keus van riemen. Dat wordt natuurlijk wel wat onbillijk. In 1999 is een groep mensen, die om allerlei redenen nog niet meteen dienstencheques nodig had en wachtte op de tweede helft van het jaar, van een kale reis thuisgekomen toen in juli 1999 het geld al op bleek te zijn.

Ik hoop dat men deze dienstencheques zal spreiden over het jaar en het recht van iedereen in het oog zal houden. Volgens de berekeningen die ik kan maken, zou er in 2002 met het beschikbare budget voor 8.000 gezinnen vier uur per week diensten kunnen worden gekocht. Dat is natuurlijk vrij weinig.

Mijn voorlaatste punt met betrekking tot werkgelegenheid gaat over gezin en arbeid. Mevrouw de minister, ik weet dat u die bekommernis deelt en dat u grotendeels dezelfde analyse maakt als ik. Dat betekent dat wij met – en indien nodig ondanks – de sociale partners hier iets aan moeten doen. Ik heb van bij het begin in de Kamer en ook in alle openheid tegen de sociale partners gezegd dat het tijdskrediet een achteruitgang betekent ten overstaan van de loopbaanonderbreking, zowel qua duur van de tijd die men mag vrijmaken voor gezin, zorgtaken en levenskwaliteit als inzake het aantal mensen dat er een beroep op kan doen. Het enige voordeel dat wij gevonden hebben valt in verhouding met twee grote nadelen erg mager uit. Wij hebben met het tijdskrediet namelijk een absoluut recht gecreëerd. Dit wordt echter overschaduwed door het feit dat minder mensen er minder lang gebruik van zullen kunnen maken. Als onze economie vandaag en in de toekomst nog meer een beroep zal

01.46 Greta D'Hondt (CD&V): Le Conseil central de l'Economie a calculé que le coût du travail aurait augmenté de 7,3% au cours de la période 1999-2000. Cette augmentation avait initialement été chiffrée à 4,9%, chiffre atteint dans les pays voisins. Le retard de la Belgique par rapport à ses voisins se creuse donc.

Les chèques-services ont été supprimés en 1999 parce qu'ils bénéficiaient surtout aux plus nantis. Cependant, les chèques-services nouvelle mouture sont conçus différemment: une enveloppe fixe est proposée. L'initiative prend fin quand les chèques sont épuisés. Il s'agit d'un système assez injuste qui permet à 8000 ménages de faire appel à un travailleur à raison de 4 heures par semaine.

Par rapport à l'interruption de carrière, le crédit-temps constitue un pas en arrière. La période a été écourtée et les travailleurs sont moins nombreux à pouvoir en bénéficier. Le seul avantage de ce système est d'être devenu un droit absolu. La flexibilité que requiert l'économie doit être compensée par une offre qui permette encore aux travailleurs de profiter de la vie.

Aux dires de M. Tobback, les partis au gouvernement, à force de se côtoyer, finissent par avoir des bleus à l'âme. Le gouvernement actuel n'est pas familiarisé avec la véritable concertation sociale, avec des partenaires sociaux que l'on prend au sérieux. Si, en période de vaches grasses, quelques mesurette suffisent à amadouer les partenaires sociaux, on aura encore grand besoin de ces derniers en période de vaches maigres. Il est donc grand temps

moeten doen op flexibele werknemers, dan zal die flexibiliteit gecompenseerd moeten kunnen worden met instrumenten die de werknemers toelaten ook nog te leven, te zorgen, bij te leren en zich te ontspannen. Als dat niet meer kan, dan is dit een actieve welvaartsstaat waar ik voor pas.

Tot slot is er het sociaal overleg. Ik meen dat oud-minister Tobback gelijk heeft op dat punt. Als blauw, groen en rood te lang samen zitten, wordt men bont en blauw. Het spijt mij dat ik dit op dit gevorderde uur zo duidelijk moet zeggen, maar van werkelijk sociaal overleg en het echt ernstig nemen van de sociale partners – niet als klankbord maar wel als evenwaardige partners in de opbouw, met alle rechten en plichten van dien – heeft deze regering noch op federaal vlak, noch op Vlaams niveau kaas gegeten. Als u zich dit al kon permitteren in economisch goede omstandigheden omdat dan links en rechts toch maatregelen van de tafel vielen die de ene keer de werkgevers en de andere keer de werknemers konden paaïen, zult u de sociale partners in minder goede economische omstandigheden echter meer dan nodig hebben.

Het is dus hoog tijd om het begrip "sociaal overleg" in al zijn consequenties uit te proberen en toe te passen.

Wat Sociale Zaken betreft, zal ik vanavond heel kort zijn. Mijnheer de minister, ik heb u ook in de commissie gezegd dat u met een groeivoet van 1,3% waarschijnlijk iets te optimistisch bent geweest in het berekenen van de inkomsten voor de sociale zekerheid. Te meer daar het ook voor 2002, zeker als wij de actualiteit van de laatste uren volgen, niet vanzelfsprekend is dat u met alle gedane inspanningen de uitgaven in de sociale zekerheid in de hand zult kunnen houden. Als ik zie dat de partners in de gezondheidszorg zowat over de vloer rollen dan maak ik mij zorgen. Rekening houdend met de overschatting van de inkomsten en de moeilijkheden om de uitgaven te beheersen in de sector van de gezondheidszorg aarzel ik heel sterk om uw cijfermateriaal te aanvaarden. Diezelfde aarzeling heb ik ook in de commissie uitgedrukt.

Wat de financiering van het Zilverfonds betreft, wil ik diezelfde aarzeling uitdrukken van op deze tribune. Mijnheer de minister, u hebt mij geen sluitend antwoord kunnen geven op mijn vraag waar u de extra middelen, die nodig zullen zijn voor de financiering van het Zilverfonds, zult vinden wanneer er inderdaad geen overschotten zullen zijn in de sociale zekerheid en wanneer de begrotingsdoelstellingen niet worden gehaald. Waarmee zal het engagement voor de financiering van het Zilverfonds worden hardgemaakt?

Mijnheer de minister, het stoort de CD&V enorm dat inzake de aanpassing en de verhoging van de uitkeringen in de sociale zekerheid diezelfde 10 miljard Belgisch frank reeds drie keer werd verkocht. Het resultaat hiervan is dat de band tussen de uitkeringen van diegenen die leven van een vervangingsinkomen enerzijds en de stijging van de lonen van de actieven anderzijds wordt doorgesneden.

Het zal u niet verwonderen, mijnheer de minister, dat ik op deze tribune mijn ontgoocheling wil uitdrukken over het uitblijven van een waarachtig statuut voor onthaalouders. Ik neem die onthaalouders als een voorbeeld van de actieve welvaartsstaat die er niet in slaagt om

d'organiser une concertation sociale.

Le taux de croissance des revenus de la sécurité sociale a été déterminé avec un peu trop d'optimisme. Par ailleurs, les dépenses, surtout en matière de soins de santé, seront difficilement contrôlables. Ces deux éléments suscitent ma méfiance pour les données présentées.

Le ministre n'a pas pu nous dire où il comptait trouver les moyens financiers supplémentaires pour le Fonds de vieillissement. Ce qui préoccupe aussi notre groupe, c'est que les mêmes 10 milliards de francs ont été consacrés par trois fois à la réforme et à l'augmentation des prestations sociales. Je suis également déçu par l'absence d'un statut à part entière pour les gardiennes encadrées.

Le ministre de l'Intérieur a envoyé récemment une circulaire relative au prélèvement de cotisations de sécurité sociales sur les primes et indemnités de la nouvelle police. Il est question d'une exonération limitée des charges patronales pour l'ancienne police communale. Le ministre Vandembroucke peut-il fournir un complément d'information à ce sujet?

wat tot nu toe geen arbeid was om te schakelen naar arbeid. Het moet eens gedaan zijn om deze omschakeling met veel bravoure te verkondigen op allerhande colloquia en seminaries als men er in de praktijk niet in slaagt een bevredigende oplossing uit te werken.

Ten slotte zou ik mijn vraag, die ik in de commissie reeds heb gesteld, willen herhalen. Het gaat hier om de hervorming van de politie.

Ik heb u toen een vraag gesteld over het betalen van de sociale zekerheidsbijdrage op premies en vergoedingen. Omdat er sindsdien nieuwe berichten en rondzendbrieven zijn gekomen, wil ik u iets vragen. De minister van Binnenlandse Zaken publiceerde onlangs de rondzendbrief PLP17 met betrekking tot de tussenkomst van de federale overheid in de financiering van de lokale politiekorpsen. Op de toelagen van de overgeplaatste gewezen rijkswachters zouden geen patronale bijdragen moeten worden betaald. Daar hebben wij het in de commissie over gehad en daarop hebt u mij geantwoord. Nu zou een zelfde regeling worden toegepast op de leden van de gewezen gemeentepolitie. De rondzendbrief waarnaar ik verwijs heeft het echter over een vrijstelling van 15,46%. De patronale bijdrage ligt volgens mij veel hoger. Met uw antwoord in de commissie was ik tevreden, maar de minister heeft met zijn rondzendbrief nu wel enige verwarring gesticht. Ik zou dus graag weten wat nu eigenlijk de situatie is voor de gemeenten bij het betalen van de patronale bijdragen voor de ex-rijkswachters, maar nu ook voor de ex-gemeentepolitie.

01.47 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, zonder aan wie ook afbreuk te willen doen, bedank ik toch collega D'Hondt voor de zeer doorwrochte en inhoudelijk sterke uiteenzetting die duidelijk aangekomen is, te merken aan de reacties van de aanwezige ministers.

Mevrouw de minister van Volksgezondheid, gisteren hadden wij het over de eindregeling in het dossier van de schadevergoeding voor boeren van wie de dieren op last van de overheid werden geslacht. Nu heb ik het even over de eindregeling van het dossier van de schadevergoeding aan de vleesbedrijven. Als ik goed ben ingelicht zult u overmorgen op de Ministerraad een eindverslag brengen, of een stand van zaken van de schadevergoedingen aan vleesbedrijven. Als ik het in categorieën verdeel, is er eerst het binnenlandse luik, van vlees dat ons land nooit heeft verlaten bij manier van spreken. Alle dossiers zouden daarin zijn afgehandeld. Ik herinner mij u daarover ooit te hebben ondervraagd en hulde te hebben gebracht inzake uw standpunt betreffende fraudemechanismen. U had opdracht gegeven om foutieve aangiften nadrukkelijk op te sporen en onmiddellijk proces-verbaal op te laten stellen bij het vaststellen van frauduleuze aanvragen tot schadevergoeding ten gevolge van de dioxinecrisis. Er werden heel wat processen-verbaal opgesteld, maar op een bepaald moment hebt u zich beklagd over het feit dat de meeste processen-verbaal lastens vleesbedrijven die schadevergoeding probeerden te krijgen, werden geseponneerd. Slechts een beperkt aantal is daaraan ontsnapt.

Mevrouw de minister, kunt u een antwoord geven op de volgende concrete vragen.

Waarom werden vele dossiers zonder gevolg geklasseerd? Was de

01.47 Yves Leterme (CD&V): Qu'en est-il du règlement final des dossiers relatifs à l'indemnisation des agriculteurs dont les animaux ont été abattus sur décision du gouvernement?

Tous les dossiers du volet intérieur, concernant la viande qui n'a jamais quitté le pays, ont été bouclés. Le ministre avait annoncé qu'il mettrait tout en oeuvre pour lutter contre la fraude. De nombreux procès-verbaux ont effectivement été dressés mais le ministre s'est plaint que la plupart aient été classés sans suites. Quelles raisons sont-elles invoquées à ce propos? Les preuves étaient-elles insuffisantes? Quelle est l'importance des indemnisations qui font encore l'objet d'un contentieux judiciaire?

En ce qui concerne les dossiers étrangers, 600 millions de francs restent encore impayés. Comment expliquez-vous ce retard?

bewijslast misschien te gering? In een aantal dossiers heeft het parket wel een voorstel tot vervolging ingesteld. Om hoeveel dossiers gaat het? Wat is de omvang van de schadevergoeding van deze gerechtelijke betwisting? Dat zijn mijn vragen inzake het binnenland.

Inzake het buitenland, begrijp ik dat op het einde van het jaar een schadevergoeding van ongeveer 600 miljoen frank moet worden betaald. Hoe komt het dat deze dossiers nog niet zijn afgerond? Heeft dat met de complexiteit van de bewijslast van de bedrijven te maken? Wat is daar het probleem?

Mevrouw de minister, ik veronderstel dat op deze vragen een antwoord zal worden gegeven in het verslag dat u volgens mijn informatie deze week aan de Ministerraad zult voorleggen. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om mijn vragen te stellen zodat het dossier inzake dioxinevergoedingen met deze elementen kan worden afgerond, hopelijk met een goed resultaat in het voordeel van de boeren.

01.48 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer Leterme, ik herinner mij uw vragen terzake in de commissie zeer goed. Ik heb dit dossier uiteraard maand na maand van zeer nabij gevolgd. Mijn stelregel is dat terzake rechtvaardig, maar streng moest worden opgetreden omdat op het geld van de belastingbetaler alleen aanspraak kan worden gemaakt op basis van deugdelijke bewijzen.

Voorts heb ik geen details over de exacte motieven van de seponering van de processen-verbaal. Ik weet wel dat in totaal een bedrag van één miljard frank werd geseponeerd. Ik heb dat probleem zelf aangekaart bij een voorlaatste verslag op de Ministerraad van 7 december 2001. De afspraak terzake was dat wij ons zelf burgerlijke partij zullen stellen – daarvoor wordt het nodige gedaan – zodat hieraan nog een staartje komt.

Er zijn nog een tiental hangende zaken bij het gerecht die verder moeten worden uitgespit. Het gaat hier wel over een veel kleiner bedrag.

Inzake het buitenland zijn er twee grote moeilijkheden die van in het begin voor ernstige vertragingen hebben gezorgd. Ten eerste, was het zeer moeilijk om de bestanden daar te deblokken. Ten tweede, was er de complexiteit van de dossiers, de deugdelijkheid van de bewijslast, enzovoort. Bovendien gebeurt de afwikkeling van de dossiers inzake het buitenland door Economische Zaken. Er is dus wel degelijk een vertraging geweest, ook al omdat Economische Zaken in de aanloop van de euro zeer veel andere taken moest behartigen. De Inspectie van Financiën heeft daarop trouwens de aandacht gevestigd. Er is dus vordering, maar de afronding kan nog enige tijd duren. De nodige fondsen – men kan dat vrij nauwkeurig inschatten – worden geblokkeerd zodat de Staat tijdig kan reageren als dat verantwoord is.

01.49 **Yves Leterme** (CD&V): Mevrouw de minister, opnieuw dank ik u oprecht voor de bezorgdheid die u aan de dag legt inzake een – zoals u het zelf noemt – rechtvaardige, maar strenge benadering van de dossiers teneinde misbruiken te voorkomen.

Wat de sector binnenland betreft, besliste u om ondanks de

01.48 **Magda Aelvoet**, ministre: A cet égard, il faut faire preuve d'équité et de fermeté puisqu'il s'agit de l'argent du contribuable. Le classement sans suite de procès-verbaux représente 1 milliard de francs. C'est pourquoi l'Etat va se constituer lui-même partie civile. La Justice doit encore clôturer une dizaine de dossiers.

Le traitement des dossiers étrangers est une tâche ardue qui relève de la compétence des Affaires économiques. Or, ce département est actuellement surchargé en raison du passage à l'euro. Il est également plus difficile de se procurer des données à l'étranger et de contrôler les dossiers.

01.49 **Yves Leterme** (CD&V): En ce qui concerne le secteur national, vous avez décidé de redéposer une plainte avec constitution de partie civile en raison du classement sans suite.

seponering van de dossiers door het parket – waarvoor u begrijpelijkerwijze de motieven niet uit het hoofd kent – opnieuw klacht met burgerlijke partijstelling in te dienen voor een globale schadevergoeding van ongeveer 1 miljard. Heb ik het echter goed begrepen dat, mocht deze klacht met burgerlijke partijstelling niet het gewenste effect hebben – er kunnen redenen bestaan om samen met u te hopen dat deze wel het gewenste effect sorteert – de schadevergoeding ten bedrage van 1 miljard wel degelijk moet worden uitgekeerd?

01.50 Minister **Magda Aelvoet**: Neen. Het punt is dat de Staatskas een miljard verliest omwille van de seponering. Het is de bedoeling dat miljard te recupereren.

01.50 **Magda Aelvoet**, ministre: A défaut de le faire, nous risquons de faire perdre au Trésor un milliard de francs.

01.51 **Laurette Onkelinx**, ministre: Monsieur le président, je souhaite ajouter quelques mots. J'ai déjà essayé de répondre directement à toute une série de problèmes évoqués par Mme D'Hondt.

01.51 Minister **Laurette Onkelinx**: Triomfalisme zou misplaatst zijn. Het werk is nooit af. Mevrouw D'Hondt weet heel goed dat de middelen die wij besteden aan het werkgelegenheidsbeleid en de werklozen geen kerstcadeau zijn.

En politique de l'emploi, il ne faut pas faire de triomphalisme. Il faut toujours remettre l'ouvrage sur le métier pour réussir la bataille de l'insertion au profit de tous nos concitoyens. Connaissant Mme D'Hondt, je sais qu'elle ne considère pas comme une politique de Père Noël les moyens que nous avons affectés à la politique de l'emploi, que ce soit pour la convention "emploi jeunes", pour la conciliation entre vie personnelle et vie professionnelle, ou encore les moyens affectés dernièrement au secteur du chômage, soit pour augmenter les allocations les plus basses, soit pour réaffirmer le principe d'assurance de cette branche de la sécurité sociale.

Bovendien kan ik mij wel vinden in een deel van uw analyses.

Pour le reste, je partage une bonne partie de ses analyses, notamment sur les suites de la crise que nous connaissons et ses effets sur la politique de l'emploi.

Opgemerkt dient te worden hoe belangrijk de investeringen in opleidingen zijn; dit is trouwens voor het grootste gedeelte een bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten.

Par ailleurs, je souhaite remercier M. Van Grootenbrulle qui a mis en évidence, dans le cadre de la politique de l'emploi, l'importance des investissements en formation. Si c'est essentiellement, bien entendu, une compétence régionale et communautaire, nous avons aussi au fédéral des leviers pour soutenir les politiques des entités fédérées. C'est ainsi que, dès le début janvier, nous allons accompagner les régions et les communautés qui le souhaitent dans leur initiative relative au bilan de compétences et au portefeuille de compétences, ce qui permettra, à travers les instruments communautaires et régionaux et à travers le congé-éducation, de valoriser l'ensemble des efforts de formation consentis par les travailleurs tout au long de leur vie.

De federale regering zal de deelgebieden begeleiden, onder meer via de vaardigheidsattestering, teneinde de inspanningen op het stuk van levenslang leren te valoriseren. Tal van belangrijke dossiers, zoals de bestrijding van geweld op het werk of het beheer van de sociale dialoog bij conflicten, zullen trouwens in 2002 door het Parlement worden besproken.

Vous avez aussi mis l'accent sur la qualité de l'emploi. Il est vrai que de grands dossiers nous attendent en 2002, comme celui relatif à la lutte contre la violence au travail qui sera déposé incessamment au parlement mais aussi celui de la gestion du dialogue social, notamment en cas de conflits collectifs. Là aussi le parlement sera saisi au début de l'année.

Opdat de ondernemingen voor de subsidies tot bevordering van de werkgelegenheid in aanmerking zouden kunnen komen en om de buitenlandse investeerders ervan te overtuigen dat de arbeidskost in België lager ligt dan algemeen wordt aangenomen, dienen deze subsidies te worden vereenvoudigd.

La simplification des aides à l'emploi est absolument nécessaire. Il y a là un fouillis indescriptible. Nous allons travailler pour simplifier tous ces systèmes et permettre aux entreprises d'accéder aux aides. On remarque qu'elles ne les demandent pas parce que c'est trop

compliqué. C'est stupide! Nous devons donc trouver un système simple qui démontre aussi, notamment aux investisseurs extérieurs, que le coût du travail n'est certainement pas celui auquel on fait encore référence dans certaines revues scientifiques.

Enfin, en ce qui concerne l'augmentation du taux d'emploi pour les plus de 45 ans, vous aurez pu constater en lisant le rapport que j'ai rappelé, en réponse à une question qui m'avait été posée, les chiffres et les politiques dont celles relatives aux réductions de cotisations et à l'activation pour les personnes de plus de 45 ans qui sont au chômage. Cela démontre avec les mesures votées par votre parlement au mois d'août dernier que nous avons en ligne de mire cette catégorie spéciale où le taux d'emploi est anormalement bas et plus particulièrement pour les femmes qui appartiennent à cette catégorie, notamment par rapport à la moyenne européenne.

Voilà, monsieur le président, pour le reste je me réfère à l'ensemble des réponses que j'ai données et qui se trouvent dans le rapport.

01.52 **Minister Frank Vandenbroucke:** Mijnheer de voorzitter, ik meen dat wij in de commissie een heel goed debat hebben gevoerd naar aanleiding van de beleidsverklaring, waarin vele thema's aan de orde zijn gekomen. De betogen in de plenaire vergadering van mevrouw De Block en de heer Van Grootenbrulle hebben de kwaliteit van dat debat een beetje weerspiegeld. Zij hebben op korte tijd, op een synthetische manier, vele thema's aangekaart die in deze beleidsverklaring ter sprake komen.

Mevrouw De Block had het over het document waarmee ik de rondetafel over de sociale zekerheid wil voeden. Dat is een sterkte-zwakteanalyse van onze sociale zekerheid. Zij sprak ook over de aanvullende pensioenen en over de noodzaak om de regeling inzake de toegelaten arbeid voor gepensioneerden te versoepelen. Zij had het over de spanning tussen de beperkte beschikbare middelen in de gezondheidszorg en de noodzaak om nieuwe, dure geneesmiddelen in onze terugbetaling op te nemen. Zij verwees naar de positie van de zelfstandigen in de gezondheidszorg, over de juiste verdeling van de verantwoordelijkheid inzake de problematiek van de kinesitherapie, enzovoort. Ik som de punten even op om erop te wijzen dat wij al deze thema's inderdaad samenhangend moeten bekijken. De heer Van Grootenbrulle heeft terecht de aandacht gevestigd op de fundamentele uitdaging van de veroudering.

Je crois que le défi du vieillissement est sous-estimé mais non pas en matière de pensions dont la problématique a été largement étudiée au cours de la dernière décennie. Des prévisions ont été faites, des modèles sont à notre disposition et notre stratégie est bien développée, le Fonds de vieillissement en étant la clé de voûte.

Mais au-delà de la problématique des pensions, il existe une problématique beaucoup plus vaste, plus complexe et que nous ne maîtrisons peut-être pas réellement; c'est toute la problématique des soins de santé et des soins aux personnes âgées sur laquelle M. Van Grootenbrulle a, à juste titre, mis l'accent.

Tant Mme De Block que M. Van Grootenbrulle et Mme D'Hondt ont fait référence aux travaux du groupe Perl. Permettez-moi de résumer la situation.

Ik heb in de commissie herinnerd aan de vermindering van het verhogen van tewerkstellingsgraad bij de 45-plussers, die in ons land onder het Europese gemiddelde ligt, te verhogen.

Voor het overige verwijs ik naar het verslag van de bespreking in commissie.

01.52 **Frank Vandenbroucke,** ministre: Une longue discussion a été menée en commission. Les interventions de Mme De Block et de M. Van Grootenbrulle reflètent la qualité du débat. Mme De Block a abordé un nombre important de thèmes qui doivent être examinés conjointement. M. Van Grootenbrulle a très justement mis l'accent sur le problème du vieillissement.

De omvang van de uitdaging die wij met de vergrijzing van de bevolking zullen moeten aannemen, wordt onderschat, niet zozeer op het stuk van de pensioenlast, als wel op het stuk van de gezondheidszorg voor bejaarden.

Ik vat de werkzaamheden van de werkgroep-Perl even kort samen.

Wij hadden aan de heer Perl gevraagd om drie actoren rond de tafel te brengen: de artsorganisaties, de artsenvakbonden, de ziekenfondsen en de beheerders van de ziekenhuizen georganiseerd in grote federaties. Wij hebben dit gevraagd om een antwoord te krijgen op een reeks vragen die de regering heeft geformuleerd, die ikzelf al in september heb geformuleerd in overleg met mijn collega Aelvoet. Begin oktober heeft de regering ze nogmaals geformuleerd.

Ik denk dat de heer Perl buitengewoon goed werk heeft verricht. Hij heeft heel wat vooruitgang tot stand gebracht. Ik meen dat er op een paar cruciale kwesties vandaag een echte significante evolutie in het denken is ontstaan, met name de individuele responsabilisering van artsen ten aanzien van de kosten die zij mede veroorzaken in onze gezondheidszorg door het aanvragen van technische onderzoeken, het voorschrijven van geneesmiddelen.

Dit was tot voor kort een taboe. Ik denk dat dit in mijn ogen een verkeerd begrepen liberale taboe is – ik bedoel dat niet partijpolitiek – waarbij men uitgaat van een geneeskunde waarbij alles mag en alles kan, zonder rekening te houden met de kosten. Ik denk dat dit taboe nu effectief in de geesten gesneuveld is.

Helaas kon dat niet worden omgezet in een akkoord tussen die drie grote groepen en men weet waarom. De vraag rees onder meer hoe men die verantwoordelijkheid en de kosten binnen de ziekenhuizen zou verdelen. Ze zijn blijkbaar niet rijp voor een antwoord.

Bovendien meen ik dat wij aan de heer Perl niet moeten vragen om die opdracht te verlengen. De regering heeft eigenlijk al bij al meer dan twee maanden de tijd gehad. Ik denk dat die tijd zeer intensief en zeer goed is gebruik door alle betrokkenen. Ik wil de heer Perl en alle betrokkenen daar ook voor danken. Maar het heeft geen zijn om vandaag te zeggen dat hij nog een ronde overleg moet organiseren. Sommige problemen zitten ook zeer diep.

Dankzij de werkzaamheden beschikken we reeds over heel wat materiaal op basis waarvan we beslissingen kunnen nemen. Mevrouw Aelvoet en ik gaan ervan uit dat de tijd is gekomen om mede op basis van de gevoerde gesprekken op al de terreinen praktische voorstellen te doen die een antwoord geven op de door de regering in september en oktober gestelde vragen.

Monsieur Van Grootenbrulle a fait quelques remarques importantes, notamment en ce qui concerne les écarts et les divergences que l'on constate au niveau des pratiques médicales. Il précise qu'il faut baser l'approche sur des données fiables, objectives, qui tiennent compte des caractéristiques des patients. J'ajouterai qu'il faut baser également l'approche sur les données des pathologies qui sont différentes par groupes de patients.

Nous constatons que, pour des pathologies identiques, même définies dans des classes assez spécifiques, les comportements sont différents dans les établissements hospitaliers et dans le chef des médecins. Nous croyons qu'il faut faire converger ces pratiques en collaboration avec ces médecins, avec les gestionnaires des hôpitaux et pas contre eux, sinon cela ne marchera pas. D'ailleurs, ce ne sont pas des machines, ce sont des hommes et des femmes. Il faut donc

Nous avons demandé à M. Perl de réunir les syndicats médicaux, les mutuelles et les gestionnaires des mutuelles autour de la table pour trouver une réponse à une série de questions formulées par le gouvernement. M. Perl a réalisé un travail remarquable. La responsabilisation individuelle des médecins était jusqu'il y a peu un tabou libéral mal compris qui a fini par tomber, malheureusement sans qu'un accord n'ait pu être conclu entre les trois interlocuteurs sur la répartition des responsabilités et des coûts dans les hôpitaux.

Il n'a pas paru utile de demander à M. Perl de poursuivre sa mission.

Le groupe de travail a travaillé dur pendant deux mois. Le matériel rassemblé pendant cette période peut servir de base à la rédaction de propositions concrètes qui répondent aux questions formulées par le gouvernement pendant les mois de septembre et octobre.

Wat de problematiek van de geneeskundige praktijk en grote discrepanties dienaangaande betreft, zou men nu moeten uitgaan van betrouwbare gegevens en de vaststelling dat ziektebeelden verschillen afhankelijk van de onderzochte groep patiënten. Gedragspatronen en handelwijzen van patiënten, artsen en ziekenhuizen variëren. We moeten dus pogen die discrepanties te verkleinen door samen te werken met de actoren in het veld, en meer bepaald

changer les mentalités, les pratiques et travailler sur la formation. Je crois que vous connaissez la complexité de ce problème.

C'est la raison pour laquelle j'ai essayé, notamment avec Mme Aelvoet, de travailler sur la base d'un vaste accord. Nous ne l'avons pas obtenu mais nous avons pu faire évoluer les esprits en la matière. Cela nous permettra de faire des propositions équilibrées.

Je ne vais pas me lancer maintenant sur le contenu de nos actions futures. Je crois que les défis sont clairs, les questions sont claires, les travaux ont été importants et il est sage de laisser se calmer tous ceux qui se sont mis autour de la table, afin d'éviter des ruptures définitives et aussi pour nous permettre de préparer un paquet de propositions concrètes.

Je ne peux que souscrire à vos propos, monsieur Van Grootenbrulle. Il s'agit d'avoir un même traitement pour une même pathologie mais les pathologies sont différentes et il faut travailler sur la base de données fiables, ce que nous sommes en train de construire.

Mevrouw D'Hondt, de evolutie van de werkzaamheden onder leiding van de heer Perl stelt ons niet voor een bijkomend budgettair probleem. Integendeel, de goede geest die onder de 3 actoren heeft geheerst – spijtig genoeg niet tot op het einde volgehouden – heeft toegelaten dinsdagavond in de medico-mut tussen artsorganisaties en ziekenfondsen een akkoord af te sluiten dat juridisch vastligt. Het akkoord houdt in dat in de nomenclatuur jaarlijks een besparingspakket wordt gerealiseerd van 1,7 miljard frank. Specifiek in de radiologie wordt een approach ontwikkeld die ons moet in staat stellen jaarlijks meer dan 600 miljoen frank te besparen. Deze approach is zeer interessant omdat hij gebaseerd is op guidelines en de koppeling van praktijkrichtlijnen aan wat men met de nomenclatuur mag doen. Mocht het eerste pakket van 1,7 miljard frank kunnen worden geïmplementeerd vanaf 1 maart 2002, zou dit een besparing van 1,3 tot 1,4 miljard frank moeten opleveren in 2002.

Ik weet niet wanneer wij dat pakket radiologie zullen kunnen implementeren, want dat is gebonden aan guidelines. Het veronderstelt een vorming, enzovoort. Dat levert toch wel een grote besparing op in 2002, op basis van een zeer goede methodologie, waarbij de radiologen hebben gezegd dat ze hun eigen approach wensen te ontwikkelen en mij niet wensen te volgen in mijn pleidooi voor verdergaande forfaitsering. Zij opteren voor een koppeling van de terugbetalingen aan de vraag of de richtlijnen zijn gevolgd en of men niet in het wilde weg aanvragen heeft ingediend. Ik denk dat het goed is, maar ik weet dus niet wanneer we het kunnen implementeren. Het zal zeker een besparing betekenen van enkele honderden miljoenen.

De artsorganisaties beseffen dat ze in de huidige omstandigheden niet kunnen eisen dat de index wordt uitgekeerd vanaf 1 januari 2002. De opschorting van de indexering betekent een besparing van 2,4 miljard.

aandacht te hebben voor de praktijk en de opleiding. Daarvoor is echter een mentaliteitswijziging nodig. Er moeten evenwichtige voorstellen worden uitgewerkt, wat eenvoudiger geworden is nu de uitdagingen duidelijk omschreven zijn en er een helder inzicht is in de vragen die rijzen. Nu zal enig geduld geoefend moeten worden, tot de onderscheiden gesprekspartners wat bedaard zijn en iedereen tijd genoeg gehad heeft om na rijp beraad een concreet pakket voorstellen voor te bereiden.

Elk ziektebeeld moet op dezelfde manier worden behandeld. Maar ziektebeelden verschillen, en het is dus zaak uit te gaan van betrouwbare informatie. Daaraan wordt nu gewerkt.

Les travaux du groupe de travail Perl qui se sont déroulés dans un excellent esprit – malheureusement pas jusqu'au bout – ont abouti mardi à la conclusion, entre les médecins et les mutualités, d'un accord dont les termes ont été fixés juridiquement. Cet accord permettra d'économiser 1,7 milliard de franc par an pour les travaux de nomenclature et 600 millions pour la radiologie. Aucune indexation n'interviendra pour les médecins au 1er janvier, ce qui générera également une économie de 2,4 milliards. Nous arriverons ainsi quasiment aux 5 milliards escomptés. Nous nous efforcerons de réunir les millions manquants par une opération de récupération sélective auprès des hôpitaux, là précisément où les négociations ont échoué. Il se peut toutefois que le dialogue ne soit pas définitivement rompu et que les directeurs d'hôpitaux reviennent à de meilleurs sentiments.

Mme Descheemaker a parlé de soins de santé durables. Notre système de sécurité sociale doit induire une justice sociale durable

We zitten dus tamelijk dicht bij de 5,1 miljard besparingen die door de regering werden gevraagd. Er resten slechts enkele miljoenen, die we moeten vinden in een ander domein, waarover geen akkoord is bereikt, met name selectieve recuperaties in de ziekenhuizen. Dat moest het overige geld opleveren. We hebben geen akkoord, maar wel zijn er een heleboel ideeën geformuleerd. Ik ben dus niet pessimistisch, maar wel wat ongerust. Ik hoop dat de breuk die er op het einde is geweest, geen definitieve breuk is en dat er op basis van de voorstellen die de regering zal doen, opnieuw een gesprek kan op gang komen, waarbij onder andere de verhouding arts-ziekenhuisbeheerder rustig en op termijn grondig kan worden bekeken.

Mevrouw Descheemaeker heeft twee belangrijke zaken naar voren gebracht. Laat me misschien eerst even de uitdrukking in herinnering brengen, waarmee ze haar uiteenzetting heeft beëindigd, met name "duurzame gezondheidszorg". We moeten inderdaad een sociale zekerheid opbouwen die duurzame sociale rechtvaardigheid tot stand brengt. Dat betekent dat we moeten oppassen dat we niet voortdurend vervallen in het debat over het curatieve, maar dat we ook op dit niveau het preventieve erbij moeten betrekken. Ik meen dat mevrouw Descheemaeker daarin gelijk heeft. Volgens mij moeten we elke sector op die manier bekijken en niet alleen de domeinen zoals bijvoorbeeld vaccinatiecampagnes en borstkankerscreenings.

In de thuisverpleging bijvoorbeeld is het aspect "preventie van groeiende zorgafhankelijkheid", secundaire preventie, belangrijk.

U hebt gezegd dat wij moeten opletten dat wij niet discrimineren ten nadele van de zelfstandige verpleegkundigen. Ik wil er echt voor pleiten dat wij in de thuisverpleging niet vertrekken van een soort van jaloezie tussen de diensten en de zelfstandigen. U hebt geen jaloezie getoond, maar op het terrein bestaat het een beetje. Ik denk dat zowel de diensten als de zelfstandigen een verschillende, maar nuttige rol spelen. De realiteit is dat de diensten gedeeltelijk in aanzienlijke financiële moeilijkheden zitten. Dat heeft te maken met de betaalde omkadering, die opleiding, vorming en ondersteuning op zich neemt. Daar staat geen vergoeding tegenover. Wij doen daar een belangrijke inspanning.

Het moge duidelijk zijn dat, als wij die inspanning niet zouden leveren, die georganiseerde diensten in erg grote moeilijkheden zouden komen. Als ik kijk naar de inspanningen die men soms levert om industriële bedrijven te ondersteunen, dan is deze inspanning om de activiteiten van diensten voor de thuisverpleging te ondersteunen eigenlijk erg bescheiden in verhouding tot de tewerkstelling die wij daardoor consolideren.

U hebt helemaal gelijk dat wij inhoudelijk dezelfde soort van coördinatie, begeleiding en vorming bij zelfstandigen moeten ondersteunen. De nieuwe nomenclatuur die wij tot stand willen brengen, moet in die richting gaan. De wet die wij in de zomer hebben goedgekeurd, maakt dat mogelijk. Er is een verschil tussen associaties van zelfstandigen en diensten van loontrekkenden. Wij hebben nu inderdaad een snelle oplossing willen zoeken voor de diensten van loontrekkenden. Het wordt vervolgd. Wij hebben aan de overeenkomstencommissie thuisverpleging de opdracht gegeven een hele nieuwe nomenclatuur tot stand te brengen, waarin een aantal

et ne peut se limiter à une action curative. Elle doit aussi agir sur le plan préventif, dans tous les secteurs. Mme Descheemaker redoute une discrimination des infirmiers indépendants. Sur le terrain, les relations entre les services et les infirmiers indépendants sont parfois empreintes d'une certaine jalousie. Chacun a un rôle à jouer. Les services doivent faire face à des problèmes d'ordre financier et comptent, à juste titre, sur le soutien de l'Etat. Quant au contenu, l'encadrement devrait aussi s'appliquer aux indépendants. La Commission de conventions de soins à domicile a été chargée d'élaborer une nouvelle nomenclature qui doit apporter une réponse à ces questions. Nous avons toutefois voulu rechercher une solution rapide pour les services qui emploient des travailleurs salariés.

Mme D'Hondt a évoqué une circulaire. Notre approche de l'obligation de cotisation des ex-gendarmes est neutre sur le plan budgétaire. Je ne vois pas vraiment où se situe le problème relatif à cette circulaire mais je suis disposé à poursuivre mes investigations.

Ce débat social arrive à un mauvais moment pour l'économie. En janvier, le gouvernement devra faire en sorte que la discipline budgétaire reste de rigueur.

van die bekommernissen moet worden beantwoord.

Mevrouw D'Hondt had een specifieke vraag over een rondzendbrief. Ik heb die brief niet voor mij liggen. Ik heb hem ook niet gezien. Ik zie niet goed wat het probleem is, maar ik zal dat eens nagaan. Ik heb in de commissie uitgelegd dat de overdracht van de bijdrageplicht van de ex-rijkswachters naar de lokale politiezones een budgettair compleet neutrale operatie is voor de sociale zekerheid. Ik denk dat ik u daarvan heb overtuigd. Ik heb in de commissie snel overlopen welk soort bijdrageplicht voor de sociale zekerheid wij hanteren.

Ik zie het probleem niet, maar misschien kan u mij de rondzendbrief eens meegeven, zodat ik dat probleem eens kan bestuderen.

Er volgt nog veel overleg. Zo is er morgen een overleg over heel het sociale statuut met de vertegenwoordiging van de steden en gemeenten gepland. Mochten er problemen zijn, dan zullen we die daar ook vernemen.

Gezien de economische en sociale realiteit is dit een moeilijk debat en de regering moet dat niet ontkennen. Zij moet de volgende weken op een rustige maar duidelijke manier inspelen op de nieuwe economische en sociale situatie. In de eerste plaats moet er op het budgettaire vlak orde op zaken zijn en dat geldt uiteraard ook binnen de sociale zekerheid.

01.53 Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, gezien het late uur en het grondige werk in de commissie, zal ik mij tot enkele hoofdpunten beperken.

Ten eerste, bevestig ik wat Frank Vandenbroucke zegt over de werkzaamheden van de groep Perl. Het is jammer dat de werkgroep in deze teneur is geëindigd, maar er is wel kwaliteitswerk geleverd en dat gaat niet verloren. Er is dus materiaal voor handen waar de regering heel wat mee aan kan.

Ten tweede, wil ik een rangorde volgens maatschappelijk belang aanbrengen in de punten die door verschillende parlementsleden zijn aangesneden. De problematiek rond de verpleegkundigen zal de komende maanden een van de grote en reële uitdagingen zijn. Bij de bespreking van deze problematiek in de commissie hebben wij helemaal geen triomfalistische toon aangeslagen. Wij hebben toegegeven dat de campagne minder heeft opgeleverd dan gehoopt. In Brussel en Wallonië bedroeg de toename van kandidaten 1,5%, in Vlaanderen was er een stagnatie. Dat is maar wat het is. Als ik echter naar Nederland kijk, waar na een veertig maal duurdere campagne de instroom met 17% verminderde, denk ik dat de problemen zonder campagne misschien nog groter waren geweest.

Vandaar dat we blijven zoeken naar oplossingen, zowel om mensen in hun beroep te houden, als om de instroom aan te moedigen. De voortzetting van 600 extra plaatsen die gecreëerd en gefinancierd worden door de sociale Maribel, waardoor mensen met een vooropleiding die studies kunnen aanvatten, blijft een zeer nuttig instrument. Het heeft ons vorig jaar in Vlaanderen een stijging van 15% opgeleverd en wellicht is er daardoor nu een stagnatie merkbaar op het niveau van Vlaanderen, maar hier zijn verdere onderzoeken nodig. Vandaar zijn we ook de richting van de paramedici uitgegaan.

01.53 **Magda Aelvoet**, ministre: Malgré quelques heurts à la fin, le groupe de travail Perl a fourni du bon travail, qui se révélera sans nul doute fort utile.

Je me suis assigné pour objectif premier d'orienter à nouveau des gens motivés vers le métier d'infirmière. J'admets que notre campagne n'aura permis d'augmenter que très légèrement le nombre d'infirmières débutant dans le métier mais les Pays-Bas, par exemple, enregistrent une baisse de 17%, en dépit d'une campagne bien plus onéreuse que la nôtre. En outre, il y a l'effet positif du Maribel social, la reconversion de personnes issues de professions paramédicales qui optent pour le métier d'infirmière et la meilleure délimitation des missions relevant de la pratique des soins.

Les observations concernant la prestation de soins à domicile sont justifiées. Les tâches du personnel infirmier indépendant doivent également être correctement rémunérées.

Alhoewel deze beslissing in september is genomen, hebben we op 1 maand tijd 170 kandidaten gehad. Deze kandidaten kenmerkten zich, doordat ze de omschakeling maakten van een paramedisch beroep naar een verpleegkundig beroep. Dit toont aan dat dit wel degelijk een succesformule is en dat we daar ook in de toekomst verder zullen aan werken.

Er zijn ondertussen gesprekken geweest in verband met de afbakening van het takenpakket van het verzorgend personeel, dat sterk aanwezig is in Vlaanderen, maar minder aan de Franstalige kant. Deze gesprekken worden voortgezet en ik ben ervan overtuigd dat we ook daar een oplossing zullen vinden, zeker als ik zie welke garanties er worden ingebouwd. Persoonlijk zie ik de verzekering van de instroom, en het behouden van het personeel, als een van de grote opdrachten waar we de volgende maanden heel alert en actief zullen aan werken.

Wat de problematiek van de thuisverpleegkundigen betreft, vind ik de hier naar voren gebrachte stellingen correct. Er worden inspanningen gedaan, zowel ten aanzien van het honoreren van de inzet van de zelfstandige verpleegkundigen, als voor alle activiteiten waar vorming en continuïteit aan te pas komen. Ik vind het ook geen probleem dat ze een ander takenpakket hebben en dat er dus iets anders mag gebeuren voor de gesalarieerde diensten, op voorwaarde dat men de specificiteit en de innovatie van de zelfstandige verpleegkundigen op een goede manier honoreert. In dit verband zijn er ook budgettaire engagementen die dat moeten bekrachtigen.

De tweede grote thematiek die door verschillende sprekers is aangesneden, is het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen. Dat agentschap is helemaal niet meer hetzelfde als een jaar geleden. Dan heb ik het niet alleen over de gedelegeerd bestuurder met zijn medewerkers, de aanstelling van een communicatieverantwoordelijke en de oprichting van het meldpunt. Ook het wetenschappelijk comité van het federaal agentschap heeft al erg goed werk geleverd. Bovendien is de integratie van het Instituut voor Veterinaire Keuring gerealiseerd doordat de gedelegeerde bestuurder ook het hoofd van dat instituut is geworden en alle vergaderingen mee leidt. Al het personeel van de DG4 en DG5 dat naar het Federaal Agentschap moest worden overgeheveld, is inderdaad ter beschikking van het agentschap. Er is dus eenheid van commando en precies dat centrale punt moest worden gerealiseerd.

Het is waar dat de Copernicus-hervorming ernstige vertraging heeft opgelopen. De regering kon nu eenmaal niet omheen het arrest van de Raad van State dat het oorspronkelijke koninklijk besluit vernietigt waarmee het personeel kon worden aangenomen. Vanzelfsprekend kon ik dus geen personeel voor de N-1-functies aanwerven. Door het arrest is die benoemingsmogelijkheid vernietigd. Ondertussen is wel een nieuw koninklijk besluit opgesteld en loopt de procedure weer, maar wij hebben daarmee maanden verloren. De regering draagt de politieke verantwoordelijkheid daarvoor niet. Zodra het nieuwe koninklijk besluit gepubliceerd is, zullen wij de oproep voor kandidaten, die vroeger al is gedaan, kunnen sluiten. Sommige kandidaten hebben zich trouwens al gemeld.

Mijnheer Paque, u suggereerde dat er nog geen crisisdraaiboeken zijn. Dat vind ik absoluut niet correct. Voor elke ernstige crisis die

En ce qui concerne la mise en place de l'Agence fédérale, de sérieuses avancées ont été réalisées depuis un an. Ainsi, la gestion unique est maintenant acquise et le comité de direction ainsi que le comité stratégique sont opérationnels. La réforme Copernic accuse un retard important, l'arrêté royal relatif aux nominations ayant été annulé par le Conseil d'Etat. Dès que le nouvel arrêté royal sera prêt, les procédures de nomination seront menées à terme.

Contrairement à ce que prétend M. Paque, il existe un scénario de crise pour chaque crise majeure dont il est pris connaissance.

Nous oeuvrons à la consolidation du programme CONSUM dans le cadre duquel aucune substance contaminante ni résidu ne sont négligés. L'enregistrement en matière de BSE se fait par l'intermédiaire de l'Agence. Par ailleurs, un accord de coopération a été conclu avec les Régions en ce qui concerne la gestion via l'Agence des déchets à risque.

En ce qui concerne la vaccination contre la méningite C, les autorités fédérales déboursent 2 francs pour chaque franc dégagé par les Communautés. Notre calendrier dépend donc également de la rapidité avec laquelle ces mêmes Communautés organisent leur campagne de vaccination.

momenteel door de regering onderkend is, is er een crisisdraaiboek op het federaal agentschap, dat in samenwerking met verschillende groepen tot stand is gekomen. Uw bewering klopt dus helemaal niet. Dat ben ik van u ook niet gewoon; daarom spreek ik u daarover zo openlijk aan.

Bovendien werken wij aan de consolidatie van het CONSUM-programma dat nu alle contaminanten omvat, waardoor wij jaarlijks heel wat problemen kunnen voorkomen, omdat wij eventuele schadelijke stoffen erg snel kunnen opsporen. Daarmee bedoel ik niet alleen de PCB's en de dioxine, maar ook andere contaminanten en residuen.

Het federaal agentschap zorgt ook voor de geïntegreerde BSE-registratie.

Alles wat nu rond de nieuwe financieringswijze moet gebeuren, gebeurt via het federaal agentschap. Wij hebben vanuit het federaal agentschap een samenwerkingsakkoord gerealiseerd met de gewesten voor het beheer van het risicoafval. Ik zou zo nog een hele tijd kunnen doorgaan maar daarvoor is het te laat. Een aantal formele integratie-elementen ontbreken door het feit dat we inderdaad deels geblokkeerd worden door dit koninklijk besluit. Dat zal echter niet lang meer duren. Intussen werken het directiecomité en het strategisch comité. Daar komt het vooral op aan.

Wat de meningitis C betreft, is de federale beslissing dat wij twee frank geven als de gewesten of de gemeenschappen één frank ter beschikking stellen. Het moment waarop dit in werking treedt, hangt af van de snelheid waarmee de betrokken gewesten en gemeenschappen dit organiseren. Op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap is men sedert begin november klaar. Het systeem begint daar dus begin november te lopen. Zodra wij de vraag krijgen van de andere gewesten en gemeenschappen die op dit ogenblik druk bezig zijn met de organisatie treedt dit bij hen in werking. Het is voor Vlaanderen op 1 november in werking getreden, voor Brussel kan dat 1 januari worden. Het hangt af van de snelheid waarmee zij dit tot stand brengen. Het is heel duidelijk dat onze financiële middelen ter beschikking staan.

01.54 Luc Paque (PSC): Madame la ministre, j'ai entendu votre réponse au sujet du vaccin contre la méningite C. Si la Communauté française décide que la mesure sera appliquée avec effet rétroactif, les deux francs du fédéral pourront-ils également intervenir? La Communauté française pourrait décider de rembourser toutes les personnes qui ont fait vacciner leur enfant, à dater du 1er septembre par exemple.

01.55 Magda Aelvoet, ministre: (...) mais il est évident que l'on ne va pas rembourser les parents qui ont fait vacciner leur enfant en juin ou en juillet.

01.56 Luc Paque (PSC): Si je comprends bien, les personnes qui habitent dans la Communauté qui a été la plus prompte à réagir, seront avantagées par rapport aux autres. Je ne vous en rends pas responsable mais je constate que le remboursement se fera en deux temps. On sait que l'épidémie de méningite C s'est déclarée au début des vacances. C'est à ce moment-là que les cas sont devenus plus

01.54 Luc Paque (PSC): Mocht de Franse Gemeenschap beslissen de maatregel met terugwerkende kracht in te voeren, zal de twee frank van de federale overheid dan ook spelen?

01.55 Minister Magda Aelvoet: Zo zal het niet werken.

01.56 Luc Paque (PSC): De personen die wonen in de Gemeenschap die het snelst die regeling invoert zullen dus bevoordeeld zijn, en er komt een terugbetaling met twee snelheden.

fréquents et c'est à cette époque que la Communauté flamande a décidé d'entreprendre une campagne de vaccination. Dès lors, les parents des enfants néerlandophones seront avantagés à cause d'un manquement de la part de la Communauté française.

01.57 Magda Aelvoet, ministre: Il n'y a pas de raison de parler de rapidité car, dans les faits, il ne s'agit tout au plus que d'un certain nombre de semaines. La Communauté flamande a lancé l'idée au mois de juillet mais elle n'a entamé sa campagne qu'au mois de novembre. J'ai eu des contacts avec la Communauté française et je sais qu'elle prépare une opération depuis le mois d'octobre déjà. Je ne peux pas vous communiquer des dates précises.

C'est une question de semaines.

Par conséquent, les parents habitant la Flandre, qui ont pris l'initiative de faire vacciner leur enfant au mois de juillet, ne seront pas remboursés non plus. Le système ne le prévoit pas.

Het vierde punt dat ik wou aanhalen, heeft betrekking op het tabaksfonds en het drugsbeleid. Op het niveau van het kernkabinet werd een beslissing genomen waardoor vanaf 2002 zal worden gestart met een officieel systeem waarin voor volgend jaar 75 miljoen Belgische frank zal worden gestort. Daartegenover staat dat de tabaksindustrie een vrijwillige bijdrage van zowat 75 miljoen frank zal leveren aan een bepaalde stichting voor het ondersteunen van projecten ter voorkoming van verslaving en afhankelijkheid in het algemeen. In 2002 zullen we kunnen beschikken over een totaalpakket van 150 miljoen frank waarvan de overheid en de tabaksindustrie elk 75 miljoen voor hun rekening nemen. Een privé-stichting waarin ook vertegenwoordigers zitten van de verschillende Gemeenschappen zal projecten selecteren. In geen geval zal er sprake zijn van interferentie tussen de werking van de stichting en de officiële werking.

Il va de soi que cette initiative publique nécessitera un protocole ou un accord de coopération. Les pourparlers ont déjà débuté et dès que nous serons en mesure d'instaurer le système, nous aurons également l'accord des régions et des communautés, étant donné que le travail préventif relève surtout de la compétence des communautés.

Il est évident que dans ce contexte, nous allons nous consacrer à la problématique du tabac, non pas parce que nous estimons que c'est la seule drogue à laquelle il faille accorder de l'attention, mais parce que c'est la drogue qui tue le plus dans le monde entier: de 18 à 20.000 personnes par an dans notre pays. Comparé aux autres drogues, ce facteur est de loin le plus déterminant comme cause de décès.

D'autre part, je tiens à rappeler que la présidence belge a organisé un symposium sur les drogues synthétiques, parce que nous reconnaissons le danger que ce nouveau type de drogues représente.

Et les conclusions tirées au niveau européen étaient très favorables à la démarche belge.

Hiermee is op de belangrijkste punten ingegaan. Een opmerking kan

Ik herinner eraan dat het meningitis C-probleem van het begin van de vakantie dateert.

01.57 Minister Magda Aelvoet: In de praktijk zal de terugbetalingsregeling in de Gemeenschappen en de Gewesten met een verschil van ten hoogste enkele weken worden ingevoerd. De ouders in Vlaanderen die in juli al op die situatie hadden geanticipeerd, zullen daarom niet sneller op een terugbetaling kunnen rekenen.

Le cabinet restreint a décidé de mettre sur pied en 2002 un Fonds pour la lutte contre le tabagisme. Ce fonds sera financé par les pouvoirs publics à concurrence d'un montant de 75 millions de francs. L'industrie du tabac apportera un montant équivalent. Grâce à cet argent, une fondation privée pourra sélectionner et financer des projets dans le cadre de la recherche concernant le cancer du poumon.

Wat het noodzakelijke samenwerkingsakkoord betreft, werden de besprekingen al aangevat, met name met de Gemeenschappen, die terzake bevoegd zijn. Tabak is niet de enige drug, maar wel degene die het grootste aantal dodelijke slachtoffers, namelijk tussen 18.000 en 20.000 personen per jaar, veroorzaakt. Het Belgisch voorzitterschap heeft een symposium over synthetische drugs georganiseerd en wij kunnen ons voordeel doen met Europese besluiten terzake.

Je pense ainsi avoir répondu aux

ik mij echter niet laten welgevallen. De heer Bultinck heeft het over het voeren van een ethische oppositie. Het woord ethisch is mij zeer dierbaar. Als ik zie voor welk soort politiek dat dan wordt ingezet! Ik hoor van jullie vaak populistische stellingen en ethnocentrische stellingen met geregeld een racistische uitschuiver. Kijk maar naar de vreemdevijandigheid in de amendementen die de heer Tastenhoye indient, daar kan men niet naast kijken. Barmhartig zijn voor wie niet tot het eigen volk behoort leek mij eigenlijk veeleer een ethische dimensie. Wat dat betreft, wil ik mij daarvan dus distantiëren.

questions les plus importantes. Je ne puis cependant accepter que M. Koen Bultinck parle d'opposition éthique. Son parti se livre souvent à des déclarations populistes et ethnocentristes, qui dans certains cas frisent le racisme. Je pensais que l'éthique était davantage une affaire de charité envers ceux qui n'appartiennent pas à la population autochtone.

De **voorzitter**: De algemene bespreking is gesloten.
La discussion générale est close.

Bespreking van de artikelen
Discussion des articles

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1447/1 en 4)**
Nous passons à la discussion des articles du budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2002. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1447/1 et 4)**

Het wetsontwerp telt 19 artikelen.
Le projet de loi compte 19 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 19 worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 19 sont adoptés article par article.

De tabel in bijlage wordt zonder opmerkingen aangenomen.
Le tableau annexé est adopté sans observation.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel van de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble du budget des voies et moyens pour l'année budgétaire 2002 aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1448/10-35 en 1447/4)**
Nous passons à la discussion des articles du projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1448/10-35 et 1447/4)**

L'article 1-01-1 est adopté.
Artikel 1-01-1 is aangenomen.

Ingediende amendementen:
Amendements déposés:

Art. 1-01-2
- 33: Guido Tastenhoye (1448/41)
- 28: Guido Tastenhoye (1448/39)
- 31: Guido Tastenhoye (1448/40)

- 12: Alfons Borginon (1448/32)
- 13: Alfons Borginon (1448/32)
- 29: Guido Tastenhoye (1448/39)
- 8: Servais Verherstraeten, Simonne Creyf (1448/30)
- 32: Jean-Jacques Viseur (1448/41)
- 30: Guido Tastenhoye (1448/39)
- Art. 2.18.13 (n)
- 26: Daniël Vanpoucke (1448/34)

*De stemming over de amendementen, de tabellen in bijlage en artikel 1-01-2 wordt aangehouden.
Le vote sur les amendements, les tableaux annexés et l'article 1-01-2 est réservé.*

De artikelen 1-01-1, 1-01-3 tot 1-01-11, 2.02.1 tot 2.02.8, 2.04.1 tot 2.04.8, 2.05.1 en 2.05.2, 2.11.1 tot 2.11.11, 2.12.1 tot 2.12.6, 2.13.1 tot 2.13.6, 2.14.1 tot 2.14.8, 2.15.1 tot 2.15.8, 2.16.1 tot 2.16.27, 2.17.1 tot 2.17.13, 2.18.1 tot 2.18.12, 2.19.1 tot 2.19.16, 2.21.1 tot 2.21.8, 2.23.1 tot 2.23.8, 2.26.1 tot 2.26.23, 2.31.1 tot 2.31.17, 2.32.1 tot 2.32.5, 2.33.1 tot 2.33.9, 2.51.1 tot 2.51.10, 2.52.1, 3-01-1 en 3-01-2, 4-01-1 tot 4-01-3 en 5-01-1 tot 5-01-4 worden artikel per artikel aangenomen.

Les articles 1-01-1, 1-01-3 à 1-01-11, 2.02.1 à 2.02.8, 2.04.1 à 2.04.8, 2.05.1 et 2.05.2, 2.11.1 à 2.11.11, 2.12.1 à 2.12.6, 2.13.1 à 2.13.6, 2.14.1 à 2.14.8, 2.15.1 à 2.15.8, 2.16.1 à 2.16.27, 2.17.1 à 2.17.13, 2.18.1 à 2.18.12, 2.19.1 à 2.19.16, 2.21.1 à 2.21.8, 2.23.1 à 2.23.8, 2.26.1 à 2.26.23, 2.31.1 à 2.31.17, 2.32.1 à 2.32.5, 2.33.1 à 2.33.9, 2.51.1 à 2.51.10, 2.52.1, 3-01-1 et 3-01-2, 4-01-1 à 4-01-3 et 5-01-1 à 5-01-4 sont adoptés article par article.

01.58 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat alle vorige begrotingen ongrondwettelijk zijn, als het zo is dat de Grondwet u verplicht om alle artikelen op te sommen. Ik heb dit de heer Langendries nog nooit horen doen.

01.58 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Qui a prétendu que le président doit lire toute la liste des articles?

Si le président doit vraiment lire toute la liste des articles, tous les budgets antérieurs sont anticonstitutionnels. Je me demande si la Chambre ne peut pas décider à l'unanimité de lever cette obligation.

01.59 De voorzitter: Mijnheer Annemans, dit is de artikelsgewijze bespreking zoals die door de Grondwet wordt opgelegd. U bent nog niet te oud om te leren.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen, de tabellen in bijlage en artikel 1-01-2 en over het geheel van het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2002 zal later plaatsvinden.

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements, les tableaux annexés et l'article 1-01-2 réservés ainsi que sur l'ensemble du projet de budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2002 aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 2001. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1524/1 en 1447/4)**

Nous passons à la discussion des articles du projet de loi contenant le deuxième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 2001. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1524/1 et 1447/4)**

Het wetsontwerp telt 7 artikelen.
Le projet de loi compte 7 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 7, alsook de tabellen in bijlage, worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 7, ainsi que les tableaux annexés, sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan van het wetsontwerp houdende vierde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2001. De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking. (Rgt 66,4) **(1551/1)**
Nous passons à la discussion des articles du projet de loi contenant le quatrième ajustement du budget général des dépenses pour l'année budgétaire 2001. Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion. (Rgt 66,4) **(1551/1)**

Het wetsontwerp telt 3 artikelen.
Le projet de loi compte 3 articles.

Er werden geen amendementen ingediend.
Aucun amendement n'a été déposé.

De artikelen 1 tot 3, alsmede de bijgevoegde tabellen, worden artikel per artikel aangenomen.
Les articles 1 à 3, ainsi que les tableaux annexés, sont adoptés article par article.

De bespreking van de artikelen is gesloten. De stemming over het geheel zal later plaatsvinden.
La discussion des articles est close. Le vote sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

La séance est levée à 23.50 heures. Prochaine séance jeudi 20 décembre 2001 à 14.15 heures.
De vergadering wordt gesloten om 23.50 uur. Volgende vergadering donderdag 20 december 2001 om 14.15 uur.